

Službeni list

Europske unije

L 84



Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 57.

20. ožujka 2014.

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) br. 248/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 260/2012 s obzirom na prijelaz na kreditne transfere i izravna terećenja na razini cijele Unije ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) br. 249/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 827/2004 o zabrani uvoza atlantskog velikookog tunja (*Thunnus obesus*) podrijetlom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorske Gvineje, Gruzije i Sjeverne Leonea i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1036/2001 4
- ★ Uredba (EU) br. 250/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uspostavi programa za promicanje mjera u području zaštite financijskih interesa Europske unije (program „Hercule III”) i stavljanju izvan snage Odluke br. 804/2004/EZ 6
- ★ Uredba (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91 14
- ★ Uredba (EU) br. 252/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 774/94 u pogledu provedbenih i delegiranih ovlasti koje se trebaju dodijeliti Komisiji 35

Cijena: 7 EUR

(Nastavlja se na sljedećoj stranici)

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima su oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

★ Uredba (EU) br. 253/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 510/2011 kako bi se utvrdili načini postizanja cilja za 2020. smanjenja emisija CO ₂ iz novih lakih gospodarskih vozila ⁽¹⁾	38
★ Uredba (EU) br. 254/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o višegodišnjem programu za potrošače za razdoblje 2014.–2020. i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1926/2006/EZ	42
★ Uredba (EU) br. 255/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 2008/97, (EZ) br. 779/98 i (EZ) br. 1506/98 u području uvoza maslinovog ulja i drugih poljoprivrednih proizvoda iz Turske, s obzirom na delegirane i provedbene ovlasti koje treba dodijeliti Komisiji	57
★ Uredba (EU) br. 256/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o obavješćivanju Komisije o investicijskim projektima u području energetske infrastrukture u Europskoj uniji, zamjeni Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 617/2010 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 736/96	61
★ Uredba (EU) br. 257/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2368/2002 o uključenju Grenlanda u provedbu postupka certificiranja Procesu Kimberley	69

DIREKTIVE

★ Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu ⁽¹⁾	72
---	----

ODLUKE

★ Odluka Vijeća br. 136/2014/EU od 20. veljače 2014. o utvrđivanju pravila i postupaka kojima se omogućuje sudjelovanje Grenlanda u postupku certificiranja Procesu Kimberley	99
---	----



⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) br. 248/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 260/2012 s obzirom na prijelaz na kreditne transfere i izravna terećenja na razini cijele Unije

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Zajedno s Uredbom (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ važna je sastavnica uspostave jedinstvenog područja platnog prometa u eurima (SEPA) u okviru kojeg ne treba razlikovati prekogranična i nacionalna plaćanja u eurima. Glavni je cilj Uredbe (EU) br. 260/2012 prijelaz s nacionalnih shema za kreditne transfere i izravna terećenja na sheme za usklađene kreditne transfere unutar SEPA-e (SCT) i izravna terećenja unutar

SEPA-e (SDD), među ostalim osiguravajući građanima Unije jedinstveni međunarodni broj bankovnog računa (IBAN) koji se može koristiti za sve SCT-ove i SDD-ove u eurima.

(2) Uredbom (EU) br. 260/2012 predviđena je provedba prijelaza na SEPA-u do 1. veljače 2014. kako bi se pružateljima platnih usluga i korisnicima platnih usluga osiguralo dovoljno vremena za prilagodbu njihovih postupaka tehničkim zahtjevima koje podrazumijeva prijelaz na kreditne transfere unutar SEPA-e i izravna terećenja unutar SEPA-e.

(3) Nakon donošenja Uredbe (EU) br. 260/2012, Komisija i Europska središnja banka pomno prate napredak prijelaza na SEPA-u. Održano je nekoliko sastanaka s državama članicama, nacionalnim javnim tijelima i sudionicima na tržištu. Europska središnja banka redovito je objavljivala izvješća o napretku prijelaza na SEPA-u na temelju podataka o plaćanjima koje su prikupile nacionalne središnje banke. U tim se izvješćima navodi da u određenom broju država članica u europodručju stope prijelaza za kreditne transfere unutar SEPA-e trenutačno iznose gotovo 100 %. Velika većina pružatelja platnih usluga izvjestila je da su se već uskladili sa SEPA-om. Međutim, u nekim drugim državama članicama stope prijelaza manje su od očekivanih. To se posebice odnosi na izravna terećenja unutar SEPA-e.

(4) Dana 14. svibnja 2013. Vijeće Ecofina u svojim je zaključcima ponovno naglasilo važnost prijelaza na SEPA-u. Utvrđeno je da prijelaz na SEPA-u nije ni približno završen te da će svi sudionici na tržištu morati poduzeti neodgodive napore kako bi se navrijeme završio prijelaz na SEPA-u. Donesen je akcijski plan u kojem se trgovci, poduzeća, mala i srednja poduzeća i javne uprave pozivaju da bez odgode poduzmu potrebne konkretne interne mjere u cilju prilagodbe svojih postupaka te kako bi klijente obavijestili o njihovu IBAN-u.

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 4. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 18. veljače 2014.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (SL L 266, 9.10.2009., str. 11.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30.3.2012., str. 22.).

- (5) Unatoč znatnim naporima koje su posljednjih mjeseci poduzeli Europska središnja banka, države članice, njihova nacionalna javna tijela i sudionici na tržištu, najnoviji statistički podaci o prijelazu pokazuju da se u europodručju ukupna stopa prijelaza na SCT povećala s 40 % u lipnju na oko 64 % u studenome 2013., dok je ukupna stopa prijelaza na SDD dosegla tek 26 %. Iako nacionalni podaci upućuju na dobar napredak ostvaren u nekoliko država članica, znatan broj država članica još uvijek znatno zaostaje za očekivanim stopama prijelaza. Stoga je mala vjerojatnost da će se svi sudionici na tržištu uskladiti sa SEPA-om do 1. veljače 2014.
- (6) Od 1. veljače 2014. banke i ostali pružatelji platnih usluga morat će zbog pravnih obveza odbiti obradu kreditnih transfera ili izravnih terećenja koja nisu usklađena sa SEPA-om iako bi, kao što je trenutačno i slučaj, mogli tehnički nastaviti obradu tih plaćanja korištenjem postojećih naslijeđenih platnih shema zajedno SCT-om i SDD-om. Ako se ne ostvari potpuni prijelaz na SCT i SDD, ne mogu se isključiti kašnjenja s plaćanjima. To bi moglo imati utjecaj na sve korisnike platnih usluga, a posebno na mala i srednja poduzeća i potrošače.
- (7) Ključno je izbjeći nepotrebne poremećaje u plaćanjima uzrokovane činjenicom da se prijelaz na SEPA-u nije u potpunosti završio do 1. veljače 2014. Stoga bi se pružateljima platnih usluga trebalo u ograničenom razdoblju omogućiti nastavak obrade platnih transakcija korištenjem naslijeđenih shema zajedno sa shemama za SCT i SDD, kao što trenutačno i čine. Stoga treba uvesti prijelazno razdoblje radi omogućivanja nastavka istodobne obrade plaćanja u različitim oblicima. Uzimajući u obzir postojeće podatke o prijelazu i očekivanu brzinu prijelaza, primjereno je jednokratno dodatno šestomjesečno prijelazno razdoblje. Takav nastavak primjene naslijeđenih sustava koji nisu usklađeni sa SEPA-om trebalo bi smatrati iznimnom mjerom te bi stoga trebao trajati što kraće jer je potreban brz i sveobuhvatni prijelaz kako bi se iskoristile sve pogodnosti integriranog tržišta plaćanja. Važno je i vremenski ograničiti troškove istodobne primjene naslijeđenih platnih shema i sustava SEPA za pružatelje platnih usluga. Pružatelji platnih usluga koji su već potpuno prešli na SEPA-u mogli bi u prijelaznom razdoblju razmotriti pružanje usluga konverzije korisnicima platnih usluga koji još nisu migrirali. Tijekom prijelaznog razdoblja države članice trebale bi se suzdržati od primjene sankcija na pružatelje platnih usluga koji obrađuju neusklađena plaćanja i na korisnike platnih usluga koji još nisu migrirali.
- (8) Nekoliko većih korisnika instrumenata izravnog terećenja već su najavili da će migrirati neposredno prije krajnjeg roka. Svaka odgoda projekata prijelaza mogla bi uzrokovati privremeno opterećenje u pogledu uplata i novčanih tokova te stoga i razina riznice dotičnog poduzeća. Odgoda prijelaza koja bi imala tako veliki obuhvat mogla bi uzrokovati i određene zastoje, posebice na razini banaka i prodavatelja softvera koji bi se mogli suočiti s određenim ograničenjima u pogledu kapaciteta. Dodatno razdoblje za postupno uvođenje novog sustava omogućilo bi primjenu postupnog pristupa. Sudionici na tržištu koji još uvijek nisu počeli provoditi potrebne prilagodbe za usklađivanje sa SEPA-om pozivaju se da to učine čim prije. Sudionici na tržištu koji su već počeli prilagođavati svoje postupke plaćanja trebaju završiti prijelaz čim je prije moguće.
- (9) Uzimajući u obzir sveukupni cilj ostvarenja provedbe koordiniranog i integriranog prijelaza, primjereno je da se prijelazno razdoblje primjenjuje na kreditne transfere unutar SEPA-e i izravna terećenja unutar SEPA-e. Različita prijelazna razdoblja za SCT i SDD zbunjivala bi potrošače, pružatelje platnih usluga, mala i srednja poduzeća te ostale korisnike platnih usluga.
- (10) Radi pravne sigurnosti i u cilju izbjegavanja prekida primjene Uredbe (EU) br. 260/2012, potrebno je da ova Uredba hitno stupi na snagu te da se počne primjenjivati s retroaktivnim učinkom od 31. siječnja 2014.
- (11) Radi hitnosti se primjenjuje iznimka s obzirom na razdoblje od osam tjedana iz članka 4. Protokola br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.
- (12) Uredbu (EU) br. 260/2012 stoga bi trebalo izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 16. Uredbe (EU) br. 260/2012 stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odstupajući od članka 6. stavaka 1. i 2., pružatelji platnih usluga mogu do 1. kolovoza 2014. nastaviti obrađivati platne transakcije u eurima u oblicima koji se razlikuju od onih koji su potrebni za kreditne transfere i izravna terećenja na temelju ove Uredbe.

Države članice tek od 2. kolovoza 2014. primjenjuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenje članka 6. stavaka 1. i 2., utvrđenima u skladu s člankom 11.

Odstupajući od odredaba članka 6. stavaka 1. i 2., države članice mogu dopustiti pružateljima platnih usluga da do 1. veljače 2016. korisnicima platnih usluga pružaju usluge konverzije za nacionalne platne transakcije, omogućujući korisnicima platnih usluga koji su potrošači da nastave koristiti BBAN umjesto identifikacijske oznake računa za plaćanje, navedene u točki 1. podtočki (a) Priloga, pod uvjetom da je osigurana interoperabilnost tehničkim pretvaranjem na siguran način platiteljevog BBAN-a i BBAN-a primatelja plaćanja u odgovarajuću identifikacijsku oznaku računa za plaćanje navedenu u točki 1. podtočki (a) Priloga. Ta identifikacijska oznaka računa za plaćanje dostavlja se korisniku

platnih usluga koji izdaje nalog, po potrebi, prije izvršenja plaćanja. U takvom slučaju pružatelji platnih usluga ne zaračunavaju korisniku platnih usluga nikakve troškove ili druge naknade koje su izravno ili neizravno povezane s tim uslugama konverzije.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se s retroaktivnim učinkom od 31. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) br. 249/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 827/2004 o zabrani uvoza atlantskog velikookog tunja (*Thunnus obesus*) podrijetlom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorske Gvineje, Gruzije i Sjeverne Leonea i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1036/2001

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Unija je od 14. studenoga 1997., slijedom donošenja Odluke Vijeća 86/238/EEZ ⁽²⁾, ugovorna stranka Međunarodne konvencije o očuvanju atlantskog tunja (Konvencija ICCAT).
- (2) Konvencija ICCAT pruža okvir za regionalnu suradnju u očuvanju i gospodarenju tunjem i vrstama sličnima tunju u Atlantskom oceanu i okolnim morima. Konvencijom ICCAT uspostavljena je Međunarodna komisija za očuvanje atlantskog tunja (ICCAT) koja donosi mjere za očuvanje i gospodarenje. Te mjere postaju obvezujuće za ugovorne stranke.
- (3) ICCAT je 1998. donio Rezoluciju 98-18 o neprijavljenim i nereguliranim ulovima tunja velikim ribolovnim plovilima s parangalima na području Konvencije. Tom su Rezolucijom uspostavljeni postupci za otkrivanje zemalja čija plovila love tunj i vrste slične tunju na način koji je smanjio djelotvornost ICCAT-ovih mjera za očuvanje i gospodarenje. Rezolucijom su također određene mjere koje treba poduzeti, uključujući po potrebi i nediskriminirajuće mjere ograničavanja trgovine, kako bi se spriječilo nastavljanje takve ribolovne prakse od strane plovila tih zemalja.
- (4) Slijedom donošenja Rezolucije 98-18, ICCAT je ustanovio da su Bolivija, Kambodža, Ekvatorska Gvineja, Gruzija i Sjeverna Leonea države čija plovila love atlantskog

velikookog tunja (*Thunnus obesus*) na način koji smanjuje djelotvornost mjera za očuvanje i gospodarenje. ICCAT je potkrijepio svoje nalaze podacima vezanim za ulov, trgovinu i aktivnosti plovila.

- (5) Kao posljedica toga, ICCAT je preporučio da ugovorne stranke poduzmu odgovarajuće mjere u skladu s odredbama svoje Rezolucije 98-18, za zabranu uvoza atlantskoga velikookog tunja i proizvoda od atlantskog velikookog tunja u bilo kojem obliku iz tih zemalja.
- (6) U 2004. uvoz atlantskog velikookog tunja podrijetlom iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorske Gvineje, Gruzije i Sjeverne Leonea u Uniju zabranjen je Uredbom (EZ) br. 827/2004 ⁽³⁾.
- (7) ICCAT je na svojem 14. posebnom sastanku 2004. priznao napore koje su Kambodža, Ekvatorska Gvineja i Sjeverna Leonea poduzeli kako bi otklonili njegovu zabrinutost i donio preporuke kojima se ukidaju mjere koje ograničavaju trgovinu protiv tih triju zemalja u pogledu atlantskog velikookog tunja i proizvoda od atlantskog velikookog tunja.
- (8) Sukladno tome, Uredba Vijeća (EZ) br. 827/2004 izmijenjena je Uredbom (EZ) br. 919/2005 ⁽⁴⁾ radi ukidanja zabrane uvoza atlantskog velikookog tunja i proizvoda od atlantskog velikookog tunja iz Kambodže, Ekvatorske Gvineje i Sjeverne Leonea u Uniju. Slijedom te izmjene, Uredbom (EZ) br. 827/2004 zabranjuje se takav uvoz jedino iz Bolivije i Gruzije.
- (9) ICCAT je na svojem 22. redovitom godišnjem sastanku održanom 2011. priznao mjere koje su poduzele Bolivija i Gruzija i donio preporuku 11-19 za ukidanje zabrane uvoza atlantskog velikookog tunja i proizvoda od atlantskog velikookog tunja koja se nastavila primjenjivati na te dvije zemlje.
- (10) Uredbu (EZ) br. 827/2004 stoga bi trebalo staviti izvan snage,

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 5. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. veljače 2014.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 86/238/EEZ od 9. lipnja 1986. o pristupanju Zajednice Međunarodnoj konvenciji za očuvanje atlantskih tuna kako se izmjenjuje Protokolom u prilogu Završnog akta Konferencije punomoćnika država stranaka Konvencije potpisane u Parizu 10. srpnja 1984. (SL L 162, 18.6.1986., str. 33.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 827/2004 od 26. travnja 2004. o zabrani uvoza atlantske velikooke tune (*Thunnus obesus*) koja potječe iz Bolivije, Kambodže, Ekvatorijalne Gvineje i Sjeverne Leonea i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1036/2001 (SL L 127, 29.4.2004., str. 21.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 919/2005 od 13. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 827/2004 o zabrani uvoza atlantskog velikookog tunja iz Kambodže, Ekvatorske Gvineje i Sjeverne Leonea, te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 826/2004 o zabrani uvoza plavoperrajnog tunja iz Ekvatorske Gvineje i Sjeverne Leonea i Uredbe (EZ) br. 828/2004 o zabrani uvoza igluna iz Sjeverne Leonea (SL L 156, 18.6.2005., str. 1.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 827/2004 stavlja se izvan snage.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) br. 250/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

**o uspostavi programa za promicanje mjera u području zaštite financijskih interesa Europske unije
(program „Hercule III”) i stavljanju izvan snage Odluke br. 804/2004/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 325.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Unija i države članice postavile su sebi za cilj suzbijanje prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije, uključujući krijumčarenje i krivotvorenje cigareta. Kako bi se poboljšao dugoročni učinak potrošnje i izbjeglo dupliciranje, potrebno je osigurati blisku i redovnu suradnju i koordinaciju na razini Unije i između tijela država članica.
- (2) Mjere s ciljem pružanja boljih informacija, specijaliziranog osposobljavanja, uključujući studije komparativnog prava i tehničke i znanstvene podrške značajno doprinose kako zaštititi financijskih interesa Unije, tako i postizanju jednakovrijednog stupnja zaštite u čitavoj Uniji.
- (3) Dosadašnja podrška takvim aktivnostima kroz Odluku br. 804/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ (program „Hercule”) koja je bila izmijenjena i produljena Odlukom br. 878/2007/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ (program „Hercule II”) omogućila je jačanje mjera Unije i država članica usmjerenih na borbu protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije.

(4) Komisija je obavila pregled postignuća programa „Hercule II”, u kojem se izvješćuje o njegovim inputima i outputima.

(5) Komisija je 2011. godine provela procjenu učinka kako bi odredila treba li ili ne nastaviti provedbu programa.

(6) Kako bi se na razini Unije i država članica nastavile, pa i proširile mjere za suzbijanje prijevara, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije, uključujući krijumčarenje i krivotvorenje cigareta, trebao bi se donijeti novi program („program”), uzimajući u obzir i nove izazove u kontekstu proračunske štednje.

(7) Program bi se trebao provesti uzimajući u obzir preporuke i mjere navedene u Komunikaciji Komisije od 6. lipnja 2013. naslovljene „Jačanje borbe protiv krijumčarenja cigareta i drugih oblika nezakonite trgovine duhanskim proizvodima – cjelovita strategija EU-a”.

(8) Program bi se trebao provoditi u potpunoj sukladnosti s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. U skladu s tom Uredbom, bespovratna sredstva namijenjena su financijskoj potpori djelovanja namijenjenog za pomoć postizanju cilja koji čini dio politike Europske unije i ne mogu biti namijenjena isključivo kupnji opreme.

(9) Program bi trebao biti otvoren za sudjelovanje država pristupnica, zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidatkinja koje koriste pogodnosti iz pretprijetne strategije, kao i zemalja partnerica iz Europske politike susjedstva, pod uvjetom da su te države dosegle dovoljnu razinu prilagođavanja mjerodavnog zakonodavstva i administrativnih metoda onima u Uniji, u skladu s općim načelima i općim odredbama i uvjetima sudjelovanja navedenih država i zemalja u programima Unije uspostavljenima u okvirnim sporazumima i odlukama Vijeća o pridruživanju ili sličnim sporazumima, kao i za sudjelovanje zemalja Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) koje sudjeluju u Europskom gospodarskom prostoru (EEA).

⁽¹⁾ SL C 201, 7.7.2012., str. 1.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 11. veljače 2014.

⁽³⁾ Odluka br. 804/2004/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o utvrđivanju akcijskog programa Zajednice za poticanje mjera u području zaštite financijskih interesa Zajednice (program „Hercule”) (SL L 143, 30.4.2004., str. 9.).

⁽⁴⁾ Odluka br. 878/2007/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2007. o izmjeni i produljenju Odluke br. 804/2004/EZ o utvrđivanju akcijskog programa Zajednice za poticanje mjera u području zaštite financijskih interesa Zajednice (program „Hercule II”) (SL L 193, 25.7.2007., str. 18.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

- (10) Komisija bi Europskom parlamentu i Vijeću trebala podnijeti neovisno evaluacijsko izvješće na sredini razdoblja o provedbi ovog programa, kao i konačno evaluacijsko izvješće o ostvarenju ciljeva ovog programa. Nadalje, Komisija bi Europskom parlamentu i Vijeću trebala dostaviti, na godišnjoj osnovi, informacije o godišnjoj provedbi programa, uključujući rezultate aktivnosti koje se podupiru u okviru programa i informacije o usklađenosti i komplementarnosti s drugim relevantnim programima i aktivnostima na razini Unije.
- (11) Ova Uredba poštuje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti. Program bi trebao olakšavati suradnju između država članica i između Komisije i država članica s ciljem zaštite financijskih interesa Unije, upotrebom resursa na učinkovitiji način nego što bi se to moglo uraditi na nacionalnoj razini. Djelovanje na razini Unije potrebno je i opravdano s obzirom na to da jasno pomaže državama članicama u zajedničkoj zaštiti općeg proračuna Unije i nacionalnih proračuna te potiče upotrebu zajedničkih struktura Unije s ciljem poboljšanja suradnje i razmjene informacija između nadležnih tijela. Međutim, program ne bi trebao zadirati u nadležnosti država članica.
- (12) Program bi se trebao provoditi u razdoblju od sedam godina kako bi se njegovo trajanje uskladilo s trajanjem višegodišnjeg financijskog okvira utvrđenog u Uredbi Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (13) Kako bi se osigurao stupanj fleksibilnosti u raspodjeli sredstava, ovlast za donošenje delegiranih akata sukladno članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu izmjene okvirne raspodjele tih sredstava. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (14) Komisija bi trebala donijeti godišnje programe rada koji sadrže mjere koje se financiraju, kriterije za odabir i dodjelu sredstava i iznimne i propisno opravdane slučajeve, kao što su oni koji se tiču država članica izloženih visokom riziku u vezi s financijskim interesima Unije, u kojima se primjenjuje najviša stopa sufinanciranja od 90 % prihvatljivih troškova. Komisija bi trebala raspraviti s državama članicama primjenu ove Uredbe u okviru Savjetodavnog odbora za koordinaciju sprečavanja prijevара osnovanog Odlukom Komisije 94/140/EZ ⁽²⁾.
- (15) Države članice trebale bi nastojati pojačati svoje financijske doprinose prema stopi sufinanciranja za bespovratna sredstva koja se dodjeljuju u sklopu programa.
- (16) Komisija bi trebala poduzeti potrebne korake kako bi osigurala da godišnji programi rada budu usklađeni i komplementarni s drugim relevantnim programima koje financira Unija, osobito u području carina, kako bi se pojačao sveukupni učinak aktivnosti programa i izbjeglo bilo kakvo preklapanje programa s drugim programima.
- (17) Ovom Uredbom utvrđuje se financijska omotnica za čitavo razdoblje trajanja programa koja predstavlja primarni referentni iznos, u smislu točke 17. Međuinstitucionalnog sporazuma od 2. prosinca 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u pitanjima proračuna i o dobrom financijskom upravljanju ⁽³⁾ za Europski parlament i Vijeće tijekom godišnjeg proračunskog postupka.
- (18) Financijske interese Unije treba štiti primjerenim mjerama tijekom cijelog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i ispitivanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, pogrešno uplaćenih i nepravilno upotrijebljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i novčane kazne.
- (19) Odluku br. 804/2004/EZ trebalo bi staviti izvan snage. Trebalo bi usvojiti prijelazne mjere kako bi se omogućilo dovršenje financijskih obveza povezanih s aktivnostima koje se provode na temelju te Odluke i obveza obavješćivanja određenih u njima.
- (20) Primjereno je osigurati lagan i nesmetan prijelaz između programa „Hercule II” i programa i primjereno je prilagoditi trajanje programa s Uredbom (EU, Euratom) br. 1311/2013. Stoga bi se program trebao primjenjivati od 1. siječnja 2014.,

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje od 2014. do 2020. (SL L 347, 20.12.2013., str. 884.).

⁽²⁾ Odluka Komisije 94/140/EZ od 23. veljače 1994. o osnivanju Savjetodavnog odbora za koordinaciju sprečavanja prijevара (SL L 61, 4.3.1994., str. 27.).

⁽³⁾ SL C 373, 20.12.2013., str. 1.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Višegodišnji program djelovanja za promicanje mjera za suzbijanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije „Hercule III” („program”) uspostavlja se za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020.

Članak 2.

Dodana vrijednost

Program doprinosi svemu od sljedećeg:

- (a) razvoju mjera na razini Unije i država članica za suzbijanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije, uključujući krijumčarenje i krivotvorenje cigareta;
- (b) pojačanoj transnacionalnoj suradnji i koordinaciji na razini Unije, između tijela država članica, Komisije i Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF), te osobito u pogledu djelotvornosti i učinkovitosti prekograničnih operacija;
- (c) učinkovitom sprečavanju prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije, putem zajedničkog specijaliziranog osposobljavanja za zaposlenike tijela nacionalne i regionalne uprave i za ostale zainteresirane strane.

Program posebice omogućuje uštede koje proizlaze iz skupne nabave specijalizirane opreme i baza podataka namijenjenih zainteresiranim stranama, kao i one koje proizlaze iz specijaliziranog osposobljavanja.

Članak 3.

Opći cilj

Opći cilj ovog programa jest zaštita financijskih interesa Unije, čime se poboljšava konkurentnost europskog gospodarstva i osigurava zaštita novca poreznih obveznika.

Članak 4.

Posebni cilj

Posebni cilj programa jest sprečavanje prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji koje štete financijskim interesima Unije te borba protiv njih.

Posebni cilj mjeri se upućivanjem, između ostaloga, na ciljne razine i polazne vrijednosti te pomoću svih sljedećih ključnih pokazatelja uspješnosti:

- (a) broja zapljena, konfiskacija i povrata nakon slučajeva prijevара otkrivenih zajedničkim djelovanjem i prekograničnim operacijama;
- (b) dodane vrijednosti i efektivne upotrebe sufinancirane tehničke opreme;
- (c) razmjene informacija među državama članicama o rezultatima ostvarenim pomoću tehničkog materijala;
- (d) broja i vrste aktivnosti osposobljavanja, uključujući iznos specijaliziranog osposobljavanja.

Članak 5.

Operativni ciljevi

Operativni je cilj programa sve od sljedećeg:

- (a) poboljšati prevenciju i istraživanje prijevара i drugih nezakonitih radnji iznad sadašnje razine jačanjem transnacionalne i multidisciplinarnе suradnje;
- (b) povećati zaštitu financijskih interesa Unije od prijevара olakšavanjem razmjene informacija, iskustava i najbolje prakse, uključujući razmjene zaposlenika;
- (c) ojačati borbu protiv prijevара i drugih nezakonitih radnji pružanjem tehničke i operativne podrške nacionalnim istražnim tijelima, a posebno carinskim tijelima i tijelima kaznenog progona;
- (d) ograničiti trenutno poznatu izloženost financijskih interesa Unije prijevarama, korupciji i drugim nezakonitim radnjama s ciljem smanjenja razvoja nezakonitog gospodarstva u glavnim područjima rizika, kao što su organizirane prijevare, uključujući krijumčarenje i krivotvorenje cigareta;
- (e) podići razinu razvoja posebne pravne i sudske zaštite financijskih interesa Unije od prijevара promicanjem komparativnih pravnih analiza.

Članak 6.

Tijela prihvatljiva za financiranje

Svako od sljedećih tijela prihvatljivo je za financiranje sredstvima Unije u okviru programa:

- (a) tijela nacionalne i regionalne uprave zemlje sudionice iz članka 7. stavka 1. koja potiču jačanje djelovanja na razini Unije s ciljem zaštite financijskih interesa Unije;
- (b) obrazovne i istraživačke ustanove i neprofitna tijela, pod uvjetom da najmanje godinu dana imaju poslovni nastan i djeluju u zemlji sudionici iz članka 7. stavka 1. i potiču jačanje djelovanja na razini Unije s ciljem zaštite financijskih interesa Unije.

Članak 7.

Sudjelovanje u programu

1. Zemlje sudionice su države članice i zemlje koje se navode u stavku 2. („zemlje sudionice”).

2. Program je otvoren za sudjelovanje svim sljedećim zemljama:

- (a) državama pristupnicama, zemljama kandidatkinjama i potencijalnim kandidatkinjama za pristup koje se mogu koristiti pogodnostima iz pretpriputne strategije, u skladu s općim načelima i općim odredbama i uvjetima sudjelovanja navedenih država i zemalja u programima Unije uspostavljenima u okvirnim sporazumima, odlukama Vijeća o pridruživanju ili sličnim sporazumima;
- (b) zemljama partnerima iz Europske politike susjedstva, pod uvjetom da su te zemlje dosegle dovoljnu razinu usklađenosti mjerodavnog zakonodavstva i administrativnih metoda s onima u Uniji. Dotične zemlje partneri sudjeluju u programu u skladu s odredbama koje je potrebno utvrditi s tim zemljama nakon uspostave okvirnih sporazuma koji se odnose na njihovo sudjelovanje u programima Unije;
- (c) zemljama Europskog udruženja slobodne trgovine (EFTA) koje sudjeluju u Europskom gospodarskom prostoru (EGP), u skladu s uvjetima utvrđenima u Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

3. Predstavnici zemalja koje sudjeluju u procesu stabilizacije i pridruživanja za zemlje jugoistočne Europe, Ruske Federacije, određenih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći u pitanjima prijevare te međunarodnih i drugih relevantnih organizacija, mogu sudjelovati u mjerama organiziranim u okviru programa ako je to korisno za postizanje općih i posebnih ciljeva predviđenih u člancima 3. odnosno 4. Ti predstavnici sudjeluju u programu u skladu s relevantnim odredbama Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 8.

Prihvatljive mjere

Pod uvjetima određenima u godišnjim programima rada iz članka 11., program osigurava odgovarajuću financijsku potporu za sve sljedeće mjere:

- (a) pružanje specijalizirane tehničke pomoći nadležnim tijelima država članica putem jednog ili više od sljedećeg:
 - i. pružanje stručnog znanja, specijalizirane i tehnički napredne opreme i učinkovitih alata informatičke tehnologije (IT-a) kojima se olakšava transnacionalna suradnja i suradnja s Komisijom;
 - ii. osiguravanje nužne potpore i olakšavanje istraga, pogotovo uspostavom zajedničkih istražiteljskih timova i prekograničnih operacija;
 - iii. potporu kapacitetima država članica za skladištenje i uništenje zaplijenjenih cigareta, kao i potporu neovisnim analitičkim servisima za analizu zaplijenjenih cigareta;
 - iv. poticanje razmjene zaposlenika za posebne projekte, posebno na području borbe protiv krijumčarenja i krivotvorenja cigareta;
 - v. pružanje tehničke i operativne podrške tijelima kaznenog progona država članica u njihovoj borbi protiv nezakonitih prekograničnih radnji i prijevare koje štete financijskim interesima Unije, posebno uključujući pružanje podrške carinskim tijelima;
 - vi. izgradnju kapaciteta informatičke tehnologije u svim zemljama sudionicama razvijanjem i pružanjem specifičnih baza podataka i alata informacijske tehnologije (IT-a) koji olakšavaju pristup podacima i njihovu analizu;
 - vii. povećanje razmjene podataka, razvoj i osiguranje alata informacijske tehnologije za istrage i nadzor obavještajnih poslova;
- (b) organizaciju ciljanog specijaliziranog osposobljavanja, radionica za osposobljavanje na području analize rizika kao i, prema potrebi, konferencija čiji je cilj jedno ili više od sljedećeg:
 - i. daljnje poticanje boljeg razumijevanja mehanizama Unije i nacionalnih mehanizama;
 - ii. razmjena iskustava i najbolje prakse između odgovarajućih tijela zemalja sudionica, uključujući specijalizirana tijela kaznenog progona, kao i predstavnika međunarodnih organizacija iz članka 7. stavka 3.;
 - iii. koordiniranje aktivnosti zemalja sudionica i predstavnika međunarodnih organizacija iz članka 7. stavka 3.;

- iv. širenje znanja, posebno u pogledu boljeg utvrđivanja rizika u svrhu istrage;
- v. razvoj visokostručnih istraživačkih aktivnosti, uključujući studije;
- vi. unapređivanje suradnje između sveučilišnih stručnjaka i stručnjaka iz prakse;
- vii. daljnje osvješćivanje sudaca, državnih odvjetnika i drugih grana pravne struke u pogledu zaštite financijskih interesa Unije;
- (c) sve druge mjere koje nisu uključene u točke (a) ili (b) ovog članka, predviđene godišnjim programima rada iz članka 11., koje su nužne za ostvarenje općih, posebnih i operativnih ciljeva iz članaka 3., 4. odnosno 5.
- (a) bespovratna sredstva;
- (b) javna nabava;
- (c) povrat troškova predstavnicima iz članka 7. stavka 3. za sudjelovanje u aktivnostima iz programa.
3. Kupnja opreme nije jedini sastavni dio sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava.
4. Stopa sufinanciranja za bespovratna sredstva koja se dodjeljuju u okviru programa ne smije premašiti 80 % prihvatljivih troškova. U iznimnim i propisno opravdanim slučajevima, koji su definirani u godišnjim programima rada iz članka 11., kao što su oni koji se tiču država članica izloženih visokom riziku u vezi s financijskim interesima Unije, stopa sufinanciranja ne premašuje 90 % prihvatljivih troškova.

POGLAVLJE II.

FINANCIJSKI OKVIR

Članak 9.

Financijska omotnica

1. Financijska omotnica za provedbu programa za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. utvrđuje se na 104 918 000 EUR u trenutnim cijenama.

Godišnja odobrena sredstva odobravaju Europski parlament i Vijeće unutar granica višegodišnjeg financijskog okvira.

2. U okviru financijske omotnice predviđene za program dodjeljuju se indikativni iznosi za prihvatljive mjere s popisa iz članka 8., u okviru postotaka utvrđenih u Prilogu za svaku vrstu mjera. Komisija može odstupiti od indikativne raspodjele sredstava utvrđene u Prilogu, ali ne smije povećati dodijeljeni udio financijske omotnice za više od 20 % za svaku vrstu mjere.

Dokaže li se potrebnim da se to ograničenje od 20 % premaši, Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte sukladno članku 14. za izmjenu indikativne raspodjele sredstava utvrđene u Prilogu.

Članak 10.

Vrsta financijske intervencije i sufinanciranja

1. Komisija provodi ovaj program u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012.

2. Financijska potpora u sklopu programa za prihvatljive mjere nabrojane u članku 8. u obliku je bilo kojeg od sljedećeg:

Članak 11.

Godišnji programi rada

Komisija za provedbu programa donosi godišnje programe rada. Njima se osigurava da se opći, posebni i operativni ciljevi predviđeni u člancima 3., 4. odnosno 5. provode dosljedno i navode se očekivani rezultati, način provedbe i njihov ukupan iznos. U slučaju bespovratnih sredstava, godišnji programi rada uključuju mjere koje se financiraju, kriterije za odabir i dodjelu sredstava i najvišu stopu sufinanciranja.

Sredstva odobrena za komunikacijske aktivnosti u sklopu ovog programa također doprinose pokrivanju korporativne komunikacije o političkim prioritetima Unije ako su oni povezani s općim ciljem predviđenim u članku 3.

Članak 12.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima tijekom provedbe aktivnosti financiranih u okviru ove Uredbe jamči zaštitu financijskih interesa Unije primjenom preventivnih mjera protiv prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih radnji, učinkovitim provjerama i, ako se uoče nepravilnosti, vraćanjem pogrešno isplaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvrćajućim administrativnim ili novčanim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici te Revizorski sud ovlašteni su za provedbu revizije, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika bespovratnih sredstava, ugovaratelja i podugovaratelja koji su primili sredstva Unije u okviru programa.

3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ kako bi se utvrdilo ima li prijevare, korupcije ili ostalih nezakonitih aktivnosti koje štete financijskim interesima Unije u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom o financiranju koji se financiraju u sklopu programa.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i s međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe sadrže odredbe kojima se Komisiji, Revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

POGLAVLJE III.

PRAĆENJE, EVALUACIJA I DELEGIRANE OVLASTI

Članak 13.

Praćenje i evaluacija

1. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću godišnje podnosi informacije o provedbi programa, uključujući o postizanju ciljeva programa i rezultatima. Treba uključiti i informacije o suradnji i koordinaciji između Komisije i država članica i o usklađenosti i komplementarnosti s drugim relevantnim programima i mjerama na razini Unije. Komisija kontinuirano dostavlja rezultate aktivnosti koje se podupiru u okviru programa, uključujući na relevantnim internetskim stranicama, kako bi se povećala transparentnost o korištenju sredstava.

2. Komisija provodi temeljitu evaluaciju programa i predstavlja Europskom parlamentu i Vijeću:

(a) najkasnije do 31. prosinca 2017., neovisno izvješće o evaluaciji u sredini razdoblja o postizanju ciljeva svih mjera, rezultatima i učincima, djelotvornosti i učinkovitosti u korištenju sredstava i njihovoj dodanoj vrijednosti za Uniju, u pogledu odluke o obnavljanju, izmjeni ili suspenziji mjera; izvješće o evaluaciji u sredini razdoblja također propituje mogućnosti pojednostavljenja, unutarnju i vanjsku usklađenost programa, kontinuiranu relevantnost svih ciljeva programa, kao i doprinos mjera prioritetima Unije za pametan, održiv i uključiv rast; također uzima u obzir rezultate evaluacije ostvarenja ciljeva programa „Hercule II”;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevare (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevare i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

(b) do 31. prosinca 2021., završno izvješće o evaluaciji ostvarenja ciljeva programa, uključujući njegovu dodanu vrijednost; nadalje, dugoročni učinci programa i njihova održivost vrednuju se u kontekstu odlučivanja o mogućem obnavljanju, izmjeni ili suspenziji bilo kojeg sljedećeg programa.

3. Sve zemlje sudionice i ostali korisnici dostavljaju Komisiji sve podatke i informacije potrebne za povećanje transparentnosti i odgovornosti te koji omogućuju praćenje i evaluaciju, uključujući one koji se odnose na suradnju i koordinaciju programa kako se navodi u stavcima 1. i 2.

Članak 14.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 9. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od sedam godina, počevši od 21. ožujka 2014.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 9. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 9. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Stavljanje izvan snage

Odluka br. 804/2004/EZ stavlja se izvan snage.

Međutim, financijske obveze vezane uz mjere koje se provode u okviru te Odluke te obveze obavješćivanja određene u njoj nastavljaju se provoditi u skladu s tom Odlukom do završetka tih obveza.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG

OKVIRNA RASPODJELA SREDSTAVA

Okvirna raspodjela sredstava za prihvatljive mjere navedene na popisu u članku 8. je kako slijedi:

Vrste djelovanja	Udio u proračunu (u %)
(a) Tehnička pomoć	Najmanje 70
(b) Osposobljavanje	Najviše 25
(c) Bilo koja druga mjera koja nije obuhvaćena člankom 8. točkama (a) ili (b)	Najviše 5

Izjava Komisije o članku 13.

Ne dovodeći u pitanje godišnji proračunski postupak, Komisija, u kontekstu strukturiranog dijaloga s Europskim parlamentom, namjerava podnijeti godišnje izvješće o provedbi Uredbe, uključujući proračun po stavkama naveden u Prilogu, počevši od siječnja 2015., kao i program rada odgovornom odboru u Europskom parlamentu u kontekstu PIF izvješća.

UREDBA (EU) br. 251/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 26. veljače 2014.****o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2. i članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Pokazalo se da su Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1601/91 ⁽³⁾ i Uredbom Komisije (EZ) br. 122/94 ⁽⁴⁾ na zadovoljavajući način regulirana aromatizirana vina, aromatizirana pića na bazi vina i aromatizirani kokteli na bazi vina, („aromatizirani proizvodi od vina“). Međutim, u svjetlu tehnoloških inovacija, razvoja tržišta i sve većih očekivanja potrošača potrebno je ažurirati pravila koja se primjenjuju na definiciju, opisivanje, prezentiranje, označivanje te zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla određenih aromatiziranih proizvoda od vina, vodeći pritom računa o tradicionalnim načinima proizvodnje.
- (2) Potrebne su dodatne izmjene kao posljedica stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona kako bi se ovlasti dodijeljene Komisiji u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1601/91 uskladile

⁽¹⁾ SL C 43, 15.2.2012., str. 67.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 17. veljače 2014.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1601/91 od 10. lipnja 1991. o utvrđivanju općih pravila o određivanju, opisivanju i prezentiranju aromatiziranih vina, aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina (SL L 149, 14.6.1991., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 122/94 od 25. siječnja 1994. o utvrđivanju određenih detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91 o određivanju, opisivanju i prezentiranju aromatiziranih vina, aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina (SL L 21, 26.1.1994., str. 7.).

s člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). S obzirom na opseg tih izmjena, Uredbu (EEZ) br. 1601/91 primjereno je staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom. Uredbom (EZ) br. 122/94 uvedena su pravila o korištenju aromatičnih tvari i dodavanju alkohola koja se primjenjuju na neke aromatizirane proizvode od vina te bi radi osiguranja jasnoće ta pravila trebalo uključiti u ovu Uredbu.

- (3) Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ primjenjuje se na prezentiranje i označivanje aromatiziranih proizvoda od vina, osim ako je ovom Uredbom drukčije određeno.

- (4) Aromatizirani proizvodi od vina važni su za potrošače, proizvođače i poljoprivredni sektor u Uniji. Mjere koje se primjenjuju na aromatizirane proizvode od vina trebale bi doprinijeti postizanju visoke razine zaštite potrošača, sprečavanju obmanjivanja te ostvarivanju transparentnosti tržišta i poštenog tržišnog natjecanja. Tim će se mjerama štititi postignuti ugled aromatiziranih proizvoda od vina Unije na unutarnjem i svjetskom tržištu, vodeći i dalje računa o tradicionalnim iskustvima koja se koriste u proizvodnji aromatiziranih proizvoda od vina, kao i povećanoj potrebi zaštite potrošača i pružanja informacija. Također bi trebalo uzeti u obzir tehničke inovacije proizvoda kod kojih one služe za poboljšanje kvalitete, a ne utječu na tradicionalna svojstva dotičnih aromatiziranih proizvoda od vina.

- (5) Proizvodnja aromatiziranih proizvoda od vina predstavlja važan način plasmana za poljoprivredni sektor Unije, što bi trebalo naglasiti u regulatornom okviru.

- (6) U interesu potrošača ovu Uredbu trebalo bi primjenjivati na sve aromatizirane proizvode od vina stavljene na tržište Unije bez obzira na to jesu li proizvedeni u državama članicama ili u trećim zemljama. Kako bi se zadržao i poboljšao ugled aromatiziranih proizvoda od vina Unije na svjetskom tržištu, pravila iz ove Uredbe trebala bi se primjenjivati i na aromatizirane proizvode od vina koji se u Uniji proizvode za izvoz.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredba Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

- (7) Kako bi se osigurala jasnoća i transparentnost prava Unije o aromatiziranim proizvodima od vina, potrebno je jasno definirati proizvode koji su obuhvaćeni tim pravom, kriterije proizvodnje, opisivanja, prezentacije i označivanja aromatiziranih proizvoda od vina te posebno naziv aromatiziranog proizvoda od vina. Također bi trebalo utvrditi posebna pravila o dobrovoljnom označivanju podrijetla kojima se dopunjuju pravila utvrđena u Uredbi (EU) br. 1169/2011. Određivanjem takvih pravila sve su etape u proizvodnom lancu regulirane, a potrošači zaštićeni i pravilno obaviješteni.
- (8) Definicijama aromatiziranih proizvoda od vina i dalje bi se trebali poštovati tradicionalni postupci osiguranja kvalitete, no potrebno ih je, u svjetlu tehnološkog razvoja, ažurirati i poboljšati.
- (9) Aromatizirani proizvodi od vina trebali bi se proizvoditi u skladu s određenim pravilima i ograničenjima kojima se jamči da su očekivanja potrošača u odnosu na kvalitetu i načine proizvodnje ispunjena. Kako bi se ispunili međunarodni standardi u tom području, trebali bi se ustanoviti načini proizvodnje te bi Komisija u pravilu trebala uzimati u obzir one standarde koje je preporučila i objavila Međunarodna organizacija za vinogradarstvo i vinarstvo (OIV).
- (10) Uredba (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredba (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ trebale bi se primjenjivati na aromatizirane proizvode od vina.
- (11) Osim toga, etilni alkohol koji se koristi za proizvodnju aromatiziranih proizvoda od vina trebao bi biti isključivo poljoprivrednog podrijetla kako bi se zadovoljila očekivanja potrošača i poštovali tradicionalni načini proizvodnje. Time će se također osigurati plasman osnovnih poljoprivrednih proizvoda.
- (12) S obzirom na značaj i složenost sektora aromatiziranih proizvoda od vina, potrebno je utvrditi posebna pravila o opisivanju i prezentaciji aromatiziranih proizvoda od vina koja nadopunjuju odredbe o označivanju iz Uredbe (EU) br. 1169/2011. Tim bi se posebnim pravilima također trebala spriječiti zlorporaba naziva aromatiziranih proizvoda od vina u slučaju proizvoda koji ne udovoljavaju zahtjevima određenima ovom Uredbom.
- (13) Kako bi se olakšalo razumijevanje potrošača trebalo bi biti moguće dopuniti nazive aromatiziranih proizvoda od vina utvrđene ovom Uredbom uobičajenim nazivom proizvoda u smislu Uredbe (EU) br. 1169/2011.
- (14) Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 ⁽³⁾ primjenjuje se između ostalog na prerađene poljoprivredne proizvode koji se koriste kao hrana, što uključuje aromatizirane proizvode od vina. U skladu s tim aromatizirani proizvodi od vina koji zadovoljavaju zahtjeve iz te uredbe te akti koji su sukladno njoj doneseni, mogu se staviti na tržište kao ekološki aromatizirani proizvodi od vina.
- (15) Pri primjeni politike održanja kvalitete te kako bi se osigurala visoka kvaliteta aromatiziranih proizvoda od vina s oznakom zemljopisnog podrijetla, države članice trebale bi imati mogućnost usvajanja strožih pravila od onih utvrđenih ovom Uredbom o proizvodnji, opisivanju, prezentiranju i označivanju aromatiziranih proizvoda od vina s oznakom zemljopisnog podrijetla proizvedenih na njihovim državnim područjima, u mjeri u kojoj su ta pravila u skladu s pravom Unije.
- (16) S obzirom na to da se Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ i odredbe o oznaci zemljopisnog podrijetla iz Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾, ne primjenjuju na aromatizirane proizvode od vina, trebalo bi utvrditi posebna pravila o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za aromatizirane proizvode od vina. Oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi se koristiti kao oznake kojima se označava da aromatizirani proizvodi od vina potječu s državnog područja zemlje, ili regije ili područja na tom državnom području, na kojem se određena kvaliteta, ugled ili druga svojstva aromatiziranog proizvoda od vina mogu uglavnom pripisati njegovom zemljopisnom podrijetlu te bi takve oznake zemljopisnog podrijetla Komisija trebala registrirati.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehrambenim aditivima (SL L 354, 31.12.2008., str. 16.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o aromama i nekim sastojcima hrane s osobinama aroma za upotrebu u i na hrani, te o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91, uredbi (EZ) br. 2232/96 i (EZ) br. 110/2008 te Direktive 2000/13/EZ (SL L 354, 31.12.2008., str. 34.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL L 189, 20.7.2007., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

- (17) Postupak registracije, sukladnosti, izmjene i mogućeg ukidanja oznake zemljopisnog podrijetla iz trećih zemalja ili Unije trebali bi se utvrditi ovom Uredbom.
- (18) Tijela država članica trebala bi biti odgovorna za osiguranje sukladnosti s ovom Uredbom te bi trebalo izvršiti pripreme kako bi Komisija mogla nadgledati i potvrditi tu sukladnost.
- (19) Kako bi se dopunili ili izmijenili elementi ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na uspostavljanje postupka proizvodnje za dobivanje aromatiziranih proizvoda od vina, kriterije razgraničenja zemljopisnih područja te pravila, ograničenja i odstupanja povezana s proizvodnjom u tim područjima, uvjete pod kojima specifikacija proizvoda može uključivati dodatne zahtjeve, određivanje slučajeva u kojima pojedinačan proizvođač može podnijeti zahtjev za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla i ograničenja za vrstu podnosioca zahtjeva koji može podnijeti zahtjev za takvu zaštitu, određivanje uvjeta koje je potrebno poštovati u vezi sa zahtjevom za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla, kontrolom Komisije, postupkom prigovora i postupcima za izmjenu i ukidanje oznaka zemljopisnog podrijetla, određivanje uvjeta primjenjivih na prekogranične zahtjeve, određivanje datuma podnošenja zahtjeva ili molbe, datuma od kojeg se primjenjuje zaštita i datuma od kojeg se primjenjuje izmjena zaštite; određivanje uvjeta u vezi s izmjenom specifikacija proizvoda, uključujući uvjete kad se izmjena smatra manjom izmjenom, i uvjeta u vezi sa zahtjevom za izmjenu i odobrenjem izmjena koje obuhvaćaju nikakve promjene jedinstvenog dokumenta; ograničenja u vezi sa zaštićenim nazivom, prirodom i vrstu informacije koju treba priopćiti u razmjeni informacija između država članica i Komisije, načine obavješćivanja, pravila u vezi s pravom pristupa dostupnim informacijama ili sustavima informacija te način objave informacija. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (20) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe u odnosu na analitičke metode kojima se utvrđuje sastav aromatiziranih proizvoda od vina; odluke o dodjeljivanju zaštite oznake zemljopisnog podrijetla i o odbijanju zahtjeva za takvom zaštitom, odluke o ukidanju zaštite oznake zemljopisnog podrijetla i postojećih oznaka zemljopisnog podrijetla, odluke o odobrenju zahtjeva za izmjenu u slučaju manjih izmjena specifikacija proizvoda; informacije koje se navode u specifikacijama proizvoda s obzirom na definiciju oznake zemljopisnog podrijetla; načine objavljivanja odluka o zaštiti ili odbijanju zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla; podnošenje prekograničnih zahtjeva, provjere i kontrole koje trebaju izvršiti države članice; postupak, uključujući kriterij prihvatljivosti, za ispitivanje zahtjeva za zaštitu ili za odobravanje izmjene oznake zemljopisnog podrijetla, kao i na postupak, uključujući kriterij prihvatljivosti, za podnošenje prigovora, ukidanje ili preinaku te podnošenje informacija vezanih za postojeće zaštićene zemljopisne oznake, administrativne i fizičke provjere koje moraju provesti države članice; te pravila o pružanju nužnih informacija za primjenu odredbe o razmjeni informacija između država članica i Komisije, postupke za upravljanje informacijama koje se priopćuju, sadržaj, oblik, vrijeme, učestalost i rokove za priopćavanje te postupke za prijenos ili stavljanje informacija i dokumenta na raspolaganje državama članicama, nadležnim tijelima trećih zemalja ili javnosti, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se provedbene ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (21) Komisija bi trebala, putem provedbenih akata, i, s obzirom na posebnu prirodu tih akata, ne primjenjujući Uredbu (EU) br. 182/2011 objaviti jedinstveni dokument u *Službenom listu Europske unije*, odlučiti hoće li odbaciti zahtjev za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla zbog neprihvatljivosti te uspostaviti i održavati registar oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju ove Uredbe, uključujući navođenje postojećih oznaka zemljopisnog podrijetla u tom registru ili njihovo uklanjanje iz registra.
- (22) Prijelaz s pravila koja su predviđena Uredbom (EEZ) br. 1601/91 na ona koja su određena ovom Uredbom mogao bi uzrokovati poteškoće kojima se ova Uredba ne bavi. U tu bi svrhu Komisiji trebalo delegirati ovlasti za donošenje potrebnih prijelaznih mjera.
- (23) Trebalo bi omogućiti dovoljno vremena i odgovarajuće aranžmane kako bi se olakšao neometani prijelaz s pravila predviđenih Uredbom (EEZ) br. 1601/91 na pravila utvrđena ovom Uredbom. U svakom slučaju, stavljanje na tržište postojećih zaliha trebalo bi biti dozvoljeno nakon početka primjene ove Uredbe, do isteka zaliha.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (24) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest uspostavu pravila o definiciji, opisivanju, prezentiranju i označivanju aromatiziranih proizvoda od vina te pravila o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

- Ovom Uredbom utvrđuju se pravila o definiciji, opisivanju, prezentiranju i označivanju aromatiziranih proizvoda od vina te zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina.
- Uredba (EU) br. 1169/2011 primjenjuje se na prezentiranje i označivanje aromatiziranih proizvoda od vina osim ako je ovom Uredbom drukčije predviđeno.
- Ova Uredba primjenjuje se na sve aromatizirane proizvode od vina stavljene na tržište Unije, bilo da su proizvedeni u državama članicama ili trećim zemljama, kao i na one koji se u Uniji proizvode za izvoz.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- „naziv aromatiziranog proizvoda od vina” znači naziv bilo kojeg aromatiziranog proizvoda od vina utvrđenog ovom Uredbom;
- „opisivanje” znači popis posebnih osobina aromatiziranog proizvoda od vina;
- „oznaka zemljopisnog podrijetla” znači oznaka kojom se određuje aromatiziran proizvod od vina prema regiji, određenom mjestu ili zemlji iz koje potječe, ako se dana kvaliteta, ugled ili druga osobina tog proizvoda može poglavito pripisati njegovom zemljopisnom podrijetlu.

POGLAVLJE II.

DEFINICIJA, OPISIVANJE, PREZENTIRANJE I OZNAČIVANJE AROMATIZIRANIH PROIZVODA OD VINA

Članak 3.

Definicija i klasifikacija aromatiziranih proizvoda od vina

1. Aromatizirani proizvodi od vina su proizvodi dobiveni od proizvoda iz vinskog sektora u skladu s Uredbom (EU) br. 1308/2013 koji su aromatizirani. Klasificirani su u sljedeće kategorije:

- aromatizirana vina;
 - aromatizirana pića na bazi vina;
 - aromatizirani kokteli na bazi vina.
- Aromatizirano vino je piće:
 - dobiveno od jednog ili više proizvoda od vinove loze definiranih u točki 5. dijela IV. Priloga II. te u točki 1. i točkama od 3. do 9. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013, s iznimkom stolnog vina „retsina”;
 - u kojem udio proizvoda od vinove loze iz točke (a) iznosi najmanje 75 % ukupnog volumena;
 - s mogućim dodatkom alkohola;
 - s mogućim dodatkom boja;
 - s mogućim dodatkom mošta od grožđa, djelomično fermentiranog mošta od grožđa ili obje te vrste mošta;
 - s mogućim dodatkom šećera;
 - koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 14,5 % vol. i najviše 22 % vol., a ukupnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 17,5 % vol.
 - Aromatizirano piće na bazi vina je piće:
 - dobiveno od jednog ili više proizvoda od vinove loze definiranih u točkama 1. i 2. te u točkama od 4. do 9. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013 s iznimkom vina proizvedenih dodavanjem alkohola i stolnog vina „retsina”;
 - u kojem udio proizvoda od vinove loze iz točke (a) iznosi najmanje 50 % ukupnog volumena;
 - kojem nije dodan nikakav alkohol osim ako je Prilogom II. utvrđeno drukčije;
 - s mogućim dodatkom boja;

- (e) s mogućim dodatkom mošta od grožđa, djelomično fermentiranog mošta od grožđa ili obje te vrste mošta;
- (f) s mogućim dodatkom šećera;
- (g) koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 4,5 vol. % i najviše 14,5 vol. %.

4. Aromatizirani koktel na bazi vina je piće:

- (a) dobiveno od jednog ili više proizvoda od vinove loze definiranih u točkama 1. i 2. te u točkama od 4. do 11. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013 s iznimkom vina proizvedenih dodavanjem alkohola i stolnog vina „retsina”;
- (b) u kojem udio proizvoda od vinove loze iz točke (a) iznosi najmanje 50 % ukupnog volumena;
- (c) kojem nije dodan nikakav alkohol;
- (d) s mogućim dodatkom boja;
- (e) s mogućim dodatkom šećera;
- (f) koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od više od 1,2 % vol. i manje od 10 % vol.

Članak 4.

Postupci proizvodnje i analitičke metode aromatiziranih proizvoda od vina

1. Aromatizirani proizvodi od vina proizvode se su u skladu sa zahtjevima, ograničenjima i opisima iz priloga I. i II.
2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 33. o uspostavljanju odobrenih postupaka proizvodnje za dobivanje aromatiziranih proizvoda od vina uzimajući u obzir očekivanja potrošača.

Uspostavljanjem dopuštenih postupaka proizvodnje iz prvog podstavka, Komisija uzima u obzir postupke proizvodnje koje je preporučio i objavio OIV.

3. Komisija prema potrebi provedbenim aktima usvaja analitičke metode kojima se utvrđuje sastav aromatiziranih proizvoda od vina. Te metode temelje se na bilo kojim odgovarajućim metodama koje je preporučio i objavio OIV, osim ako bi one bile neučinkovite ili neprimjerene s obzirom na postavljeni cilj. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Dok Komisija ne donese takve metode, koriste se metode koje je odobrila dotična država članica.

4. Enološke prakse i ograničenja utvrđena u skladu s člankom 74., člankom 75. stavkom 4. i člankom 80. Uredbe (EU) br. 1308/2013 primjenjuju se na proizvode od vinove loze koji se koriste u proizvodnji aromatiziranih proizvoda od vina.

Članak 5.

Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina

1. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina iz Priloga II. upotrebljavaju se za bilo koji aromatizirani proizvod od vina stavljen na tržište Unije pod uvjetom da je u skladu sa zahtjevima za odgovarajući naziv aromatiziranog proizvoda od vina iz tog priloga. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina mogu biti nadopunjeni uobičajenim nazivom definiranim člankom 2. stavkom 2. točkom (o) Uredbe (EU) br. 1169/2011.

2. Ako su aromatizirani proizvodi od vina u skladu sa zahtjevima više naziva aromatiziranih proizvoda od vina, dopuštena je upotreba samo jednog od tih naziva aromatiziranih proizvoda od vina osim ako je Prilogom II. utvrđeno drukčije.

3. Alkoholno piće koje ne udovoljava zahtjevima ove Uredbe ne može se opisati, prezentirati ili označiti korištenjem asocijativnih riječi ili izraza poput „kao”, „tip”, „stil”, „vrsta”, „aroma” ili nekih drugih termina sličnih bilo kojim nazivima aromatiziranih proizvoda od vina.

4. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina mogu biti nadopunjeni ili zamijenjeni oznakom zemljopisnog podrijetla koja je zaštićena ovom Uredbom.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 26., nazivi aromatiziranih proizvoda od vina ne dopunjuju se zaštićenim oznakama izvornosti ili zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla dopuštenima za proizvode od vina.

Članak 6.

Dodatne pojedinosti naziva aromatiziranih proizvoda od vina

1. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina iz članka 5. mogu uključivati i sljedeće pojedinosti u vezi sa sadržajem šećera aromatiziranog proizvoda od vina:

- (a) „vrlo suho” u slučaju proizvoda sa sadržajem šećera manjim od 30 grama po litri i, za kategorije aromatiziranih vina i odstupajući od članka 3. stavka 2. točke (g), s najmanjom ukupnom alkoholnom jakosti izraženom volumenom od 15 % vol.;

- (b) „suho” u slučaju proizvoda sa sadržajem šećera manjim od 50 grama po litri i, za kategorije aromatiziranih vina i odstupajući od članka 3. stavka 2. točke (g), s najmanjom ukupnom alkoholnom jakosti izraženom volumenom od 16 % vol.;

- (c) „polusuho” u slučaju proizvoda sa sadržajem šećera između 50 i 90 grama po litri;
- (d) „poluslatko” u slučaju proizvoda sa sadržajem šećera između 90 i 130 grama po litri;
- (e) „slatko” u slučaju proizvoda sa sadržajem šećera od 130 grama po litri ili više.

Sadržaj šećera iz prvog podstavka točaka (a) do (e) izražen je kao invertni šećer.

Uz izraze „poluslatko” i „slatko” može biti navedena naznaka sadržaja šećera, izražena u gramima invertnog šećera po litri.

2. U slučaju kada se naziv aromatiziranog proizvoda od vina dopunjuje izrazom ili uključuje izraz „pjenušavo”, količina korištenog pjenušavog vina ne smije biti manja od 95 %.

3. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina mogu se dopuniti upućivanjem na glavnu korištenu aromu.

Članak 7.

Oznaka podrijetla

Ako je podrijetlo aromatiziranih proizvoda od vina navedeno, ono odgovara mjestu proizvodnje aromatiziranog proizvoda od vina. Podrijetlo se označava riječima „proizvedeno u (...)” ili sličnim terminima, uz naziv odgovarajuće države članice ili treće zemlje.

Članak 8.

Korištenje jezika prilikom prezentiranja i označavanja aromatiziranih proizvoda od vina

1. Nazivi aromatiziranih proizvoda od vina navedeni u kurzivu u Prilogu II. ne prevode se prilikom označavanja niti prezentiranja aromatiziranih proizvoda od vina.

Ako se dodatne pojedinosti iz ove Uredbe izražavaju riječima, tada se navode na najmanje jednom službenom jeziku Unije.

2. Naziv oznake zemljopisnog podrijetla zaštićenog na temelju ove Uredbe pojavljuje se na prilikom označavanja na jeziku ili jezicima na kojem je registriran, čak i u slučaju kada oznaka zemljopisnog podrijetla zamjenjuje naziv aromatiziranog proizvoda od vina u skladu s člankom 5. stavkom 4.

Ako je naziv oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene ovom Uredbom napisan nelatiničnim slovima, također može biti na jednom ili više službenih jezika Unije.

Članak 9.

Stroža pravila koja su odredile države članice

U primjeni politike kvalitete za aromatizirane proizvode od vina s oznakom zemljopisnog podrijetla zaštićenom ovom Uredbom

proizvedene na vlastitom državnom području ili za uspostavu novih oznaka zemljopisnog podrijetla, države članice mogu utvrditi pravila proizvodnje i opisivanja koja su stroža od onih iz članka 4. i priloga I. i II u mjeri u kojoj su usklađena s pravom Unije.

POGLAVLJE III.

OZNAKE ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Članak 10.

Sadržaj zahtjeva za zaštitu

1. Zahtjevi za zaštitu naziva kao oznaka zemljopisnog podrijetla uključuju tehnički dokument koji sadržava:

- (a) naziv koji treba zaštititi;
- (b) ime i adresu podnositelja zahtjeva;
- (c) specifikaciju proizvoda kako je navedeno u stavku 2.; i
- (d) jedinstveni dokument koji sažima specifikaciju proizvoda u skladu sa stavkom 2.

2. Kako bi mogao nositi oznaku zemljopisnog podrijetla zaštićenu na temelju ove Uredbe, proizvod mora biti u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda koja uključuje najmanje:

- (a) naziv koji se zaštićuje;
- (b) opis proizvoda, posebno njegove glavne analitičke karakteristike kao i naznaku njegovih organoleptičkim karakteristikama;
- (c) prema potrebi, posebne postupke proizvodnje i specifikacije kao i važna ograničenja pri izradi proizvoda;
- (d) razgraničenje dotičnog zemljopisnog područja;
- (e) detalje o poveznici iz članka 2. točke 3.;
- (f) primjenjive zahtjeve iz prava Unije ili nacionalnog prava ili, ako tako predvide države članice, zahtjeve organizacije koja upravlja zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla, uzimajući u obzir da su ti zahtjevi objektivni, nediskriminirajući i usklađeni s pravom Unije;
- (g) naznaku glavne sirovine od koje se dobiva aromatizirani proizvod od vina;
- (h) naziv i adresu organa i tijela koji provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije proizvoda i njihove posebne zadatke.

Članak 11.**Zahtjev za zaštitu koji se odnosi na zemljopisno područje u trećoj zemlji**

1. Ako se zahtjev za zaštitu odnosi na zemljopisno područje u trećoj zemlji, on osim elemenata iz članka 10. sadrži i dokaz da je dotičan naziv zaštićen u svojoj zemlji podrijetla.
2. Zahtjev za zaštitu šalje se Komisiji neposredno ili putem državnih tijela dotične treće zemlje.
3. Zahtjev za zaštitu ispunjava se na jednom od službenih jezika Unije ili se uz njega prilaže ovjereni prijevod na jednom od tih jezika.

Članak 12.**Podnositelji zahtjeva**

1. Svaka zainteresirana grupa proizvođača ili u iznimnim slučajevima jedan proizvođač, može podnijeti zahtjev za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla. Ostale zainteresirane strane mogu sudjelovati u zahtjevu za zaštitu.
2. Proizvođači mogu podnijeti zahtjev za zaštitu samo za aromatizirane proizvode od vina koje sami proizvedu.
3. U slučaju naziva koji označava prekogranično zemljopisno područje može se podnijeti zajednički zahtjev za zaštitu.

Članak 13.**Preliminarni nacionalni postupak**

1. Na zahtjeve za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina koji potječu iz Unije primjenjuje se preliminarni nacionalni postupak u skladu sa stavicama od 2. do 7. ovog članka.
2. Zahtjev za zaštitu podnosi se u državi članici s čijeg državnog područja potječe oznaka zemljopisnog podrijetla.
3. Država članica pregledava zahtjev za zaštitu kako bi provjerila je li on u skladu s uvjetima navedenima u ovom poglavlju.

Država članica putem nacionalnog postupka osigurava prikladno objavljivanje zahtjeva za zaštitu i osigurava razdoblje od najmanje dva mjeseca od objave kada svaka fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom koja ima boravište ili sjedište na njezinom državnom području može podnijeti prigovor protiv prijedloga za zaštitu tako da u državi članici podnese valjano obrazloženu izjavu.

4. Ako smatra da oznaka zemljopisnog podrijetla ne udovoljava zahtjevima ili je općenito nesukladna s pravom Unije, država članica odbija zahtjev.

5. Ako država članica smatra da je odgovarajućim zahtjevima udovoljeno, tada:

- (a) barem na internetu objavljuje jedinstveni dokument i specifikaciju proizvoda; te
- (b) Komisiji prosljeđuje zahtjev za zaštitu koji sadrži sljedeće podatke:
 - i. ime i adresu podnositelja zahtjeva;
 - ii. specifikaciju proizvoda iz članka 10. stavka 2.;
 - iii. jedinstveni dokument iz članka 10. stavka 1. točke (d);
 - iv. izjavu države članice u kojoj izjavljuje da smatra da podneseni zahtjev ispunjava potrebne uvjete; i
 - v. upućivanje na objavu, kako je navedeno u točki (a).

Informacije iz točke (b) prvog podstavka prosljeđuju se na jednom od službenih jezika Unije ili se uz njih prilaže ovjereni prijevod na jednom od tih jezika.

6. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovim člankom do 28. ožujka 2015.

7. Ako država članica nema nacionalne propise koji se bave zaštitom oznaka zemljopisnog podrijetla, ona može na nacionalnoj razini odobriti prijelaznu zaštitu naziva u skladu s uvjetima ovog poglavlja. Takva zaštita proizvodi učinke od dana podnošenja zahtjeva Komisiji i prestaje na dan prihvaćanja odluke o registraciji ili odbijanja u skladu s ovim poglavljem.

Članak 14.**Kontrola od strane Komisije**

1. Komisija objavljuje datum podnošenja zahtjeva za zaštitu.
2. Komisija razmatra jesu li zahtjevi za zaštitu iz članka 13. stavka 5. u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovom poglavlju.
3. Ako Komisija smatra da su uvjeti iz ovog poglavlja zadovoljeni, ona provedbenim aktima donesenima bez primjene postupka iz članka 34. stavka 2. objavljuje u *Službenom listu Europske unije* jedinstveni dokument iz članka 10. stavka 1. točke (d) i uputu na objavu specifikacije proizvoda iz članka 13. stavka 5. točke (a).

4. Ako smatra da uvjeti iz ovog poglavlja nisu zadovoljeni, Komisija provedbenim aktima odbija zahtjev. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 15.

Postupak prigovora

U roku od dva mjeseca od datuma objave predviđenog u članku 14. stavku 3., svaka država članica ili treća zemlja te svaka fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom koja ima boravište ili poslovnim nastanom u državi članici različitoj od one koja podnosi zahtjev za zaštitu ili u trećoj zemlji, može podnijeti prigovor protiv prijedloga za zaštitu podnošenjem Komisiji valjano obrazložene izjave u vezi s uvjetima prihvatljivosti kako je utvrđeno u ovom poglavlju.

U slučaju da fizička ili pravna osoba ima boravište ili poslovni nastan u trećoj zemlji, takva se izjava, neposredno ili putem upravnih tijela dotične treće zemlje, upućuje u roku od dva mjeseca iz prvog stavka.

Članak 16.

Odluka o zaštiti

Na temelju podataka dostupnih Komisiji nakon završetka postupka prigovora iz članka 15., Komisija provedbenim aktima dodjeljuje zaštitu oznaci zemljopisnog podrijetla koja je u skladu s uvjetima iz ovog poglavlja te je usklađena s pravom Unije ili odbija zahtjev u slučaju kada ti uvjeti nisu ispunjeni. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 17.

Homonimi

1. Naziv za koji je podnesen zahtjev za zaštitu, a koji je potpuni ili djelomični homonim naziva koji je već zaštićen na temelju ove Uredbe, zaštićuje se uzimajući u obzir lokalnu i tradicionalnu uporabu, te rizik zabune.

2. Homonim koji obmanjuje potrošače u pogledu područja s kojeg proizvodi potječu ne registrira se bez obzira na točnost naziva, s obzirom na stvarno državno područje, regiju ili podrijetlo dotičnih proizvoda.

3. Uporaba zaštićenog homonima dopuštena je samo ako se u praksi dovoljno razlikuje od naknadno registriranog homonima i već registriranog naziva, uzimajući u obzir potrebu da se s dotičnim proizvodima postupa na jednak način i da se potrošača ne dovodi u zabludu.

Članak 18.

Razlozi za odbijanje zaštite

1. Nazivi koji su postali generički ne mogu se zaštititi kao oznaka zemljopisnog podrijetla.

Za potrebe ovog poglavlja, „naziv koji je postao generički” znači naziv aromatiziranog proizvoda od vina koji je, bez obzira na to što se odnosi na mjesto ili regiju gdje je proizvod izvorno proizveden ili stavljen na tržište, postao općeniti naziv aromatiziranog proizvoda od vina u Uniji.

Kako bi se utvrdilo je li naziv postao generički, uzimaju se u obzir svi važni čimbenici, a posebno:

(a) postojeća situacija u Uniji, posebno u području potrošnje;

(b) relevantno pravo Unije ili nacionalno pravo.

2. Naziv se ne zaštićuje kao oznaka zemljopisnog podrijetla ako, s obzirom na ugled i poznatost žiga, zaštita može potrošača dovesti u zabludu u pogledu pravog identiteta aromatiziranog proizvoda od vina.

Članak 19.

Odnos prema žigovima

1. Ako je oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićena na temelju ove Uredbe, registracija žiga čija je uporaba obuhvaćena člankom 20. stavkom 2. i koji se odnosi na aromatizirane proizvode od vina, odbija se ako se zahtjev za registraciju žiga podnese nakon datuma podnošenja zahtjeva za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla Komisiji, te je oznaka zemljopisnog podrijetla naknadno zaštićena.

Žigovi registrirani protivno prvom podstavku poništavaju se.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 17. stavak 2., žig čija je uporaba obuhvaćena člankom 20. stavkom 2., a za koji je podnesen zahtjev, koji je registriran ili, ako dotično zakonodavstvo predviđa tu mogućnost, koji je uspostavljen uporabom na području Unije prije datuma podnošenja zahtjeva za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla Komisiji, može se i dalje koristiti i obnavljati bez obzira na zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da nema razloga za nevaljanost ili opoziv žiga kako je određeno u Direktivi 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ ili Uredbi Vijeća (EZ) br. 207/2009⁽²⁾.

U tim je slučajevima upotreba oznake zemljopisnog podrijetla dozvoljena istodobno s relevantnim žigovima.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima (SL L 299, 8.11.2008., str. 25.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, 24.3.2009., str. 1.).

Članak 20.**Zaštita**

1. Oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe može koristiti svaki subjekt koji na tržište stavlja aromatizirani proizvod od vina proizveden u skladu s odgovarajućim specifikacijama proizvoda.

2. Oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe i aromatizirani proizvodi od vina koji koriste te zaštićene nazive u skladu s specifikacijom proizvoda zaštićeni su od:

(a) svake izravne ili neizravne komercijalne upotrebe zaštićenog naziva:

i. za usporedive proizvode koji nisu u skladu sa specifikacijom zaštićenog naziva; ili

ii. ako takva upotreba iskorištava ugled oznake zemljopisnog podrijetla;

(b) svake zloupotrebe, imitacije ili opoziva, čak i ako je pravo podrijetlo proizvoda ili usluge navedeno ili ako je zaštićeno ime prevedeno, transkribirano ili transliterirano u drugo pismo, ili ako je praćeno izrazima kao što su „stil”, „vrsta”, „metoda” „kao što se proizvodi u”, „imitacija”, „okus”, „poput” ili slično;

(c) bilo koje lažne ili obmanjujuće oznake koja se odnosi na izvor, podrijetlo, svojstva ili bitne osobine proizvoda na unutarnjem ili vanjskom pakiranju, promidžbenome materijalu ili dokumentima koji se odnose na aromatizirani proizvod od vina, i stavljanje proizvoda u pakiranje koje može odati krivi dojam o svojem podrijetlu;

(d) bilo kojeg drugog postupka koji može potrošača dovesti u zabludu u pogledu pravog podrijetla proizvoda.

3. Oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe ne postaju generičke u Uniji u smislu članka 18. stavka 1.

4. Države članice poduzimaju odgovarajuće administrativne i sudske mjere kako bi spriječile ili zaustavile nezakonitu upotrebu oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju ove Uredbe, kako je navedeno u stavku 2.

Članak 21.**Registar**

Komisija provedbenim aktima donesenima bez primjene postupka iz članka 34. stavka 2. osniva i održava elektronski

registar oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju ove Uredbe za aromatizirane proizvode od vina koji je javno dostupan.

Oznake zemljopisnog podrijetla za proizvode iz trećih zemlja koji su u Uniji zaštićeni prema međunarodnom sporazumu u kojem je Unija jedna od ugovornih stranaka, mogu se kao oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe unijeti u registar iz prvog stavka.

Članak 22.**Imenovanje nadležnog tijela**

1. Države članice imenuju nadležno tijelo ili tijela odgovorna za provjere u pogledu obveza utvrđenih u ovom poglavlju u skladu s kriterijima utvrđenima u članku 4. Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

2. Države članice osiguravaju da svaki subjekt koji je u skladu s ovim poglavljem ima pravo biti uključen u sustav provjera.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o nadležnom tijelu ili tijelima iz stavka 1. Komisija objavljuje njihove nazive i adrese te ih povremeno ažurira.

Članak 23.**Provjera sukladnosti sa specifikacijama**

1. U odnosu na oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe koje se odnose na zemljopisno područje u Uniji godišnju provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda tijekom proizvodnje i tijekom ili nakon kondicioniranja aromatiziranih proizvoda od vina osigurava:

(a) nadležno tijelo ili tijela iz članka 22.; ili

(b) jedno ili više kontrolnih tijela nadležnih za certificiranje u smislu članka 2. drugog stavka točke 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004 koja djeluju kao tijelo za certificiranje proizvoda u skladu sa zahtjevima iz članka 5. te uredbe.

Troškove takve provjere snose subjekti koji joj podliježu.

2. U odnosu na zaštićene zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe koje se odnose na zemljopisno područje u trećoj zemlji godišnju provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda tijekom proizvodnje i tijekom ili nakon kondicioniranja aromatiziranih proizvoda od vina osigurava:

(a) jedno ili više javnih tijela koje je imenovala treća zemlja; ili

(b) jedno ili više tijela za certificiranje.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1).

3. Tijela iz stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b) u skladu su i akreditirana su u skladu s normom EN ISO/IEC 17065:2012 (Ocjenjivanje sukladnosti - Zahtjevi za tijela koja provode certifikaciju proizvoda, procesa i usluga).

4. Kada nadležno tijelo ili tijela navedena u stavku 1. točki (a) i stavku 2. točki (a) provjere sukladnost sa specifikacijama proizvoda, ona nude odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imaju na raspolaganju kvalificirane kadrove i resurse potrebne za obavljanje svojih funkcija.

Članak 24.

Izmjene specifikacija proizvoda

1. Podnositelj zahtjeva koji ispunjava uvjete utvrđene člankom 12. može podnijeti zahtjev za odobravanje izmjena specifikacija proizvoda s oznakom zemljopisnog podrijetla zaštićenom na temelju ove Uredbe, posebno kako bi se u obzir uzeo razvoj znanstvenih ili tehničkih spoznaja ili kako bi se ponovno odredilo zemljopisno područje na koje se odnosi članak 10. stavak 2. točka (d). Zahtjevi sadržavaju opis i razloge zatražene izmjene.

2. U slučaju kada predložene izmjene uključuju jednu ili više promjena jedinstvenog dokumenta iz članka 10. stavka 1. točke (d), članci od 13. do 16. primjenjuju se na odgovarajući način na zahtjev za izmjenu. Međutim, ako je predložena izmjena manja, Komisija provedbenim aktima odlučuje o odobrenju zahtjeva bez primjene postupka iz članka 14. stavka 2. i članka 15., a u slučaju odobrenja Komisija objavljuje podatke iz članka 14. stavka 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 25.

Ukidanje

Komisija može, na vlastitu inicijativu ili na opravdani zahtjev države članice ili treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe koja ima zakoniti interes, odlučiti provedbenim aktima ukinuti zaštitu zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ako više nije zajamčena sukladnost s odgovarajućim specifikacijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članci 13. do 16. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 26.

Postojeće oznake zemljopisnog podrijetla

1. Oznake zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina navedenih u Prilogu II. Uredbi (EEZ) br. 1601/91 i sve oznake zemljopisnog podrijetla podnesene državi članici koje ta država članica odobri prije 27. ožujka 2014. automatski su

zaštićene kao oznake zemljopisnog podrijetla prema ovoj Uredbi. Komisija ih provedbenim aktima donesenima bez primjene postupka iz članka 34. stavka 2. ove Uredbe navodi u registru predviđenom u članku 21. ove Uredbe.

2. Države članice u odnosu na postojeće oznake zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. predaju Komisiji:

(a) tehničke dokumente predviđene u članku 10. stavku 1.;

(b) nacionalne odluke o odobrenju.

3. Postojeće oznake zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. za koje se do 28. ožujka 2017. ne dostave informacije iz stavka 2. gube zaštitu u smislu ove Uredbe. Komisija može provedbenim aktima donesenima bez primjene postupka iz članka 34. stavka 2. poduzeti odgovarajuće formalne korake o brisanju takvih imena iz registra predviđenog u članku 21.

4. Članak 25. ne primjenjuje se na postojeće oznake zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. ovog članka.

Komisija do 28. ožujka 2018. može provedbenim aktima na vlastitu inicijativu odlučiti ukinuti zaštitu postojećih oznaka zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. ovog članka ako nisu u skladu s člankom 2. točkom 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 27.

Pristojbe

Države članice mogu zaračunati pristojbu radi pokrivanja svojih troškova, uključujući one koji su nastali ispitivanjem zahtjeva za zaštitom, podnošenjem prigovora, podnošenjem zahtjeva za izmjenu te podnošenjem zahtjeva za ukidanje sukladno ovom poglavlju.

Članak 28.

Delegirane ovlasti

1. Kako bi se u obzir uzele posebne osobine proizvodnje u razgraničenom zemljopisnom području, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 33. u vezi s:

(a) kriterijima razgraničenja zemljopisnog područja; i

(b) pravilima, ograničenjima i odstupanjima povezanima s proizvodnjom u razgraničenom zemljopisnom području.

2. Kako bi se osigurala kvaliteta proizvoda i sljedivost, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 33. kako bi se odredili uvjeti pod kojima specifikacije proizvoda mogu uključivati dodatne zahtjeve iz članka 10. stavka 2. točke (f).

3. Kako bi se osigurala prava ili zakoniti interesi proizvođača ili gospodarskih subjekata Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 33., kako bi se:

- (a) odredili slučajevi u kojima pojedinačan proizvođač može podnijeti zahtjev za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla;
- (b) odredila ograničenja za vrstu podnositelja zahtjeva koji može podnijeti zahtjev za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla;
- (c) odredili uvjeti koje je potrebno pratiti u vezi sa zahtjevom za zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla, kontrolom Komisije, postupkom prigovora i postupcima za izmjenu i ukidanje oznaka zemljopisnog podrijetla;
- (d) odredili uvjeti primjenjivi na prekogranične zahtjeve;
- (e) odredio datum podnošenja zahtjeva ili molbe;
- (f) odredio datum od kojeg vrijedi zaštita;
- (g) odredili uvjeti prema kojima se izmjena smatra manjom izmjenom kako je navedeno u članku 24. stavku 2.;
- (h) odredio datum kada izmjena stupa na snagu;
- (i) odredili uvjeti u vezi sa zahtjevom za izmjenu i odobrenjem izmjene specifikacija proizvoda oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe ako takve izmjene ne obuhvaćaju nikakve promjene jedinstvenog dokumenta iz članka 10. stavka 1. točke (d).

4. Kako bi se osigurala odgovarajuća zaštita, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 33. u vezi s ograničenjima za zaštićene nazive.

Članak 29.

Provedbene ovlasti

1. Komisija može provedbenim aktima donijeti sve potrebne mjere koje se odnose na ovo poglavlje u vezi s:
- (a) informacijama koje se navode u specifikacijama proizvoda s obzirom na vezu iz članka 2. točke 3. između zemljopisnog područja i konačnog proizvoda;
 - (b) načinima objavljivanja odluke o zaštiti ili odbijanju iz članka 16.;
 - (c) podnošenjem prekograničnih zahtjeva;

(d) provjerama i kontrolama koje trebaju izvršiti države članice uključujući ispitivanje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

2. Komisija može provedbenim aktima donijeti sve potrebne mjere sukladno ovom poglavlju, a koje se odnose na postupak, uključujući kriterij prihvatljivosti, za ispitivanje zahtjeva za zaštitu ili za odobravanje izmjene oznake zemljopisnog podrijetla, kao i na postupak, uključujući kriterij prihvatljivosti za podnošenje prigovora, ukidanje ili preinaku te podnošenje informacija vezanih za postojeće zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla, posebno u odnosu na:

- (a) obrasce za dokumente i format prijenosa;
- (b) rokove;
- (c) pojedinosti o činjenicama, dokaze i prateću dokumentaciju koje treba podnijeti uz zahtjev ili molbu.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 30.

Neprihvatljiv zahtjev ili molba

Ako se zahtjev ili molba koji su predani u skladu s ovim poglavljem smatraju neprihvatljivima, Komisija provedbenim aktima donesenima bez primjene postupka iz članka 34. stavka 2. donosi odluku o njihovu odbacivanju zbog neprihvatljivosti.

POGLAVLJE IV.

OPĆE, PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

Provjere i kontrole aromatiziranih proizvoda od vina

1. Države članice odgovorne su za provjere aromatiziranih proizvoda od vina. One poduzimaju potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s odredbama ove Uredbe te posebno imenuju nadležno tijelo ili tijela koja su odgovorna za provjere obveza uspostavljene ovom Uredbom u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004.

2. Komisija, prema potrebi, provedbenim aktima donosi pravila u vezi s administrativnim i fizičkim provjerama koje trebaju provesti države članice radi izvršavanja obveza koje proizlaze iz primjene ove Uredbe.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 32.**Razmjena informacija**

1. Države članice i Komisija međusobno razmjenjuju sve informacije potrebne za primjenu ove Uredbe te za izvršavanje međunarodnih obveza u vezi s aromatiziranim proizvodima od vina. Te se informacije, prema potrebi, mogu prenijeti ili objaviti nadležnim tijelima trećih zemalja te ih se može objaviti.

2. Kako bi obavijesti iz stavka 1. bile brze, učinkovite, točne i isplative Komisija je sukladno članku 33. ovlaštena donijeti delegirane akte kojima utvrđuje:

- (a) prirodu i vrstu informacije koju treba priopćiti;
- (b) načine obavješćivanja;
- (c) pravila u vezi s pravom pristupa dostupnim informacijama ili sustavima informacija;
- (d) uvjete i načine objave informacija.

3. Komisija provedbenim aktima donosi:

- (a) pravila o pružanju informacija potrebnih za primjenu ovog članka;
- (b) postupke za upravljanje informacijama koje se priopćuju, kao i pravila o sadržaju, obliku, vremenu, učestalosti i rokovima za obavješćivanje;
- (c) postupke za prijenos ili stavljanje informacija i dokumenata na raspolaganje državama članicama, nadležnim tijelima trećih zemalja ili javnosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 34. stavka 2.

Članak 33.**Izvršavanje ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 2., članka 28., članka 32. stavka 2. i članka 36. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 27. ožujka 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 2., članka 28., članka 32. stavka 2. i članka 36. stavka 1. Odlukom o opozivu

prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 2., članka 28., članka 32. stavka 2. i članka 36. stavka 1. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 34.**Odborski postupak**

1. Komisiji pomaže Odbor za aromatizirane proizvode od vina. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

U slučaju provedbenih akata iz članka 4. stavka 3. prvog podstavka i članka 29. stavka 1. točke (b), ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 35.**Stavljanje izvan snage**

Uredba (EEZ) br. 1601/91 stavlja se izvan snage od 28. ožujka 2015.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu III. ovoj Uredbi.

Članak 36.**Prijelazne mjere**

1. Kako bi se ubrzao prijelaz s pravila iz Uredbe (EEZ) br. 1601/91 na pravila iz ove Uredbe, Komisija je ovlaštena donijeti, prema potrebi, delegirane akte u skladu s člankom 33. o donošenju mjera za izmjenu ili odstupanje od ove Uredbe, koji ostaju na snazi do 28. ožujka 2018.

2. Aromatizirani proizvodi od vina koji ne udovoljavaju zahtjevima ove Uredbe, a koji su proizvedeni u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1601/91 prije 27. ožujka 2014. mogu se stavljati na tržište do isteka zaliha.

3. Aromatizirani proizvodi od vina koji su usklađeni s člancima od 1. do 6. i člankom 9. ove Uredbe i koji su proizvedeni prije 27. ožujka 2014. mogu se stavljati na tržište do isteka zaliha, pod uvjetom da su ti proizvodi usklađeni s Uredbom (EEZ) br. 1601/91 u odnosu na sve aspekte koji nisu uređeni člancima od 1. do 6. i člankom 9. ove Uredbe.

Članak 37.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 28. ožujka 2015. Međutim, članak 36. stavci 1. i 3. primjenjuju se od 27. ožujka 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG I.

TEHNIČKE DEFINICIJE, ZAHTJEVI I OGRANIČENJA

1. Aromatiziranje

(a) Sljedeći proizvodi dopušteni su za dodavanje arome aromatiziranim vinima:

i. prirodne aromatične tvari i/ili aromatizirani pripravci, prema članku 3. stavku 2. točkama (c) i (d) Uredbe (EZ) br. 1334/2008;

ii. arome kako su definirane u članku 3. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1334/2008 koje:

- su istovjetne vaniliji,
- imaju miris i/ili okus badema,
- imaju miris i/ili okus bresaka,
- imaju miris i/ili okus jaja; i

iii. aromatično bilje i/ili začini i/ili aromatična hrana.

(b) Sljedeći proizvodi odobreni su za aromatiziranje aromatiziranih pića na bazi vina i aromatiziranih koktela na bazi vina:

i. aromatične tvari i/ili aromatični pripravci, prema članku 3. stavku 2. točkama (b) i (d) Uredbe (EZ) br. 1334/2008; i

ii. aromatično bilje i/ili začini i/ili aromatična hrana.

Dodavanje tih tvari daje konačnom proizvodu organoleptičke karakteristike drukčije od vina.

2. Zaslađivanje

Sljedeći proizvodi odobreni su za zaslađivanje aromatiziranih proizvoda od vina:

(a) polubijeli šećer, bijeli šećer, ekstra bijeli šećer, dekstroza, fruktoza, glukozni sirup, otopina šećera, otopina invertnog šećera, sirup invertnog šećera, kako su definirani u Direktivi Vijeća 2001/111/EZ ⁽¹⁾;

(b) mošt od grožđa, koncentrirani mošt od grožđa i rektificirani koncentrirani mošt od grožđa, kako su definirani u točkama 10., 13. i 14. dijela II. Priloga VII. Uredbi (EU) br. 1308/2013;

(c) prženi šećer, sastojak dobiven isključivo kontroliranim zagrijavanjem saharoze bez dodavanja baza, mineralnih kiselina ili drugih kemijskih aditiva;

(d) med kako je definiran u Direktivi Vijeća 2001/110/EZ ⁽²⁾;

(e) sirup rogača;

(f) bilo koje druge prirodne ugljikohidratne tvari sa sličnim učinkom na te proizvode.

3. Dodavanje alkohola

Sljedeći proizvodi odobreni su za pripremu nekih aromatiziranih vina i nekih aromatiziranih pića na bazi vina:

(a) etilni alkohol poljoprivrednog podrijetla kako je definiran u Prilogu I. točki 1. Uredbe (EZ) br. 110/2008, uključujući vinogradarsko podrijetlo;

(b) vinski alkohol ili alkohol od prosušenoga grožđa;

(c) vinski destilat ili destilat prosušenoga grožđa;

(d) destilat poljoprivrednog podrijetla, kako je definiran u Prilogu I. točki 2. Uredbe (EZ) br. 110/2008;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/111/EZ od 20. prosinca 2001. o određenim šećerima namijenjenim prehrani ljudi (SL L 10, 12.1.2002., str. 53.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2001/110/EZ od 20. prosinca 2001. o medu (SL L 10, 12.1.2002., str. 47.).

- (e) rakija od vina, kako je definirana u Prilogu II. točki 4. Uredbe (EZ) br. 110/2008;
- (f) rakija od groždane komine, kako je definirana u Prilogu II. točki 6. Uredbe (EZ) br. 110/2008;
- (g) jaka alkoholna pića dobivena destilacijom fermentiranog prosušenog grožđa.

Etilni alkohol koji se koristi za razrjeđivanje ili otapanje bojila, aroma ili drugih dozvoljenih dodataka koji se koriste pri pripremljanju aromatiziranih proizvoda od vina poljoprivrednog je podrijetla i koristi se u nužno potrebnoj količini te se ne smatra dodatkom alkoholu s ciljem proizvodnje aromatiziranih proizvoda od vina.

4. Aditivi i bojila

Pravila o prehranbenim aditivima, uključujući bojila, iz Uredbe (EZ) br. 1333/2008 primjenjuju se na aromatizirane proizvode od vina.

5. Dodavanje vode

Dodavanje vode u pripravi aromatiziranih proizvoda od vina dozvoljeno je ako se voda koristi u količini potrebnj:

- za pripremu aromatskih koncentrata,
- otapanje bojila i zaslađivača,
- prilagođavanje konačnog sastava proizvoda.

Kvaliteta dodane vode mora biti usklađena s Direktivom 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Direktivom Vijeća 98/83/EZ ⁽²⁾ te se njome ne smiju promijeniti svojstva proizvoda.

Ta voda može biti destilirana, demineralizirana, pročišćena permeacijom ili omekšana.

6. Dodavanje ugljikovog dioksida dopušteno je pri pripremljanju aromatiziranih proizvoda od vina.

7. Alkoholna jakost

„Alkoholna jakost izražena volumenom” znači volumni udio čistog alkohola sadržanog u dotičnom proizvodu pri temperaturi od 20 °C u odnosu na ukupan volumen tog proizvoda na istoj temperaturi.

„Stvarna alkoholna jakost izražena volumenom” znači volumni udio čistog alkohola sadržan u 100 volumnih dijelova proizvoda pri temperaturi od 20 °C.

„Potencijalna alkoholna jakost izražena volumenom” znači volumni udio čistog alkohola pri temperaturi od 20 °C koji bi se dobio fermentacijom ukupne količine šećera sadržane u 100 volumnih dijelova proizvoda pri toj temperaturi.

„Ukupna alkoholna jakost izražena volumenom” znači zbroj stvarne i potencijalne alkoholne jakosti izražene volumenom.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda (preinačena) (SL L 164, 26.6.2009., str. 45.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 330, 5.12.1998., str. 32.).

PRILOG II.

NAZIVI I OPISI AROMATIZIRANIH PROIZVODA OD VINA

A. NAZIVI I OPISI AROMATIZIRANIH VINA

1. Aromatizirano vino

Proizvodi koji su u skladu s definicijom iz članka 3. stavka 2.

2. Aperitiv na bazi vina

Aromatizirano vino kojem se može dodati alkohol.

Korištenje izraza „aperitiv” u ovom smislu ne dovodi u pitanje korištenje tog izraza za definiranje proizvoda koji nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe.

3. Vermut

Aromatizirano vino:

— kojem je dodan alkohol, i

— čiji je karakterističan okus dobiven korištenjem odgovarajućih tvari iz vrste *Artemisia*.

4. Gorko aromatizirano vino

Aromatizirano vino koje ima karakterističan gorak okus kojem je dodan alkohol.

Iza naziva aromatiziranog proizvoda od vina „gorko aromatizirano vino” slijedi naziv osnovne tvari koja daje gorčinu.

Naziv aromatiziranog proizvoda od vina „gorko aromatizirano vino” mogu nadopuniti ili zamijeniti sljedeći izrazi:

— „Quinquina vino”, čija je osnovna aroma prirodna aroma kinina,

— „*Bitter vino*”, čija je osnovna aroma prirodni okus encijana, a obojeno je dopuštenom žutom i/ili crvenom bojom; korištenje riječi „bitter” (gorko) u ovom smislu ne dovodi u pitanje njezino korištenje za definiranje proizvoda koji nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe,

— „*Americano*”, čija aroma proizlazi iz prirodnih aromatičnih tvari dobivenih od pelina i encijana, a obojeno je dopuštenom žutom i/ili crvenom bojom.

5. Aromatizirana vina na bazi jaja

Aromatizirano vino:

— kojem je dodan alkohol,

— kojem je dodan kvalitetan žumanjak ili ekstrakti dobiveni iz njega,

— koji ima sadržaj šećera izražen kao invertni šećer od više od 200 grama, i

— za čiju je pripremu najmanja količina upotrijebljenog žumanjka 10 grama po litri.

Nazivu aromatiziranog proizvoda od vina „aromatizirano vino na bazi jaja” može se pridodati pojam „*cremovo*” u slučaju kada takav proizvod sadrži vino zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla „Marsala” u omjeru od najmanje 80 %.

Nazivu aromatiziranog proizvoda od vina „aromatizirano vino na bazi jaja” može se pridodati pojam „*cremovo zabaione*” u slučaju kada takav proizvod sadrži vino zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla „Marsala” u omjeru od najmanje 80 % i kada sadrži koncentrat žumanjka od najmanje 60 grama po litri.

6. *Vákevã viiniglõgi/Starkvinslõgg*

Aromatizirano vino:

— kojem je dodan alkohol, i

— čiji je karakteristični okus postignut korištenjem klinčića i/ili cimeta.

B. NAZIVI I OPISI AROMATIZIRANIH PIĆA NA BAZI VINA

1. Aromatizirano piće na bazi vina

Proizvodi koji su u skladu s definicijom iz članka 3. stavka 3.

2. Aromatizirana pojačana pića na bazi vina

Aromatizirano piće na bazi vina

— kojem je dodan alkohol,

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.,

— koje je zaslađeno,

— koje se dobiva od bijelog vina,

— kojem je dodan destilat iz prosušenog grožđa, i

— koje je začinjeno samo ekstraktom kardamoma;

ili

— kojem je dodan alkohol,

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.,

— koje je zaslađeno,

— koje se dobiva od crnog vina, i

— kojem su dodani aromatični pripravci dobiveni isključivo od začina, ginsenga, oraha, esencija agruma i aromatičnih biljaka.

3. *Sangría/Sangria*

Aromatizirano piće na bazi vina

— koje se dobiva od vina,

— koje je aromatizirano dodatkom prirodnih ekstrakata agruma ili esencija, sa ili bez soka od tog voća,

— s mogućim dodatkom začina,

— s mogućim dodatkom ugljikovog dioksida,

— koje nije obojeno,

— koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 4,5 vol. % i najviše 12 vol. %, i

— koje može sadržavati krute komadiće pulpe ili kore agruma, a bojilo mora biti dobiveno isključivo od korištenih sirovina.

„*Sangría*” ili „*Sangria*” može se upotrebljavati kao naziv aromatiziranog proizvoda od vina samo ako je proizvod proizveden u Španjolskoj ili Portugalu. Ako je proizvod proizveden u drugim državama članicama, „*Sangría*” ili „*Sangria*” može se koristiti samo kao dopuna nazivu aromatiziranog proizvoda od vina „aromatizirano piće na bazi vina” pod uvjetom da slijede riječi: „proizvedeno u ...” nakon čega slijedi naziv države članice u kojoj je proizveden ili uže regije.

4. *Clarea*

Aromatizirano piće na bazi vina koje se dobiva od bijelog vina pod istim uvjetima kao i za piće *Sangría/Sangria*.

„*Clarea*” se može upotrebljavati kao naziv aromatiziranog proizvoda od vina samo ako je proizvod proizveden u Španjolskoj. Ako je proizvod proizveden u drugim državama članicama, „*Clarea*” se može koristiti samo kao dopuna nazivu aromatiziranog proizvoda od vina „aromatizirano piće na bazi vina” pod uvjetom da slijede riječi: „proizvedeno u ...” nakon čega slijedi naziv države članice u kojoj je proizveden ili uže regije.

5. *Zurra*

Aromatizirano piće na bazi vina koje se dobiva dodavanjem brandyja ili rakije od vina kako je definirano u Uredbi (EZ) br. 110/2008 u pića *Sangría/Sangria* i *Clarea*, uz mogući dodatak komadića voća. Stvarna alkoholna jakost izražena volumenom mora iznositi najmanje 9 vol. % i najviše 14 vol. %.

6. *Bitter soda*

Aromatizirano piće na bazi vina

— dobiva se od pića „*bitter vino*” čiji sadržaj u konačnom proizvodu mora iznositi najmanje 50 % volumena,

— kojem je dodan ugljikov dioksid ili gazirana voda, i

— koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 8 vol. % i najviše 10,5 vol. %.

Korištenje riječi „*bitter*” (gorko) u ovom smislu ne dovodi u pitanje njezino korištenje za definiranje proizvoda koji ne spadaju u područje primjene ove Uredbe.

7. *Kalte Ente*

Aromatizirano piće na bazi vina

— dobiva se miješanjem vina, biser vina ili gaziranog biser vina s pjenušavim vinom ili gaziranim pjenušavim vinom,

— kojem je dodan limun ili njegovi ekstrakti, i

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.

Gotov proizvod mora sadržavati najmanje 25 % vol. pjenušavog vina ili gaziranog pjenušavog vina.

8. *Glühwein*

Aromatizirano piće na bazi vina

— koje se dobiva samo od crnog ili bijelog vina,

— koje se aromatizira uglavnom cimetom i/ili klinčićima, i

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.

Ne dovodeći u pitanje količinu vode koja proizlazi iz primjene Priloga I. točke 2. dodavanje vode je zabranjeno.

Ako je pripremljeno od bijelog vina, naziv aromatiziranog proizvoda od vina „*Glühwein*” mora biti dopunjen riječima koje upućuju na bijelo vino, kao što je riječ „bijelo”.

9. *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*

Aromatizirano piće na bazi vina

— koje se dobiva isključivo od crnog ili bijelog vina,

— koje se aromatizira uglavnom cimetom i/ili klinčićima, i

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.

Ako je pripremljeno od bijelog vina, naziv aromatiziranog proizvoda od vina „*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynas*” mora biti dopunjen riječima koje upućuju na bijelo vino, kao što je riječ „bijelo”.

10. *Maiwein*

Aromatizirano piće na bazi vina

— koje se dobiva od vina kojem su dodani biljka *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) ili njezini ekstrakti kako bi se osigurao prevladavajući okus biljke *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.), i

— čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.

11. *Maitrank*

Aromatizirano piće na bazi vina

- dobiveno od bijelog vina maceracijom biljke *Galium odoratum* (L.) Scop (*Asperula odorata* L.) ili kojem je dodan njezin ekstrakt, uz dodatak naranči i/ili drugog voća, bilo u obliku soka, koncentrata ili ekstrakata, uz najveće zaslađivanje šećerom od 5 %, i
- čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 7 % vol.

12. *Pelin*

Aromatizirano piće na bazi vina

- koje se dobiva od crnog ili bijelog vina i posebne mješavine bilja,
- čija stvarna alkoholna jakost izražena volumenom nije manja od 8,5 % vol., i
- sa sadržajem šećera izraženim kao invertni šećer od 45 do 50 grama po litri, i ukupne kiselosti od najmanje 3 grama po litri izražene kao vinska kiselina.

13. *Aromatizovaný dezert*

Aromatizirano piće na bazi vina

- koje se dobiva od bijelog ili crnog vina, šećera i mješavine desertnih začina,
- koje ima stvarnu alkoholnu jakost izraženu volumenom od najmanje 9 % vol. i najviše 12 % vol., i
- sa sadržajem šećera izraženim kao invertni šećer od 90 do 130 grama po litri i ukupne kiselosti od najmanje 2,5 grama po litri izražene kao vinska kiselina.

„*Aromatizovaný dezert*“ se može upotrebljavati kao naziv aromatiziranog proizvoda od vina samo ako je proizvod proizveden u Češkoj Republici. Ako je proizvod proizveden u drugim državama članicama, „*Aromatizovaný dezert*“ može se koristiti samo kao dopuna nazivu aromatiziranog proizvoda od vina „aromatizirano piće na bazi vina“ pod uvjetom da slijede riječi „proizvedeno u ...“ nakon čega slijedi naziv države članice u kojoj je proizveden ili uže regije.

C. NAZIVI I OPISI AROMATIZIRANIH KOKTELA NA BAZI VINA

1. Aromatizirani koktel na bazi vina

Proizvod u skladu s definicijom iz članka 3. stavka 4.

Korištenje izraza „koktel“ u ovom smislu ne dovodi u pitanje korištenje tog izraza za definiranje proizvoda koji nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe.

2. Koktel na bazi vina

Aromatizirani koktel na bazi vina

- u kojem omjer koncentriranog mošta od grožđa ne smije biti veći od 10 % ukupnog volumena gotovog proizvoda,
- čija je stvarna alkoholna jakost izražena volumenom manja od 7 % vol., i
- u kojem je sadržaj šećera, izražen kao invertni šećer, manji od 80 grama po litri.

3. Aromatizirani biser koktel na bazi grožđa

Aromatizirani koktel na bazi vina

- koji se dobiva samo iz mošta od grožđa,
- čija je stvarna alkoholna jakost izražena volumenom manja od 4 % vol., i
- koji sadrži ugljikov dioksid dobiven isključivo od fermentacije korištenih proizvoda.

4. Pjenušavi vinski koktel

Aromatizirani koktel na bazi vina koji se miješa s pjenušavim vinom.

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EEZ) br. 1601/91	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. stavci od 1. do 4.	Članak 3. i Prilog II.
Članak 2. stavak 5.	Članak 6. stavak 1.
Članak 2. stavak 6.	Članak 6. stavak 2.
Članak 2. stavak 7.	—
Članak 3.	Članak 4. stavak 1. i Prilog I.
Članak 4. stavci od 1. do 3.	Članak 4. stavak 1. i Prilog I.
Članak 4. stavak 4.	Članak 4. stavak 3.
Članak 5.	Članak 4. stavak 2.
Članak 6. stavak 1.	Članak 5. stavci 1. i 2.
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 5. stavak 4.
Članak 6. stavak 2. točka (b)	Članak 20. stavak 1.
Članak 6. stavak 3.	Članak 5. stavak 5.
Članak 6. stavak 4.	Članak 9.
Članak 7. stavci 1. i 3.	—
Članak 7. stavak 2.	Članak 5. stavak 3.
Članak 8. stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2.	Članak 5. stavci 1. i 2.
Članak 8. stavak 3.	Članak 6. stavak 3.
—	Članak 7.
Članak 8. stavak 4. prvi i drugi podstavak	—
Članak 8. stavak 4. treći podstavak	Prilog I. točka 3. drugi podstavak
Članak 8. stavak 4.a	—
Članak 8. stavci od 5. do 8.	Članak 8.
Članak 8. stavak 9.	—
Članak 9. stavci od 1. do 3.	Članak 31.
Članak 9. stavak 4.	Članak 32.
Članak 10.	Članak 11.
Članak 10.a	Članak 2. točka 3. i članci od 10. do 30.

Uredba (EEZ) br. 1601/91	Ova Uredba
Članak 11.	Članak 1. stavak 3.
Članci od 12. do 15.	Članci 33. i 34.
—	Članak 35.
Članak 16.	Članak 36.
Članak 17.	Članak 37.
Prilog I.	Prilog I. točka 3. podtočka (a)
Prilog II.	—

UREDBA (EU) br. 252/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 26. veljače 2014.****o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 774/94 u pogledu provedbenih i delegiranih ovlasti koje se trebaju dodijeliti Komisiji**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,

(5) Uredbu (EZ) br. 774/94 stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 774/94 mijenja se kako slijedi:

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

1. Članci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 774/94 ⁽²⁾ dodjeljuje ovlasti Komisiji radi provođenja nekih odredbi te Uredbe.**„Članak 7.**

Komisija putem provedbenih akata donosi pravila koja su potrebna za upravljanje propisima o kvotama iz ove Uredbe te, prema potrebi:

(2) Kao posljedica stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, ovlasti dodijeljene Komisiji na temelju Uredbe (EZ) br. 774/94 trebale bi biti usklađene s člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

(a) odredbe kojima se jamči priroda, podrijetlo i izvor proizvoda;

(3) Kako bi se dopunili ili izmijenili neki dijelovi Uredbe (EZ) br. 774/94 koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s donošenjem izmjena te Uredbe, ako bi došlo do prilagodbe opsega i drugih uvjeta propisa o kvotama, posebno odlukom Vijeća da sklopi sporazum s jednom ili više trećih zemalja. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

(b) odredbu koja se odnosi na priznavanje dokumenta koji omogućava provjeru jamstava iz točke (a); i

(c) izdavanje i rok važenja uvoznih dozvola.

(4) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Uredbe (EZ) br. 774/94 u vezi s pravilima koja su potrebna za upravljanje propisima o režimom iz te Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.b stavka 2.

Članak 8.

Radi ispunjavanja međunarodnih obveza i u slučaju kad Europski parlament i Vijeće ili Vijeće prilagođavaju opseg i druge uvjete propisa o kvotama iz ove Uredbe, posebno odlukom Vijeća o sklapanju sporazuma s jednom ili više trećih zemalja, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8.a u odnosu na izmjene koje iz toga proizlaze za ovu Uredbu.”

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. veljače 2014.⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 774/94 od 29. ožujka 1994. o otvaranju određenih carinskih kvota Zajednice za visokokvalitetno goveđe meso, za svinjsko meso, meso peradi, pšenicu i suražicu te posije i ostale ostatke te o upravljanju tim kvotama (SL L 91, 8.4.1994., str. 1.).⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 8.a

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 8. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. travnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 8. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 8.b

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda koji je uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Taj Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, taj se postupak zaključuje bez rezultata kada to unutar roka za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

(*) Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

Izjava Komisije o kodifikaciji

Donošenje ove Uredbe imat će za posljedicu znatan broj izmjena dotičnih akata. Kako bi se poboljšala čitljivost dotičnih akata, Komisija će što je brže moguće predložiti njihovu kodifikaciju nakon što se Uredba donese, a najkasnije do 30. rujna 2014.

Izjava Komisije o delegiranim aktima

U kontekstu ove Uredbe, Komisija podsjeća na svoju obvezu iz stavka 15. Okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije, tj. obvezu pružanja Parlamentu potpunih informacija i dokumentacije o svojim sastancima s nacionalnim stručnjacima u okviru svojeg rada na pripremi delegiranih akata.

UREDBA (EU) br. 253/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 26. veljače 2014.****o izmjeni Uredbe (EU) br. 510/2011 kako bi se utvrdili načini postizanja cilja za 2020. smanjenja emisija CO₂ iz novih lakih gospodarskih vozila****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Na temelju članka 13. stavka 1. Uredbe (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ Komisija treba, pod uvjetom da potvrdi izvedivost, preispitati modalitete za postizanje ciljne vrijednosti od 147 g CO₂/km do 2020., uključujući formule određene u Prilogu I. toj Uredbi i izuzeća predviđena u njenom članku 11. Potrebno je da ta Uredba bude što je moguće neutralnija sa stajališta tržišnog natjecanja, društveno pravična i održiva.

(2) U pogledu veze između emisija CO₂ i potrošnje goriva, određivanje modaliteta za smanjenje emisija CO₂ iz lakih gospodarskih vozila moglo bi doprinijeti i smanjenju potrošnje goriva i povezanih troškova za vlasnike takvih vozila na troškovno učinkovit način.

(3) Potrebno je razjasniti da bi se u svrhu provjere sukladnosti s ciljem od 147 g CO₂/km, emisije CO₂ i dalje trebale mjeriti u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ i njezinim provedbenim mjerama, kao i inovativnim tehnologijama.

(4) Prema tehničkoj analizi izvršenoj za procjenu učinka, tehnologije potrebne za ostvarivanje cilja od 147 g CO₂/km dostupne su, a potrebna smanjenja mogu se ostvariti pri manjim troškovima nego što je procijenjeno u prethodnoj tehničkoj analizi izvršenoj prije donošenja Uredbe (EU) br. 510/2011. Osim toga, razlika između trenutnih prosječnih specifičnih emisija CO₂ za nova laka gospodarska vozila i ciljnih vrijednosti od 147 g CO₂/km također se smanjila. Stoga je potvrđena izvedivost postizanja te ciljne vrijednosti do 2020.

(5) S obzirom na neproporcionalan utjecaj na najmanje proizvođače koji proizlazi iz usklađivanja s određenim ciljnim vrijednostima emisija koje su određene na temelju korisnosti vozila, velikog administrativnog tereta postupka odstupanja i samo neznatne rezultirajuće koristi od smanjenja emisija CO₂ od vozila koja prodaju ti proizvođači, proizvođači koji su odgovorni za manje od 1 000 novih lakih gospodarskih vozila registriranih u EU-u godišnje trebali bi biti izuzeti iz područja primjene ciljne vrijednosti smanjenja emisija i plaćanja premije za prekomjerne emisije.

(6) Postupak za odobrenje izuzeća za male proizvođače trebao bi se pojednostaviti kako bi se omogućilo više fleksibilnosti u pogledu pitanja kada takvi proizvođači trebaju podnijeti zahtjev za izuzeće i kada Komisija treba takvo izuzeće odobriti.

(7) Kako bi se automobilske industriji omogućilo upuštanje u dugoročna ulaganja i inovacije, poželjno je naznačiti na koji bi način trebalo izmijeniti Uredbu (EU) br. 510/2011 za razdoblje nakon 2020. Ti pokazatelji trebali bi se temeljiti na procjeni potrebne stope smanjenja u skladu s Unijinim dugoročnim klimatskim ciljevima i implikacijama za provedbu troškovno učinkovite tehnologije smanjenja CO₂ za laka gospodarska vozila. Komisija bi

⁽¹⁾ SL C 44, 15.2.2013., str. 109.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 11. veljače 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila (SL L 171, 29.6.2007., str. 1.).

do 2015. trebala preispitati takve aspekte i dostaviti izvješće sa svojim zaključcima Europskom parlamentu i Vijeću. U to izvješće trebalo bi uključiti, prema potrebi, prijedloge izmjena Uredbe (EU) br. 510/2011 u vezi s određivanjem ciljnih vrijednosti za nova laka vozila nakon 2020., uključujući moguće određivanje realnih i ostvarivih ciljnih vrijednosti za 2025., na temelju sveobuhvatne procjene učinka koja bi uzela u obzir neprekidnu konkurentnost industrije i s njom povezanih zavisnih industrija, pokušavajući postići jasne putanje smanjenja emisija u skladu s dugoročnim klimatskim ciljevima Unije. Prilikom razvoja takvih prijedloga, Komisija bi trebala osigurati da su oni što neutralniji sa stajališta tržišnog natjecanja i da su društveno pravični i održivi.

(8) Emisije stakleničkih plinova povezane s opskrbom energije i proizvodnjom i odlaganjem vozila značajni su elementi trenutnog ukupnog ugljičnog otiska cestovnog prijevoza te je vjerojatno da će se njihova važnost u budućnosti znatno povećati. Potrebno je poduzeti političke mjere kako bi se usmjerilo proizvođače prema optimalnim rješenjima uzimajući prvenstveno u obzir emisije stakleničkih plinova povezane s proizvodnjom energije za vozila kao što su električna energija i alternativna goriva te osiguravajući da te uzlazne emisije ne ponište koristi povezane s poboljšanim iskorištavanjem energije prilikom korištenja vozila koja je cilj Uredbe (EU) br. 510/2011.

(9) Na temelju članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 510/2011, od Komisije se zahtijeva da objavi izvješće o dostupnosti podataka o otisku i korisnoj nosivosti i njihovoj primjeni kao parametra korisnosti za utvrđivanje ciljnih vrijednosti specifičnih emisija CO₂ kako je izraženo u formulama određenima u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 510/2011. Iako su ti podaci dostupni te je u procjeni učinka procijenjena njihova potencijalna upotreba, zaključeno je da je više troškovno učinkovito da se kao parametar korisnosti za ciljne vrijednosti 2020. za laka gospodarska vozila zadrži masa vozila u stanju u kojem je ono spremno za vožnju.

(10) Potrebno je zadržati pristup određivanja ciljnih vrijednosti koji se temelji na linearnom odnosu između korisnosti lakih komercijalnih vozila i njihovih ciljnih emisija CO₂ kako je izraženo u formulama određenima u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 510/2011, budući da to omogućava

održavanje raznolikosti tržišta lakih komercijalnih vozila i sposobnosti proizvođača da udovolje različitim potrebama potrošača, izbjegavajući time bilo kakvo neopravdano narušavanje tržišnog natjecanja. Međutim, taj je pristup potrebno aktualizirati kako bi odražavao najnovije dostupne podatke o registriranju novih lakih komercijalnih vozila.

(11) U svojoj procjeni učinka, Komisija je procijenila dostupnost podataka o otisku i primjeni otiska kao parametra korisnosti u formulama određenima u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 510/2011. Na temelju te procjene Komisija je zaključila da bi masa trebala biti parametar korisnosti koji se primjenjuje u formuli za 2020.

(12) Prema Uredbi (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ od Komisije se zahtijeva da provede procjenu učinka u cilju preispitivanja ispitnih postupaka radi primjerenog odražavanja stvarnog ponašanja automobila u pogledu emisija CO₂. Uredba (EU) br. 510/2011 proširuje preispitivanje ispitnih postupaka na laka gospodarska vozila. Potrebno je izmijeniti „Novi europski vozni ciklus” (NEDC) koji se trenutno koristi kako bi se osiguralo predstavljanje stvarnih uvjeta vožnje i izbjeglo podcjenjivanje stvarnih emisija CO₂ i stvarne potrošnje goriva. Potrebno je što je prije moguće sporazumno odrediti novi, realističniji i pouzdaniji ispitni postupak. Rad u tom smjeru odvija se kroz razvoj globalno usklađenog postupka testiranja za laka vozila (WLTP) u okviru Ekonomske komisije Ujedinjenih naroda za Europu, ali još nije završen. Kako bi se osiguralo da se specifične emisije CO₂ za nove osobne automobile i nova laka gospodarska vozila što više usklade s emisijama koje doista nastaju u normalnim uvjetima korištenja, WLTP bi trebalo početi primjenjivati što prije. Imajući u vidu taj kontekst, u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 510/2011 uspostavljaju se ograničenja emisija za 2020. koja se mjere u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007 i s Prilogom XII. Uredbi Komisije (EZ) br. 692/2008 ⁽²⁾. Čim ispitni postupci budu izmijenjeni, trebalo bi prilagoditi ograničenja iz Priloga I. Uredbi (EU) br. 510/2011 kako bi se osigurali jednako strogi uvjeti za proizvođače i klase vozila. U skladu s tim, Komisija bi trebala provesti sveobuhvatnu studiju korelacije između NEDC-a i novih ispitnih ciklusa WLTP-a kako bi se osiguralo predstavljanje stvarnih uvjeta vožnje.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 692/2008 od 18. srpnja 2008. o provedbi i izmjeni Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o homologaciji motornih vozila s obzirom na emisije iz lakih osobnih i teretnih vozila (Euro 5 i Euro 6) i dostupnosti podataka za popravke i održavanje vozila (SL L 199, 28.7.2008., str. 1.).

- (13) Kako bi se osiguralo da stvarne emisije budu na pravilan način prikazane i u cijelosti usporedive s izmjerenim vrijednostima CO₂, Komisija bi trebala osigurati da oni elementi koji u ispitnom postupku znatno utječu na izmjerene emisije CO₂ budu strogo definirani kako bi se proizvođače spriječilo u tome da ispitni ciklus primjenjuju fleksibilno. Trebalo bi riješiti odstupanja između vrijednosti emisije CO₂ prema homologaciji i emisija iz vozila ponuđenih na prodaju, uključujući razmatranjem primjene ispitnog postupka sukladnosti vozila tijekom njihove upotrebe što bi trebalo osigurati neovisno ispitivanje reprezentativnog uzorka vozila za prodaju, kao i načine rješavanja slučajeva dokazanog znatnog nerazmjera između emisije CO₂ utvrđene ispitnim postupkom i one koja je utvrđena prema homologaciji.
- (14) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ispuniti cilj ove Uredbe, odnosno utvrđivanje modaliteta za postizanje cilja za 2020. smanjenja emisija CO₂ iz novih lakih gospodarskih vozila i da je taj cilj, zbog opsega i učinaka predloženih mjera, moguće bolje ispuniti na razini Unije, Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u istom članku, ova Uredba ne prelazi mjeru koja je nužna za ostvarenje tog cilja.
- (15) Stoga Uredbu (EU) br. 510/2011 treba na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 510/2011 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
- „2. Od 2020. godine ovom se Uredbom utvrđuje ciljna vrijednost od 147 g CO₂/km za prosječne emisije novih lakih gospodarskih vozila registriranih u Uniji, mjereno u skladu s Uredbom (EZ) br. 715/2007 i njezinim provedbenim mjerama, kao i u skladu s inovativnim tehnologijama.”
2. U članku 2. dodaje se sljedeći stavak:
- „4. Članak 4., članak 8. stavak 4. točke (b) i (c), članak 9. i članak 10. stavak 1. točke (a) i (c) ne primjenjuju se na proizvođača koji je, zajedno sa svim svojim povezanim poduzećima, odgovoran za manje od 1 000 novih lakih gospodarskih vozila registriranih u Uniji u prethodnoj kalendarskoj godini.”
3. U članku 11. stavku 3. posljednja rečenica briše se.
4. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nakon što isporučitelj ili proizvođač podnese zahtjev, razmatraju se uštede CO₂ koje se postižu primjenom inovativnih tehnologija ili kombinacijom inovativnih tehnologija (paketi inovativnih tehnologija).

Ukupan doprinos tih tehnologija smanjivanju ciljne vrijednosti specifičnih emisija jednog proizvođača može biti do 7 g CO₂/km.”;

- (b) u stavku 2. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija provedbenim aktima donosi detaljne odredbe za postupak odobravanja inovativnih tehnologija ili paketa inovativnih tehnologija iz stavka 1. do 31. prosinca 2012. Ti se provedbeni akti donose u skladu postupkom ispitivanja iz članka 14. stavka 2. ove Uredbe. Te su detaljne odredbe u skladu s odredbama utvrđenima prema članku 12. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 443/2009 i temelje se na sljedećim kriterijima za inovativne tehnologije:”.

5. Članak 13. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija do 31. prosinca 2015. provodi reviziju ciljnih vrijednosti specifičnih emisija te ovdje određenih modaliteta kao i drugih aspekata ove Uredbe kako bi ustanovila ciljne vrijednosti emisija CO₂ za nova laka gospodarska vozila za razdoblje nakon 2020. U tom pogledu, procjena potrebne stope smanjenja mora biti u skladu s dugoročnim klimatskim ciljevima Unije i implikacijama za razvoj troškovno učinkovite tehnologije smanjenja CO₂ za laka gospodarska vozila. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s rezultatima te revizije. To izvješće uključuje sve odgovarajuće prijedloge izmjena ove Uredbe, uključujući moguće određivanje realnog i ostvarivog cilja na temelju sveobuhvatne procjene učinka koja će razmotriti neprekidnu konkurentnost industrije lakih gospodarskih vozila i s njom povezanih zavisnih industrija. Prilikom razvoja tih prijedloga Komisija osigurava da su što neutralniji sa stajališta tržišnog natjecanja te da su socijalno pravični i održivi.”;

- (b) stavak 6. mijenja se kako slijedi:

- i. drugi podstavak briše se;
- ii. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim dvama podstavcima:

„Komisija provedbenim aktima određuje potrebne parametre korelacije koji su potrebni za odražavanje svake promjene u regulatornom ispitnom postupku iz Uredbe (EZ) br. 715/2007 i Uredbe Komisije (EZ) br. 692/2008 (*) za mjerenje specifičnih emisija CO₂. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 14. stavka 2. ove Uredbe.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 15. i podložno uvjetima utvrđenim u članku 16. i članku 17. radi prilagođavanja formula određenih u Prilogu I., korištenjem metodologije donesene na temelju prvog podstavka, istodobno osiguravajući da su u starim i novim ispitnim postupcima utvrđeni jednako strogi uvjeti smanjenja za proizvođače i vozila različite namjene.

(*) Uredba Komisije (EZ) br. 692/2008 od 18. srpnja 2008. o provedbi i izmjeni Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o homologaciji motornih vozila s obzirom na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i dostupnosti podataka za popravke i održavanje vozila (SL L 199, 28.7.2008., str. 1.)”

6. U članku 14. dodaje se sljedeći stavak:

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

„2.a Ako odbor iz stavka 1. ne donese mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta, nego se primjenjuje treći podstavak članka 5. stavka 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.”

7. U točki 1. Priloga I. dodaje se sljedeća točka:

„(c) od 2020.:

Indikativne specifične emisije
 $CO_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$

gdje je:

M = masa vozila u kilogramima (kg)

M₀ = vrijednost donesena u skladu s člankom 13. stavkom 5.

a = 0,096.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

UREDBA (EU) br. 254/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

**o višegodišnjem programu za potrošače za razdoblje 2014.–2020. i o stavljanju izvan snage Odluke
br. 1926/2006/EZ**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 169.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

(1) Komunikacijom Komisije od 3. ožujka 2010. pod nazivom „Europa 2020. – Strategija za pametan, održiv i uključiv rast” („strategija Europa 2020.”) poziva se na osnaživanje građana kako bi u potpunosti bili uključeni u unutarnje tržište, što zahtijeva jačanje njihove sposobnosti i povjerenja da kupuju robu i usluge preko granice, posebno putem interneta.

(2) Unija doprinosi osiguravanju visoke razine zaštite potrošača i stavljanju potrošača u središte unutarnjeg tržišta podupirući i upotpunjujući politike država članica u težnji da se građanima omogući potpuno korištenje prednosti unutarnjeg tržišta i da se pritom konkretnim mjerama adekvatno zaštiti njihova sigurnost te njihovi pravni i ekonomski interesi.

(3) Višegodišnji program za potrošače za razdoblje 2014.–2020. („program”) trebao bi pomoći u osiguravanju visoke razine zaštite potrošača i u potpunosti podupirati ciljeve strategije Europa 2020. u pogledu rasta i konkurentnosti integriranjem posebnih pitanja identificiranih u strategiji Europa 2020. u vezi s digitalnim programom za Europu kako bi se osiguralo da će digitalizacija uistinu dovesti do veće dobrobiti za potrošače, u vezi s održivim rastom, kretanjem prema održivijim obrascima potrošnje, u vezi sa socijalnom uključenosti, uzimajući u obzir posebnu situaciju ranjivih potrošača i potrebe stanovništva koje stari, i u vezi s pametnim donošenjem propisa, među ostalim praćenjem potrošačkih tržišta kako bi se pomoglo u osmišljavanju pametnih i usmjerenih propisa.

(4) U Komunikaciji Komisije od 22. svibnja 2012. pod nazivom „Europska strategija za potrošače – poticanje povjerenja i rasta” („strategija za potrošače”) određuje se strateški okvir za politiku zaštite potrošača Unije za sljedeće godine podupirući interese potrošača u svim politikama Unije. Cilj strategije za potrošače jest oblikovati strategiju u kojoj će djelovanje politike učinkovito i djelotvorno podupirati potrošače tijekom cijelog života osiguravanjem sigurnosti proizvoda i usluga koje su im dostupne, njihovim informiranjem i edukacijom, podupiranjem tijela koja ih predstavljaju, jačanjem njihovih prava, osiguravanjem pristupa pravosuđu i pravnoj zaštiti te osiguravanjem izvršavanja zakonodavstva u području zaštite potrošača.

(5) Nedavna gospodarska kriza razotkrila je niz nedostataka i nedosljednosti na unutarnjem tržištu koji su nepovoljno utjecali na povjerenje potrošača i građana. Iako je potrebno uzeti u obzir proračunska ograničenja u okviru kojih Unija trenutačno djeluje, Unija bi svejedno trebala osigurati odgovarajuća financijska sredstva kako bi se mogli ispuniti ciljevi programa te bi stoga trebala poduprijeti strategiju Europa 2020.

(6) Uklanjanje preostalih neopravdanih i nerazmjernih prepreka pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i povećanje povjerenja građana u sustav, posebno prilikom prekogranične kupnje, od presudne su važnosti za dovršenje unutarnjeg tržišta. Unija bi trebala nastojati stvoriti prave uvjete za osnaživanje potrošača osiguravajući im alate, znanje i stručnost potrebne za donošenje promišljenih odluka na temelju primljenih informacija i podizanjem svijesti potrošača.

⁽¹⁾ SL C 181, 21.6.2012., str. 89.

⁽²⁾ SL C 225, 27.7.2012., str. 217.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 11. veljače 2014.

- (7) Ova Uredba uzima u obzir gospodarsko, društveno i tehničko okruženje i popratne novonastale izazove. Djelovanja financirana u okviru programa posebno će nastojati rješavati pitanja povezana s globalizacijom, digitalizacijom, rastućom razinom složenosti odluka koje potrošači moraju donositi, potrebom za kretanjem prema održivijim obrascima potrošnje, starenjem stanovništva, društvenom isključenosti i pitanjem ranjivih potrošača. Izrazita prednost daje se integraciji interesa potrošača u sve politike Unije, u skladu s člankom 12. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Usklađivanje s ostalim politikama i programima Unije ključno je kako bi se osiguralo da se interesi potrošača u potpunosti uzmu u obzir u ostalim politikama. Radi poticanja sinergije i izbjegavanja udvostručavanja, ostali fondovi i programi Unije trebali bi osigurati financijsku potporu za integraciju interesa potrošača u svoja područja.
- (8) Programom bi se trebala osigurati visoka razina zaštite svih potrošača, uz pridavanje posebne pozornosti ranjivim potrošačima, kako bi se u obzir uzele njihove posebne potrebe i ojačale njihove sposobnosti, na što se poziva u Rezoluciji Europskog parlamenta od 22. svibnja 2012. o strategiji za jačanje prava ranjivih potrošača⁽¹⁾. Programom bi se posebno trebalo osigurati da ranjivi potrošači imaju pristup informacijama o robi i uslugama kako bi imali jednake mogućnosti za slobodan i informiran izbor, posebno zato što ranjivi potrošači mogu imati poteškoća u pristupu informacijama za potrošače i shvaćanju tih informacija te stoga mogu biti zavarani.
- (9) Program bi posebno trebao voditi računa o djeci, uključujući putem suradnje sa zainteresiranim stranama, kako bi se osigurala njihova predanost odgovornom oglašavanju u odnosu na maloljetnike, posebno u pogledu suzbijanja zavaravajućeg oglašavanja putem interneta.
- (10) Djelovanja bi se trebala utvrditi u Programu koji osigurava okvir Unije za njihovo financiranje. U skladu s člankom 54. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, ova Uredba treba osigurati pravnu osnovu za ta djelovanja i za provedbu Programa. Ova Uredba temelji se na djelovanjima financiranim u okviru Odluke br. 1926/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾ te ih nastavlja.
- (11) Važno je poboljšati zaštitu potrošača. Da bi se postigao taj opći cilj, trebali bi se postaviti posebni ciljevi u pogledu sigurnosti, informiranja i edukacije potrošača te potpore organizacijama potrošača na razini Unije, prava i pravne zaštite, kao i ostvarivanja prava potrošača. Vrijednost i utjecaj mjera poduzetih u okviru Programa trebalo bi redovito pratiti i ocjenjivati kako bi se olakšalo oblikovanje pametnije politike u interesu potrošača. Kako bi se ocijenila politika zaštite potrošača, a posebno točan učinak poduzetih mjera, trebalo bi razviti pokazatelje, čija bi se vrijednost, međutim, trebala razmatrati u širem kontekstu.
- (12) Važno je poboljšati povjerenje potrošača. Da bi se postigao taj cilj, potrebno je ojačati opseg djelovanja, posebno putem prikladne financijske potpore organizacijama potrošača na razini Unije i europskim potrošačkim centrima, uzimajući u obzir njihovu važnu ulogu u pružanju informacija i pomoći potrošačima u odnosu na njihova prava, pružanju potpore potrošačima u potrošačkim sporovima, posebno u pogledu pristupa odgovarajućim mehanizmima za rješavanje sporova, te promicanju interesa potrošača u pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Te organizacije i centri trebali bi imati mogućnost povećanja zaštite i povjerenja potrošača poduzimanjem mjera na licu mjesta i prilagođavanjem pomoći, informiranja i edukacije pojedincu.
- (13) Potrebno je predvidjeti prihvatljiva djelovanja pomoću kojih će se postići navedeni ciljevi.
- (14) Potrebno je odrediti kategorije potencijalnih korisnika koji ispunjavaju uvjete za dobivanje bespovratnih sredstava.
- (15) U ovoj Uredbi navodi se financijski referentni iznos za program, u smislu točke 17. Međuinstitucionalnog sporazuma od 2. prosinca 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u vezi s proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju⁽⁴⁾, pri čemu se ne utječe na proračunske ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća, kako su određene u UFEU-u.

⁽¹⁾ SL C 264 E, 13.9.2013., str. 11.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽³⁾ Odluka br. 1926/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o uspostavi programa djelovanja Zajednice u području politike zaštite potrošača (2007.–2013.) (SL L 404, 30.12.2006., str. 39.).

⁽⁴⁾ SL C 373, 20.12.2013., str. 1.

- (16) U duhu načela dobrog financijskog upravljanja, transparentnosti i fleksibilnosti u provedbi programa, nastavak postojanja izvršne agencije trebao bi biti dopušten ako su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni u Uredbi Vijeća (EZ) br. 58/2003 ⁽¹⁾.
- (17) Trebalo bi bolje koordinirati potrošnju sredstava Unije i sredstava država članica u području sigurnosti, edukacije i prava potrošača te izvršavanja u odnosu na njih kako bi se osigurala komplementarnost, bolja učinkovitost i vidljivost te kako bi se postigle bolje proračunske sinergije.
- (18) Sporazum o Europskome gospodarskom prostoru predviđa suradnju u području zaštite potrošača između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, te zemalja Europskog udruženja za slobodnu trgovinu koje sudjeluju u Europskome gospodarskom prostoru, s druge strane. Sudjelovanje u programu trebalo bi omogućiti i drugim zemljama, a posebno susjednim zemljama Unije i zemljama koje su podnijele zahtjev za članstvo u Uniji, zemljama kandidatkinjama ili zemljama pristupnicama Uniji.
- (19) U okviru provedbe programa i s obzirom na globalizaciju proizvodnog lanca te rastuću međuovisnost tržišta trebalo bi poticati suradnju s trećim zemljama koje ne sudjeluju u programu, uzimajući u obzir sve relevantne sporazume između tih zemalja i Unije.
- (20) Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s prilagodbom pokazatelja utvrđenih u Prilogu II. kako bi se uzele u obzir promjene u zakonodavnom okviru u području zaštite potrošača i u vezi s izmjenama Priloga I. uklanjanjem određenih djelovanja radi uzimanja u obzir rezultata izvješća o evaluaciji Komisije. Posebno je važno da Komisija tijekom svojega pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (21) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s donošenjem godišnjih programa rada. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. S obzirom na to da program ne utvrđuje kriterije za sigurnost proizvoda, već za cilj ima davanje financijske potpore alatima za provedbu politike sigurnosti proizvoda, te s obzirom na razmjerno male predmetne količine, primjereno je da se primjenjuje savjetodavni postupak.
- (22) Financijske interese Unije trebalo bi zaštititi proporcionalnim mjerama tijekom cijelog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i istraživanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, neopravdano isplaćenih ili nepravilno uporabljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i financijske sankcije u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012.
- (23) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe zbog prekogranične naravi uključenih pitanja ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog većeg potencijala djelovanja Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (24) Odluku br. 1926/2006/EZ trebalo bi staviti izvan snage.
- (25) Primjereno je osigurati neometan i neprekinut prijelaz između programa djelovanja Zajednice u području politike zaštite potrošača (2007.–2013.), uspostavljenog Odlukom br. 1926/2006/EZ, i ovog programa, posebno u vezi s nastavkom višegodišnjih mjera i evaluacijom uspješnosti prethodnog programa te područja koja zaslužuju veću pozornost. Nadalje, primjereno je uskladiti trajanje ovog programa s trajanjem višegodišnjega financijskog okvira za razdoblje 2014.–2020., utvrđenoga u Uredbi Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 ⁽³⁾. Ovaj bi se program stoga trebao primjenjivati od 1. siječnja 2014. Od 1. siječnja 2021. odobrena sredstva za tehničku i administrativnu pomoć trebala bi, prema potrebi, pokrivati izdatke povezane s upravljanjem onim djelovanjima koja nisu završena do kraja 2020.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Višegodišnji program za potrošače

Ovom Uredbom uspostavlja se višegodišnji program za potrošače za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. („program“).

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 58/2003 od 19. prosinca 2002. o utvrđivanju statusa izvršnih agencija kojima se povjeravaju određene zadaće vezane uz upravljanje programima Zajednice (SL L 11, 16.1.2003., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. o utvrđivanju višegodišnjega financijskog okvira za razdoblje 2014.–2020. (SL L 347, 20.12.2013., str. 884.).

Članak 2.**Opći cilj**

Opći je cilj programa osiguravanje visoke razine zaštite potrošača, njihovo osnaživanje te stavljanje potrošača u središte unutarnjeg tržišta, u okviru ukupne strategije za pametan, održiv i uključiv rast. Taj će se cilj programa postići doprinosom zaštiti zdravlja, sigurnosti te pravnih i ekonomskih interesa potrošača, kao i promicanju njihova prava na informiranje, edukaciju i organiziranje u svrhu zaštite njihovih interesa te potporom integraciji interesa potrošača u druga područja politika. Programom se dopunjuju, podupiru i prate politike država članica.

Članak 3.**Posebni ciljevi i pokazatelji**

1. Opći cilj iz članka 2. ostvaruje se kroz sljedeće posebne ciljeve:

(a) cilj I. – sigurnost: konsolidirati i unaprijediti sigurnost proizvoda pomoću učinkovitog nadzora tržišta diljem Unije.

Taj će se cilj mjeriti posebno kroz aktivnost i djelotvornost sustava EU-a za brzo obavješćivanje o opasnim potrošačkim proizvodima (RAPEX);

(b) cilj II. – informiranje i edukacija potrošača te potpora organizacijama potrošača: unaprijediti edukaciju potrošača, njihovu informiranost i svijest o vlastitim pravima, razviti informacijsku podlogu za politiku zaštite potrošača i poduprijeti organizacije potrošača, uzimajući pritom u obzir posebne potrebe ranjivih potrošača;

(c) cilj III. – prava i pravna zaštita: razviti i ojačati prava potrošača, posebno putem pametnoga regulatornog djelovanja te poboljšanjem pristupa jednostavnoj, učinkovitoj i brzoj pravnoj zaštiti koja nije skupa, uključujući alternativne načine rješavanja sporova.

Taj će se cilj mjeriti posebno kroz pribjegavanje alternativnom rješavanju sporova za rješavanje prekograničnih sporova i kroz aktivnost sustava rješavanja sporova putem interneta na području cijele Unije te kroz postotak potrošača koji poduzimaju mjere da bi riješili problem s kojim su se susreli;

(d) cilj IV. – izvršavanje: podupirati izvršavanje prava potrošača jačanjem suradnje između nacionalnih tijela za izvršavanje i davanjem potpore potrošačima u obliku savjeta.

Taj će se cilj mjeriti posebno kroz razinu protoka informacija i djelotvornost suradnje unutar mreže suradnje u području zaštite potrošača, kroz aktivnost europskih potrošačkih centara i po tome koliko su prepoznati među potrošačima.

Visokokvalitetno informiranje i sudjelovanje potrošača prioritet je u svim sektorima te se stoga izričito predviđa, kad god je to moguće, u svim sektorskim ciljevima i djelovanjima financiranima u okviru programa.

2. Pokazatelji su opisani u Prilogu II.

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 15. za prilagodbu pokazatelja navedenih u Prilogu II.

Članak 4.**Prihvatljiva djelovanja**

Posebni ciljevi iz članka 3. ostvaruju se prihvatljivim djelovanjima navedenima na sljedećem popisu:

(a) u okviru cilja I.– sigurnost:

1. znanstveno mišljenje i analiza rizika značajnih za zdravlje i sigurnost potrošača u vezi s neprehrambenim proizvodima i uslugama, uključujući potporu zadaćama neovisnih znanstvenih odbora osnovanih Odlukom Komisije br. 2008/721/EZ ⁽¹⁾;

2. usklađivanje nadzora tržišta i mjera izvršavanja za sigurnost proizvoda s obzirom na Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, kao i djelovanja za unapređenje sigurnosti potrošačkih usluga;

3. održavanje i daljnji razvoj baza podataka o kozmetici;

(b) u okviru cilja II. – informiranje i edukacija potrošača te potpora organizacijama potrošača:

⁽¹⁾ Odluka Komisije br. 2008/721/EZ od 5. kolovoza 2008. o uspostavi savjetodavne strukture znanstvenih odbora i stručnjaka u području zaštite potrošača, javnog zdravstva i okoliša i o stavljanju izvan snage Odluke 2004/210/EZ (SL L 241, 10.9.2008., str. 21.).

⁽²⁾ Direktiva br. 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.).

4. stvaranje i unaprjeđenje pristupa informacijskoj podlozi za kreiranje politike u područjima koja se tiču potrošača, za osmišljavanje pametnih i usmjerenih propisa te za prepoznavanje bilo kojih poremećaja tržišta ili promjena potreba potrošača, pružanje osnove za razvoj politike zaštite potrošača, za prepoznavanje područja koja su najproblematičnija za potrošače i za integraciju interesa potrošača u druge politike Unije;
5. potpora putem financiranja organizacija potrošača na razini Unije i putem jačanja kapaciteta za organizacije potrošača na razini Unije te na nacionalnoj i regionalnoj razini, povećanjem transparentnosti i unaprjeđenjem razmjene najbolje prakse i stručnog znanja;
6. poboljšanje transparentnosti potrošačkih tržišta i informiranja potrošača, osiguravanje da potrošači raspolažu usporedivim i pouzdanim podacima koji su im lako dostupni, uključujući prekogranične slučajeve, kako bi mogli uspoređivati ne samo cijene nego i kvalitetu i održivost robe i usluga;
7. unaprjeđenje edukacije potrošača kao cjeloživotnog procesa s osobitom usmjerenošću na ranjive potrošače;
- (c) u okviru cilja III. – prava i pravna zaštita:
8. izrada zakonodavstva o zaštiti potrošača i drugih regulatornih inicijativa od strane Komisije, praćenje prenošenja od strane država članica i naknadna evaluacija njegova učinka, promicanje koregulatornih i samoregulatornih inicijativa te praćenje stvarnog učinka tih inicijativa na potrošačka tržišta;
9. olakšavanje pristupa mehanizmima rješavanja sporova za potrošače, posebno pristupa alternativnim načinima rješavanja sporova, uključujući putem internetskog sustava na području cijele Unije te umrežavanja nacionalnih tijela za alternativno rješavanje sporova, uz obraćanje posebne pozornosti na prikladne mjere za potrebe i prava ranjivih potrošača; praćenje funkcioniranja i učinkovitosti mehanizama za rješavanje sporova za potrošače, uključujući razvijanjem i održavanjem relevantnih informatičkih alata i razmjenom trenutačne najbolje prakse i iskustva u državama članicama;
- (d) u okviru cilja IV. – izvršavanje:
10. usklađivanje mjera nadzora i izvršavanja s obzirom na Uredbu (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
11. financijski doprinosi za zajednička djelovanja s javnim ili neprofitnim tijelima koja čine mreže Unije koje daju informacije i pomoć potrošačima u ostvarivanju njihovih prava i stjecanju pristupa odgovarajućem rješavanju sporova, uključujući postupke izvanjudskog rješavanja sporova putem interneta (Mreža europskih potrošačkih centara).
- Prihvatljiva djelovanja navedena u prvom stavku ovog članka, ovisno o slučaju, preciziraju se u Prilogu I. navođenjem pod posebnim djelovanjima.
- Članak 5.**
- Korisnici koji ispunjavaju uvjete za dobivanje bespovratnih sredstava**
1. Bespovratna sredstva za funkcioniranje organizacija potrošača na razini Unije mogu se dodijeliti europskim organizacijama potrošača koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
- (a) one su nevladine, neprofitne, ne podliježu industrijskom, trgovačkom, poslovnom ni kojem drugom sukobu interesa i kao svoje primarne ciljeve i aktivnosti imaju promicanje i zaštitu zdravlja, sigurnosti, ekonomskih i pravnih interesa potrošača u Uniji;
- (b) one su dobile ovlaštenje za zastupanje interesa potrošača na razini Unije od strane organizacija iz najmanje polovice država članica koje su reprezentativne, u skladu s nacionalnim pravilima ili praksom, i koje djeluju na regionalnoj ili nacionalnoj razini.
2. Bespovratna sredstva za funkcioniranje međunarodnih tijela koja promiču načela i politike koji doprinose ciljevima Programa mogu se dodijeliti organizacijama koje ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
- (a) one su nevladine, neprofitne, ne podliježu industrijskom, trgovačkom, poslovnom ni kojem drugom sukobu interesa i kao svoje primarne ciljeve i aktivnosti imaju promicanje i zaštitu zdravlja, sigurnosti, ekonomskih i pravnih interesa potrošača;
- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (SL L 364, 9.12.2004., str. 1.).

(b) one obavljaju sve sljedeće aktivnosti: predstavnicima potrošača iz Unije i iz trećih zemalja osiguravaju formalni mehanizam za doprinos raspravama o politikama i izradi politika, organiziraju sastanke sa službenicima i regulatornim tijelima radi promicanja i zastupanja interesa potrošača pred tijelima javne vlasti, utvrđuju zajedničke probleme i izazove potrošača, promiču stajališta potrošača u kontekstu bilateralnih odnosa između Unije i trećih zemalja, doprinose razmjeni i širenju stručnosti i znanja o potrošačkim pitanjima u Uniji i trećim zemljama te izrađuju preporuke politika.

3. Bespovratna sredstva za funkcioniranje tijela na razini Unije osnovanih za potrebe usklađivanja mjera izvršavanja u području sigurnosti proizvoda mogu se dodijeliti onim tijelima koja u tu svrhu priznaje zakonodavstvo Unije.

4. Bespovratna sredstva za djelovanje za tijela na području cijele Unije za izradu kodeksa postupanja, najbolje prakse i smjernica za usporedbu cijene, kvalitete proizvoda i održivosti mogu se dodijeliti tijelima koja ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) ona su nevladina, neprofitna, ne podliježu industrijskom, trgovačkom, poslovnom ni kojem drugom sukobu interesa i među svojim primarnim ciljevima i aktivnostima imaju promicanje i zaštitu interesa potrošača;

(b) ona su aktivna u najmanje polovici država članica.

5. Bespovratna sredstva za organizaciju događaja koje organizira predsjedništvo u vezi s politikom zaštite potrošača Unije mogu se dodijeliti nacionalnim tijelima države članice koja predsjedava sastavima Vijeća, osim Vijeća za vanjske poslove, ili tijelima koja je imenovala ta država članica.

6. Bespovratna sredstva za djelovanje za tijela država članica odgovorna za potrošačka pitanja te za odgovarajuća tijela trećih zemalja mogu se dodijeliti tijelima koje država članica ili treća zemlja iz članka 7. ove Uredbe prijavi Komisiji u skladu s Uredbom (EZ) br. 2006/2004 ili Direktivom 2001/95/EZ, ili neprofitnim tijelima koja su ta tijela imenovala isključivo u tu svrhu.

7. Bespovratna sredstva za službenike odgovorne za izvršavanje iz država članica i trećih zemalja mogu se dodijeliti službenicima iz tijela koja država članica ili treća zemlja iz članka 7. ove Uredbe prijavi Komisiji za potrebe Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2001/95/EZ.

8. Bespovratna sredstva za djelovanje mogu se dodijeliti tijelu koje je imenovala država članica ili treća zemlja iz članka 7. i koje je neprofitno tijelo izabrano u transparentnom postupku ili javno tijelo. Imenovano tijelo dio je mreže Unije koja potrošačima daje informacije i pomoć kako bi im pomogla u ostvarenju njihovih prava i u ostvarenju pristupa odgovarajućem rješavanju sporova (Mreža europskih potrošačkih centara). Može se uspostaviti okvirno partnerstvo kao mehanizam dugoročne suradnje između Komisije i Mreže europskih potrošačkih centara i/ili tijela od kojih se ona sastoji.

9. Bespovratna sredstva za djelovanje mogu se dodijeliti tijelima za rješavanje pritužbi koja su osnovana i koja djeluju u državama članicama Unije i zemljama Europskog udruženja za slobodnu trgovinu koje sudjeluju u Europskome gospodarskom prostoru te koja su odgovorna za prikupljanje pritužbi potrošača ili pokušavaju riješiti pritužbe, ili pružaju savjete ili potrošačima pružaju informacije o pritužbama ili upitima i predstavljaju treću stranu u pritužbi ili upitu potrošača o trgovcu. Ona ne uključuju mehanizme za rješavanje pritužbi potrošača kojima upravljaju trgovci i gdje se upiti i pritužbe rješavaju neposredno s potrošačem, kao ni mehanizme za pružanje usluga rješavanja pritužbi kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u ime trgovca.

Članak 6.

Financijski okvir

1. Financijska omotnica za provedbu Programa za razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. iznosi 188 829 000 EUR prema tekućim cijenama.

2. Godišnja odobrena sredstva odobravaju Europski parlament i Vijeće u granicama višegodišnjega financijskog okvira.

Članak 7.

Sudjelovanje trećih zemalja u Programu

Sudjelovanje u Programu otvoreno je za:

(a) zemlje Europskog udruženja za slobodnu trgovinu koje sudjeluju u Europskome gospodarskom prostoru, u skladu s uvjetima utvrđenima u Sporazumu o Europskome gospodarskom prostoru;

(b) treće zemlje, posebno zemlje pristupnice i zemlje kandidatkinje, kao i potencijalne kandidate, te zemlje na koje se primjenjuje Europska politika susjedstva, u skladu s općim načelima i općim uvjetima njihova sudjelovanja u programima Unije utvrđenima u pripadajućim okvirnim sporazumima, odlukama Vijeća za pridruživanje ili srodnim sporazumima.

Članak 8.

Oblici intervencije i maksimalna razina sufinanciranja

1. U skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012, financijski doprinosi Unije mogu biti u obliku bespovratnih sredstava ili javne nabave ili bilo koje druge intervencije potrebne za postizanje ciljeva iz članka 2. i 3. ove Uredbe.

2. Bespovratna sredstva Unije i njihove pripadajuće najviše razine su kako slijedi:

- (a) bespovratna sredstva za funkcioniranje organizacija potrošača na razini Unije, kako je određeno u članku 5. stavku 1., ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova;
 - (b) bespovratna sredstva za funkcioniranje međunarodnih tijela koja promiču načela i politike koji doprinose ciljevima Programa, kako je određeno u članku 5. stavku 2, ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova;
 - (c) bespovratna sredstva za funkcioniranje tijela na razini Unije osnovanih za potrebe usklađivanja mjera izvršavanja u području sigurnosti proizvoda i koja u tu svrhu priznaje zakonodavstvo Unije, kako je određeno u članku 5. stavku 3., ne prelaze 95 % prihvatljivih troškova;
 - (d) bespovratna sredstva za djelovanje za tijela na području cijele Unije za izradu kodeksa postupanja, najbolje prakse i smjernica za usporedbu cijene, kvalitete proizvoda i održivosti, kako je određeno u članku 5. stavku 4., ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova;
 - (e) bespovratna sredstva za organizaciju događaja koje organizira predsjedništvo u vezi s politikom zaštite potrošača Unije dodijeljena nacionalnim tijelima države članice koja predsjedja sastavima Vijeća, osim Vijeća za vanjske poslove, ili tijelima koja je imenovala ta država članica, ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova;
 - (f) bespovratna sredstva za djelovanje za tijela država članica odgovorna za potrošačka pitanja te za odgovarajuća tijela u trećim zemljama koje sudjeluju sukladno članku 7., kako je određeno u članku 5. stavku 6., ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova, osim u slučaju djelovanja od izvanredne koristi, u kojem slučaju doprinos Unije za prihvatljive troškove ne prelazi 70 %;
 - (g) bespovratna sredstva za razmjenu službenika odgovornih za izvršavanje iz država članica i trećih zemalja koje sudjeluju sukladno članku 7., kako je određeno u članku 5. stavku 7., pokrivaju putne troškove i terenski dodatak;
 - (h) bespovratna sredstva za djelovanje za tijela koja je imenovala država članica ili treća zemlja iz članka 7., kako je određeno u članku 5. stavku 8., ne prelaze 70 % prihvatljivih troškova;
 - (i) bespovratna sredstva za djelovanje za nacionalna tijela za pritužbe potrošača, kako je određeno u članku 5. stavku 9., ne prelaze 50 % prihvatljivih troškova.
3. Smatra se da su djelovanja od izvanredne koristi u smislu stavka 2. točke (f) ako:
- (a) u pogledu bespovratnih sredstava dodijeljenih tijelima i prijavljenih Komisiji za potrebe Uredbe (EZ) br. 2006/2004, uključuju najmanje šest država članica ili se tiču kršenja koja uzrokuju štetu ili bi mogla uzrokovati štetu u dvjema državama članicama ili više njih;
 - (b) u pogledu bespovratnih sredstava dodijeljenih tijelima odgovornima za sigurnost potrošačkih proizvoda, uključuju najmanje deset država članica koje sudjeluju u europskoj mreži tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda iz članka 10. Direktive 2001/95/EZ ili doprinose provedbi aktivnosti nadzora tržišta u području sigurnosti potrošačkih proizvoda koje su predviđene u pravnom aktu Unije.

Članak 9.

Administrativna i tehnička pomoć

1. Financijska sredstva namijenjena programu također mogu pokriti troškove pripremnih aktivnosti te aktivnosti praćenja, kontrole, revizije i evaluacije koje su potrebne u svrhu upravljanja programom i postizanja njegovih ciljeva, među ostalim, institucionalno priopćivanje političkih prioriteta Unije, u mjeri u kojoj su povezane s općim ciljem ove Uredbe, zajedno sa svim drugim troškovima tehničke i administrativne pomoći koje Komisija ima pri upravljanju programom.

2. Ukupni iznos namijenjen pokrivanju troškova pripremnih aktivnosti te aktivnosti praćenja, kontrole, revizije i evaluacije, kao i troškova tehničke i administrativne pomoći iz stavka 1. ne prelazi 12 % financijske omotnice dodijeljene programu.

Članak 10.**Načini provedbe**

Komisija provodi program putem načina upravljanja iz članka 58. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 11.**Usklađenost i komplementarnost s drugim politikama**

Komisija, u suradnji s državama članicama, osigurava sveukupnu usklađenost i komplementarnost programa s drugim relevantnim politikama, instrumentima i djelovanjima Unije, posebno u okviru višegodišnjeg programa o pravima, jednakosti i građanstvu za razdoblje 2014.–2020. ⁽¹⁾.

Članak 12.**Godišnji programi rada**

Komisija provodi program putem godišnjih programa rada. Godišnjim programima rada na usklađeni način provode se ciljevi navedeni u člancima 2. i 3. te djelovanja navedena u članku 4. i precizirana u Prilogu I.

Komisija donosi godišnje programe rada u obliku provedbenih akata u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 16. stavka 2. ove Uredbe. U tim provedbenim aktima utvrđuju se elementi predviđeni u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012, a posebno:

- (a) provedba djelovanja, u skladu s člankom 4. i Prilogom I. ovoj Uredbi, te okvirna raspodjela financijskih sredstava;
- (b) vremenski raspored planiranih poziva na podnošenje ponuda i poziva na dostavu prijedloga.

Članak 13.**Evaluacija i širenje**

1. Države članice Komisiji na njezin zahtjev dostavljaju podatke o provedbi i učinku Programa.

2. Komisija:

(a) do 30. rujna 2017.:

- i. pregledava ostvarenje ciljeva svih mjera (na razini rezultata i učinaka), stanje u pogledu provedbe prihvatljivih djelovanja navedenih u članku 4. te posebnih djelovanja

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1381/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavi programa o pravima, jednakosti i građanstvu za razdoblje 2014.–2020. (SL L 354, 28.12.2013., str. 62.).

iz Priloga I., raspodjelu financijskih sredstava među korisnicima u skladu s uvjetima određenima u članku 5., učinkovitost korištenja resursa i europsku dodanu vrijednost, uzimajući u obzir kretanja u području zaštite potrošača, radi donošenja odluke o produljenju, izmjeni ili suspenziji mjera;

- ii. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o evaluaciji u vezi s obavljenim pregledom;

(b) do 31. prosinca 2017., prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog ili, podložno stavku 3., donosi delegirani akt.

U izvješću o evaluaciji dodatno se razmatra prostor za pojednostavnjenje, njegova unutarnja i vanjska koherentnost, jesu li svi ciljevi i dalje relevantni, kao i doprinos mjera prioritetima Unije u vezi s pametnim, održivim i uključivim rastom. U njemu se uzimaju se u obzir rezultati evaluacije dugoročnog učinka prethodnog programa.

Dugoročniji učinci i održivost utjecaja programa ocjenjuju se kako bi se uvrstili u odluku o mogućem produljenju, izmjeni ili suspenziji naknadnog programa.

3. Za potrebe uzimanja u obzir slučaja u kojem se u izvješću o evaluaciji na temelju stavka 2. zaključuje da posebna djelovanja navedena u Prilogu I. nisu provedena do 31. prosinca 2016. te ne mogu biti provedene do završetka programa, uključujući kada ta posebna djelovanja nisu više relevantna za postizanje ciljeva navedenih u člancima 2. i 3., Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 15. kako bi se Prilog I. izmijenio tako da se dotična posebna djelovanja uklone.

4. Komisija je dužna rezultate djelovanja provedenih u skladu s ovom Uredbom učiniti dostupnima javnosti.

Članak 14.**Zaštita financijskih interesa Unije**

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode djelovanja koja se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i bilo koje druge nezakonite aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako se uoče nepravilnosti, povratom pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici i Europski revizorski sud ovlašteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i provjera na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, ugovaratelja i podugovaratelja koji su primili sredstva Unije na temelju ove Uredbe.

3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provesti istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu u skladu s postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ kako bi se utvrdilo je li došlo do prijave, korupcije ili druge nezakonite aktivnosti koja utječe na financijske interese Unije u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji se financira na temelju ove Uredbe.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe sadržavaju odredbe kojima se Komisiji, Europskome revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga, u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 15.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 3. i članka 13. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji za razdoblje trajanja programa.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 3. stavka 3. i članka 13. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999. (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijave i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 3. stavka 3. i članka 13. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 16.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 17.

Prijelazne mjere

1. Članak 6. Odluke br. 1926/2006/EZ nastavlja se primjenjivati na one djelovanja u okviru te odluke koja nisu završena do 31. prosinca 2013. Stoga financijska sredstva namijenjena programu također mogu pokriti troškove tehničke i administrativne pomoći potrebne kako bi se osigurao prijelaz između mjera usvojenih na temelju Odluke br. 1926/2006/EZ i programa.

2. Prema potrebi se odobrena sredstva mogu unijeti u proračun nakon 31. prosinca 2020. za pokrivanje troškova predviđenih u članku 9. kako bi se omogućilo upravljanje djelovanjima koja nisu završena do 31. prosinca 2020.

Članak 18.

Stavljanje izvan snage

Odluka br. 1926/2006/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2014.

Članak 19.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG I.

VRSTE DJELOVANJA

Cilj I.

Sigurnost: konsolidirati i unaprijediti sigurnost proizvoda pomoću učinkovitog nadzora tržišta diljem Unije

1. Znanstveno mišljenje i analiza rizika značajnih za zdravlje i sigurnost potrošača u vezi s neprehrambenim proizvodima i uslugama, uključujući potprou zadaćama neovisnih znanstvenih odbora osnovanih Odlukom 2008/721/EZ.
2. Usklađivanje nadzora tržišta i mjera izvršavanja za sigurnost proizvoda s obzirom na Direktivu 2001/95/EZ, kao i djelovanja za unapređenje sigurnosti potrošačkih usluga:
 - (a) razvoj, modernizacija i održavanje informatičkih alata (poput baza podataka, informacijskih i komunikacijskih sustava), posebno kako bi se učinkovitost postojećih sustava mogla poboljšati jačanjem potencijala za izvoz podataka, statističko sortiranje i izdvajanje te olakšavanjem elektroničke razmjene i korištenja podataka među državama članicama;
 - (b) organizacija seminara, konferencija, radionica i sastanaka zainteresiranih strana i stručnjaka o rizicima i izvršavanju u području sigurnosti proizvoda;
 - (c) razmjene službenika odgovornih za izvršavanje i osposobljavanje, uz usmjerenost na integraciju pristupa koji se temelji na riziku;
 - (d) posebne zajedničke mjere suradnje u području sigurnosti neprehrambenih potrošačkih proizvoda i usluga na temelju Direktive 2001/95/EZ;
 - (e) praćenje i procjena sigurnosti neprehrambenih proizvoda i usluga, uključujući bazu znanja za dodatne norme ili utvrđivanje drugih mjerila sigurnosti, te pojašnjenje zahtjeva sljedivosti;
 - (f) administrativna suradnja te suradnja u području izvršavanja i sljedivosti proizvoda, kao i razvoj preventivnih djelovanja, s trećim zemljama osim onih koje su obuhvaćene člankom 7. ove Uredbe, uključujući s trećim zemljama iz kojih potječe najveći broj proizvoda prijavljenih u Uniji zbog nesukladnosti sa zakonodavstvom Unije;
 - (g) potpora tijelima koja priznaje zakonodavstvo Unije za usklađivanje mjera izvršavanja među državama članicama.
3. Održavanje i daljnji razvoj baza podataka o kozmetici
 - (a) održavanje portala za izvješćivanje o kozmetičkim proizvodima uspostavljenog u okviru Uredbe (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - (b) održavanje baze podataka o kozmetičkim sastojcima za pružanje potpore provedbi Uredbe (EZ) br. 1223/2009.

Cilj II.

unaprijediti edukaciju potrošača, njihovu informiranost i svijest o vlastitim pravima, razviti informacijsku podlogu za politiku zaštite potrošača i poduprijeti organizacije potrošača, uzimajući pritom u obzir posebne potrebe ranjivih potrošača Informiranje i edukacija potrošača te potpora organizacijama potrošača

4. Stvaranje i unapređenje pristupa informacijskoj podlozi za kreiranje politike u područjima koja se tiču potrošača, za osmišljavanje pametnih i usmjerenih propisa te za prepoznavanje poremećaja tržišta ili promjena potreba potrošača, davanje osnove za razvoj politike zaštite potrošača, za prepoznavanje područja koja su najproblematičnija za potrošače i za integraciju interesa potrošača u druge politike Unije, uključujući:
 - (a) studije i analize potrošača i potrošačkog tržišta na području cijele Unije, u svrhu osmišljavanja pametnih i usmjerenih propisa, kako bi se prepoznali poremećaji tržišta ili promjene potreba potrošača;
 - (b) razvoj i održavanje baza podataka, posebno kako bi se prikupljeni podaci stavili na raspolaganje zainteresiranim stranama, kao što su organizacije potrošača, nacionalna tijela i istraživači;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.).

- (c) razvoj i analiza nacionalnih statističkih i drugih relevantnih dokaza. Prikupljanje posebno nacionalnih podataka i pokazatelja u odnosu na cijene, pritužbe, izvršavanje i pravnu zaštitu razvijat će se u suradnji s nacionalnim zainteresiranim stranama.
5. Potpora putem financiranja organizacija potrošača na razini Unije i putem jačanja kapaciteta za organizacije potrošača na razini Unije te na nacionalnoj i regionalnoj razini, povećanjem transparentnosti i unapređenjem razmjene najbolje prakse i stručnog znanja:
- (a) financijski doprinosi funkcioniranju organizacija potrošača na razini Unije koje predstavljaju interese potrošača u skladu s člankom 5. stavkom 1. ove Uredbe;
- (b) izgradnja kapaciteta regionalnih, nacionalnih i europskih organizacija potrošača, posebno kroz osposobljavanje dostupno na različitim jezicima i diljem Unije te razmjenu najbolje prakse i stručnih znanja za članove osoblja, posebno za organizacije potrošača u državama članicama u kojima one nisu dovoljno razvijene ili koje iskazuju razmjerno nisku razinu povjerenja i svijesti potrošača, kako pokazuje praćenje potrošačkih tržišta i potrošačkog okruženja u državama članicama;
- (c) veća transparentnost i više razmjene dobre prakse i stručnog znanja, posebno putem naprednog umrežavanja, poduprtoga uspostavljanjem internetskog portala za organizacije potrošača kako bi se omogućila interaktivna razmjena i osiguralo mjesto za umrežavanje te kako bi se materijali, izrađeni tijekom programa osposobljavanja, besplatno stavili na raspolaganje;
- (d) potpora međunarodnim tijelima koja promiču načela i politike koji su u skladu s ciljevima programa.
6. Poboljšanje transparentnosti potrošačkih tržišta i informiranja potrošača, osiguravanje da potrošači raspoložu usporedivim i pouzdanim podacima koji su im lako dostupni, uključujući prekogranične slučajeve, kako bi mogli uspoređivati ne samo cijene nego i kvalitetu i održivost robe i usluga:
- (a) kampanje za senzibiliziranje javnosti o pitanjima koja se odnose na potrošače, uključujući i zajedničkim djelovanjem s državama članicama;
- (b) mjere unapređenja transparentnosti potrošačkih tržišta u pogledu, na primjer, maloprodajnih financijskih proizvoda, energije, digitalnih komunikacija i telekomunikacija, prijevoza;
- (c) djelovanja kojima se potrošačima olakšava pristup relevantnim, usporedivim i pouzdanim informacijama, koje su lako dostupne, o robi, uslugama i tržištima, a posebno o cijenama, kvaliteti i održivosti robe i usluga, izvanmrežno ili na mreži, na primjer putem internetskih stranica za usporedni prikaz, i djelovanja kojima se osigurava visoka kvaliteta i pouzdanost takvih internetskih stranica, uključujući u slučaju prekograničnih kupnji;
- (d) djelovanja kojima se unapređuje pristup potrošača informacijama o održivoj potrošnji dobara i usluga;
- (e) potpora događajima koji se tiču politike zaštite potrošača u Uniji, a organizira ih država članica koja predsjedava sastavima Vijeća, osim Vijeća za vanjske poslove, o pitanjima koja su u skladu s utvrđenim prioritetima politike Unije;
- (f) financijski doprinosi nacionalnim tijelima nadležnima za pritužbe kako bi pružili pomoć u korištenju usklađene metodologije za klasificiranje i izvješćivanje o pritužbama i upitima potrošača;
- (g) potpora tijelima na području cijele Unije za razvoj kodeksa postupanja, najbolje prakse i smjernica za usporedbu cijena, kvalitete i održivosti, uključujući putem internetskih stranica za usporedni prikaz;
- (h) potpora komunikaciji o potrošačkim pitanjima, uključujući poticanjem širenja, putem medija, točnih i relevantnih informacija o potrošačkim pitanjima.
7. Unapređenje edukacije potrošača kao cjeloživotnog procesa s osobitom usmjerenošću na ranjive potrošače:
- (a) razvoj interaktivne platforme za razmjenu najbolje prakse i materijala za cjeloživotnu edukaciju potrošača s osobitom usmjerenošću na ranjive potrošače koji imaju poteškoće u pristupu informacijama i razumijevanju informacija za potrošače, kako bi se osiguralo da ne budu zavarani;
- (b) razvoj mjera edukacije i materijala u suradnji sa zainteresiranim stranama, kao što su nacionalna tijela, edukatori, organizacije potrošača i one koje su aktivne na lokalnoj razini, posebno korištenjem (npr. prikupljanje, sastavljanje, prevođenje i širenje) materijala nastalih na nacionalnoj razini ili za prethodne inicijative, na raznim medijima, uključujući digitalne, o, primjerice, pravima potrošača, uključujući prekogranična pitanja, zdravlju i sigurnosti, zakonodavstvu Unije u vezi s potrošačima, održivoj i etičnoj potrošnji, uključujući programe certificiranja Unije, financijskoj i medijskoj pismenosti.

Cilj III.

Prava i pravna zaštita: razviti i ojačati prava potrošača, posebno putem pametnoga regulatornog djelovanja te poboljšanjem pristupa jednostavnoj, učinkovitoj i brznoj pravnoj zaštiti koja nije skupa, uključujući alternativne načine rješavanja sporova

8. Izrada zakonodavstva o zaštiti potrošača i drugih regulatornih inicijativa od strane Komisije, praćenje prenošenja od strane država članica i naknadna evaluacija njegova učinka, promicanje koregulatornih i samoregulatornih inicijativa te praćenje stvarnog učinka tih inicijativa na potrošačka tržišta, uključujući:
 - (a) studije i aktivnosti u području pametnih propisa poput ex-ante i ex-post evaluacija, procjena učinka, javnih savjetovanja, evaluacije i pojednostavnjenja postojećeg zakonodavstva;
 - (b) seminare, konferencije, radionice i sastanke zainteresiranih strana i stručnjaka;
 - (c) razvoj i održavanje lako i javno dostupnih baza podataka koje obuhvaćaju provedbu zakonodavstva Unije u području zaštite potrošača;
 - (d) evaluaciju djelovanja poduzetih u okviru programa.
9. Olakšavanje pristupa mehanizmima rješavanja sporova za potrošače, posebno pristupa alternativnim načinima rješavanja sporova, uključujući putem internetskog sustava na području cijele Unije te umrežavanja nacionalnih tijela za alternativno rješavanje sporova, uz pridavanje posebne pozornosti prikladnim mjerama za potrebe i prava ranjivih potrošača; praćenje funkcioniranja i učinkovitosti mehanizama za rješavanje sporova za potrošače, uključujući razvijanjem i održavanjem relevantnih informatičkih alata i razmjenom trenutačne najbolje prakse i iskustva u državama članicama:
 - (a) razvoj i održavanje informatičkih alata;
 - (b) potpora razvoju internetskog sustava za rješavanje sporova na području cijele Unije i njegovo održavanje, uključujući i pripadajuće usluge poput prevođenja;
 - (c) potpora umrežavanju nacionalnih tijela za alternativne načine rješavanja sporova te njihovoj razmjeni i širenju dobre prakse i iskustava;
 - (d) razvoj posebnih alata kako bi se olakšao pristup pravnoj zaštiti za ranjive osobe koje su manje sklone tražiti pravnu zaštitu.

Cilj IV.

Izvršavanje: podupirati izvršavanje prava potrošača jačanjem suradnje između nacionalnih tijela za izvršavanje i davanjem potpore potrošačima u obliku savjeta

10. Usklađivanje mjera nadzora i izvršavanja s obzirom na Uredbu (EZ) br. 2006/2004, uključujući:
 - (a) razvoj i održavanje informatičkih alata, kao što su baze podataka te informacijski i komunikacijski sustavi;
 - (b) djelovanja za poboljšanje suradnje između tijela, kao i koordinacije praćenja i izvršavanja, poput razmjene službenika odgovornih za izvršavanje, zajedničkih aktivnosti, osposobljavanja navedenih službenika i pravosudnih djelatnika;
 - (c) organizaciju seminara, konferencija, radionica i sastanaka zainteresiranih strana i stručnjaka o pitanjima izvršavanja;
 - (d) administrativnu suradnju i suradnju u području izvršavanja s trećim zemljama koje ne sudjeluju u programu i s međunarodnim organizacijama.
11. Financijski doprinosi za zajedničko djelovanje s javnim ili neprofitnim tijelima koja čine mreže Unije koje daju informacije i pomoć potrošačima u ostvarivanju njihovih prava i stjecanju pristupa odgovarajućem rješavanju sporova, uključujući načine izvansudskog rješavanja sporova putem interneta (Mreža europskih potrošačkih centara), a koji također obuhvaćaju:
 - (a) razvoj i održavanje informatičkih alata, kao što su baze podataka te informacijski i komunikacijski sustavi, potrebnih za pravilno funkcioniranje Mreže europskih potrošačkih centara;
 - (b) djelovanja za podizanje profila i jačanje vidljivosti europskih potrošačkih centara.

PRILOG II.

POKAZATELJI U SKLADU S ČLANKOM 3. OVE UREDBE

Cilj I.

Sigurnost: konsolidirati i unaprijediti sigurnost proizvoda pomoću učinkovitog nadzora tržišta diljem Unije

Pokazatelj	Izvor	Trenutačno stanje	Cilj
Postotak obavijesti RAPEX-a koje uključuju najmanje jednu reakciju (druge države članice)	RAPEX	43 % (843 obavijesti) u 2010.	Porast od 10 % do 2020.
Omjer broja reakcija/broja obavijesti (ozbiljni rizici) (*)	RAPEX	1,07 u 2010.	Porast od 15 % do 2020.

(*) Obavijest može izazvati nekoliko reakcija tijela drugih država članica.

Cilj II.

Informiranje i edukacija potrošača te potpora organizacijama potrošača: unaprijediti edukaciju potrošača, njihovu informiranost i svijest o vlastitim pravima, razviti informacijsku podlogu za politiku zaštite potrošača i poduzeti organizacije potrošača, uzimajući također u obzir posebne potrebe ranjivih potrošača

Pokazatelj	Izvor	Trenutačno stanje	Cilj
Broj tijela za pritužbe i broj zemalja koje su podnijele pritužbe ECCRS-u	ECCRS (Europski sustav za registriranje pritužbi potrošača)	33 tijela za pritužbe iz 7 zemalja u 2012.	70 tijela za pritužbe iz 20 zemalja do 2020.

Cilj III.

Prava i pravna zaštita: razviti i ojačati prava potrošača, posebno putem pametnoga regulatornog djelovanja te poboljšanjem pristupa jednostavnoj, učinkovitoj i brznoj pravnoj zaštiti koja nije skupa, uključujući alternativne načine rješavanja sporova

Pokazatelj	Izvor	Trenutačno stanje	Cilj
Postotak slučajeva koje su ECC-ovi obradili, koji nisu izravno riješeni s trgovcima i koji su naknadno upućeni na alternativno rješavanje sporova (ADR)	Godišnje izvješće ECC-a	9 % u 2010.	75 % do 2020.
Broj slučajeva uključenih u internetski sustav za rješavanje sporova (ODR) na području cijele Unije	Platforma ODR-a	17 500 (pritužbe koje su zaprimili ECC-ovi i koje se odnose na transakcije e-trgovine) u 2010.	100 000 do 2020.
Postotak potrošača koji su reagirali na problem na koji su naišli u posljednjih 12 mjeseci	Potrošački barometar	83 % u 2010.	90 % do 2020.

Cilj IV.

Izvršavanje: podupirati izvršavanje prava potrošača jačanjem suradnje između nacionalnih tijela za izvršavanje i davanjem potpore potrošačima u obliku savjeta

Pokazatelj	Izvor	Trenutačno stanje	Cilj
Razina protoka informacija i suradnje unutar mreže CPC-a:	Baza podataka mreže CPC-a (CPCS)	Prosjeci na godišnjoj razini 2007.-2010.	
— broj zahtjeva za razmjenu informacija između tijela CPC-a		129	— porast od 30 % do 2020.
— broj zahtjeva za mjere izvršavanja između tijela CPC-a		142	— porast od 30 % do 2020.
— broj upozorenja unutar mreže CPC-a		63	— porast od 30 % do 2020.
Postotak zahtjeva za izvršavanje obrađenih u 12 mjeseci unutar mreže CPC-a	Baza podataka mreže CPC-a (CPCS)	50 % (referentno razdoblje 2007.-2010.)	60 % do 2020.
Postotak zahtjeva za informacije obrađenih u 3 mjeseca unutar mreže CPC-a	Baza podataka mreže CPC-a (CPCS)	33 % (referentno razdoblje od 2007.-2010.)	50 % do 2020.
Broj kontakata s potrošačima koje su obradili europski potrošački centri (ECC)	Izvješće ECC-a	71 000 u 2010.	Porast od 50 % do 2020.
Broj posjeta internetskim stranicama ECC-ova	Izvješće o evaluaciji mreže ECC-a	1 670 000 u 2011.	Porast od 70 % do 2020.

Ti pokazatelji mogu se razmatrati u vezi s pokazateljima u općem kontekstu i horizontalnim pokazateljima.

UREDBA (EU) br. 255/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

o izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 2008/97, (EZ) br. 779/98 i (EZ) br. 1506/98 u području uvoza maslinovog ulja i drugih poljoprivrednih proizvoda iz Turske, s obzirom na delegirane i provedbene ovlasti koje treba dodijeliti Komisiji

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 2008/97 ⁽²⁾ daje ovlasti Komisiji da donosi detaljna pravila za primjenu posebnih aranžmana za uvoz maslinovog ulja i drugih poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske. Također se Komisiji daju ovlasti da usvaja promjene te Uredbe ako se posebni aranžmani iz relevantnog sporazuma o pridruživanju izmijene.
- (2) Uredba Vijeća (EZ) br. 779/98 ⁽³⁾ daje ovlasti Komisiji da donosi posebna detaljna pravila za primjenu uvoznog režima za proizvode navedene u Prilogu I. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koji su podrijetlom iz Turske i koje je dopušteno uvoziti u Uniju pod uvjetima utvrđenima u Odluci br. 1/98 Vijeća za pridruživanje EZ–Turska ⁽⁴⁾.
- (3) Uredba Vijeća (EZ) br. 1506/98 ⁽⁵⁾ dodjeljuje ovlasti Komisiji da poništi mjere suspenzije iz te Uredbe nakon što se ukinu ograničenja na povlaštenu izvoz iz Unije u Tursku.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 17. veljače 2014.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2008/97 od 9. listopada 1997. o utvrđivanju određenih pravila za primjenu posebnih aranžmana za uvoz maslinovog ulja i određenih drugih poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske (SL L 284, 16.10.1997., str. 17.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 779/98 od 7. travnja 1998. o uvozu poljoprivrednih proizvoda podrijetlom iz Turske u Zajednicu, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EEZ) br. 4115/86 te izmjenjuje Uredba (EZ) br. 3010/95 (SL L 113, 15.4.1998., str. 1.).

⁽⁴⁾ SL L 86, 20.3.1998., str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1506/98 od 13. srpnja 1998. o uspostavi olakšica u obliku carinskih kvota Zajednice za Tursku u 1998. za lješnjake i suspenziji određenih koncesija (SL L 200, 16.7.1998., str. 1.).

- (4) Kao posljedica stupanja na snagu Lisabonskog ugovora, ovlasti dodijeljene Komisiji na temelju uredbi (EZ) br. 2008/97 (EZ) br. 779/98 i (EZ) br. 1506/98 trebale bi biti usklađene s člancima 290. i 291. UFEU-a.

- (5) Kako bi se dopunili ili izmijenili određeni elementi Uredbe (EZ) br. 2008/97 koji nisu ključni, ovlast donošnja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u vezi s izmjenama te Uredbe koje su potrebne ako se izmjenjuju trenutni uvjeti posebnih aranžmana iz Sporazuma o pridruživanju, posebno u pogledu iznosa, ili ako je sklopljen novi sporazum. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. Prilikom pripreme i sastavljanja delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti istodobno, pravodobno i prikladno dostave Europskom parlamentu i Vijeću.

- (6) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu uredbi (EZ) br. 2008/97, (EZ) br. 779/98 i (EZ) br. 1506/98, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.

- (7) Uredbe (EZ) br. 2008/97, (EZ) br. 779/98 i (EZ) br. 1506/98 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 2008/97 mijenja se kako slijedi:

- (1) Članci 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 7.

Komisija provedbenim aktima donosi pravila potrebna za primjenu posebnih uvoznih aranžmana iz ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8.b stavka 2.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 8.

Kako bi se poštovala međunarodne obveze i ako Vijeće odluči odobriti izmjene trenutnih uvjeta posebnih aranžmana iz Sporazuma o pridruživanju ili sklopiti novi sporazum, Komisija ima ovlast donositi delegirane akte u skladu s člankom 8.a u vezi s izmjenama ove Uredbe koje su rezultat toga.”

(2) Umeću se sljedeći članci:

„Članak 8.a

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 8. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 9. travnja 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 8. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 8.b

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i

Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

(*) Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 779/98 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Komisija provedbenim aktima donosi pravila potrebna za primjenu uvoznog režima za proizvode navedene u Prilogu I. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije koji su podrijetlom iz Turske i koji se uvoze u Uniju pod uvjetima iz Odluke br. 1/98 Vijeća EZ-a za pridruživanje Turske. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 2.a stavka 2.”

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 2.a

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

(*) Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 3.

Uredba (EZ) br. 1506/98 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

Komisija provedbenim aktima prekida mjere suspenzije iz članka 2. nakon što se ukinu ograničenja na povlaštenu izvoz iz Unije u Tursku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3.a stavka 2.”

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.a

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka, navedeni postupak završava bez rezultata kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora ili to zahtijeva najmanje četvrtina članova odbora.

(*) Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

Izjava Komisije o kodifikaciji

Donošenje ove Uredbe imat će za posljedicu znatan broj izmjena dotičnih akata. Kako bi se poboljšala čitljivost dotičnih akata, Komisija će, što je brže moguće, predložiti njihovu kodifikaciju nakon što se donese Uredba, a najkasnije 30. rujna 2014.

Izjava Komisije o delegiranim aktima

U kontekstu ove Uredbe Komisija podsjeća na svoju obvezu iz stavka 15. Okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije, tj. obvezu pružanja Parlamentu potpunih informacija i dokumentacije o svojim sastancima s nacionalnim stručnjacima u okviru svojeg rada na pripremi delegiranih akata.

UREDBA (EU) br. 256/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

o obavješćivanju Komisije o investicijskim projektima u području energetske infrastrukture u Europskoj uniji, zamjeni Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 617/2010 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 736/96

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 194.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Stvaranje cjelovite slike razvoja ulaganja u energetske infrastrukture u Uniji ključno je za razvoj energetske politike Unije i kako bi Komisija izvršila svoje zadatke u području energetike. Redovit pristup ažurnim podacima i informacijama Komisiji bi trebao omogućiti potrebne usporedbe i procjene te predlaganje odgovarajućih mjera na temelju odgovarajućih brojčanih podataka i analiza, posebno u vezi s budućom ravnotežom između energetske ponude i potražnje.
- (2) Situacija u području energetike znatno se promijenila posljednjih godina u Uniji i izvan nje te su ulaganja u energetske infrastrukture postala ključno pitanje za sigurnu opskrbu Unije energijom, funkcioniranje unutarnjeg tržišta i prijelaz na energetske sustave s niskom emisijom ugljika, s čime je započela Unija.
- (3) Za taj novi energetske kontekst potrebna su značajna ulaganja u sve vrste infrastrukture u svim energetske sektorima, kao i razvoj novih vrsta infrastrukture i

novih tehnologija koje tržište treba prihvatiti. Zbog liberalizacije energetske sektora i dodatne integracije unutarnjeg tržišta gospodarski subjekti igraju sve značajniju ulogu u svrhu ulaganja. U isto vrijeme novi zahtjevi energetske politike, kao što su ciljevi koji utječu na mješavinu goriva, izmijenit će politike država članica u smjeru nove i/ili modernizirane energetske infrastrukture.

- (4) U tom kontekstu trebalo bi posvetiti veću pažnju ulaganjima u energetske infrastrukture u Uniji, posebno kako bi se preduhitrili problemi, promicala najbolja praksa te kako bi budući razvoj energetske sustava Unije bio transparentniji.
- (5) Komisija, a posebno njezin Opservatorij za energetske tržište, trebala bi stoga raspolagati točnim podacima i informacijama o investicijskim projektima, uključujući stavljanje izvan pogona, koji se odnose na najznačajnije komponente energetske sustava Unije.
- (6) Podaci i informacije o predvidivim kretanjima u kapacitetima proizvodnje, transporta i skladištenja te o projektima u različitim energetske sektorima od interesa su za Uniju i važni za buduća ulaganja. Zbog toga je potrebno osigurati obavješćivanje Komisije o investicijskim projektima za koje su započeli radovi na izgradnji ili stavljanju izvan pogona ili za koje je donesena konačna odluka o ulaganju.
- (7) Na temelju članaka 41. i 42. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomske energije (Ugovor o Euratomu) poduzeća imaju obvezu dostaviti svoje investicijske projekte. Te informacije potrebno je posebno dopuniti redovitim izvješćivanjem o provedbi investicijskih projekata. Takvim dodatnim izvješćivanjem ne dovode se u pitanje članci od 41. do 44. Ugovora o Euratomu. Međutim, kad god je to moguće, trebalo bi izbjeći nametanje dvostrukog opterećenja poduzećima.
- (8) Kako bi Komisija imala dosljedan pregled budućih kretanja energetske sustava Unije u cjelini, potreban je usklađen okvir za izvješćivanje o investicijskim projektima, koji se temelji na ažuriranim kategorijama službenih podataka i informacija koje države članice trebaju dostaviti.

⁽¹⁾ SL C 271, 19.9.2013., str. 153.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 4. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. veljače 2014.

- (9) U tu svrhu države članice trebale bi obavješćivati Komisiju o podacima i informacijama u pogledu investicijskih projekata u području energetske infrastrukture, koji su planirani ili u procesu izgradnje na njihovom državnom području, koji se tiču proizvodnje, skladištenja i transporta nafte, prirodnog plina, električne energije, uključujući električnu energiju iz obnovljivih izvora, električnu energiju iz ugljena i lignita te kogeneraciju električne energije i korisne topline; proizvodnje biogoriva; te hvatanja, prijevoza i skladištenja ugljičnog dioksida. Države članice također bi trebale obavješćivati Komisiju o podacima i informacijama u pogledu investicijskih projekata o interkonekcijama električne energije i plinskim interkonekcijama s trećim zemljama. Poduzeća na koja se to odnosi trebala bi imati obvezu obavješćivanja dotične države članice o tim podacima i informacijama.
- (10) S obzirom na vremenske okvire investicijskih projekata u energetske sektoru, trebalo bi biti dostatno izvješćivati jednom u dvije godine.
- (11) Kako bi se izbjegla nerazmjerna administrativna opterećenja i sveli na najmanju mjeru troškovi za države članice i poduzeća, posebno za mala i srednja poduzeća, ova bi Uredba trebala omogućiti izuzimanje država članica i poduzeća od obveze izvješćivanja, pod uvjetom da su Komisiji već dostavljene jednakovrijedne informacije na temelju pravnih akata Unije iz područja energetike, a čija je namjena ostvariti ciljeve konkurentnih energetske tržišta u Uniji, održivosti energetske sustava Unije i sigurnosti opskrbe Unije energijom. Zbog toga bi trebalo izbjegavati svako udvostručavanje zahtjeva izvješćivanja koji su navedeni u trećem paketu mjera za unutarnje tržište u području električne energije i prirodnog plina. Kako bi se smanjilo opterećenje izvješćivanja, Komisija bi državama članicama trebala osigurati potporu s ciljem razjašnjavanja u kojim se slučajevima za podatke ili informacije o kojima je Komisija već obaviještena u okviru drugih pravnih akata smatra da udovoljavaju zahtjevima iz ove Uredbe.
- (12) Komisija, a posebno njezin Opservatorij za energetske tržište, trebala bi radi obrade podataka, kao i radi jednostavnijeg i sigurnijeg obavješćivanja o podacima, moći poduzeti sve odgovarajuće mjere, a posebno koristiti integrirane informatičke alate i postupke, koji bi trebali jamčiti povjerljivost podataka ili informacija o kojima je Komisija obaviještena.
- (13) Zaštita pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka koju izvršavaju države članice uređena je Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a zaštita pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka koju izvršava Komisija uređena je Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Ovom se Uredbom ne mijenjaju te odredbe.
- (14) Države članice ili njihovi ovlaštteni subjekti te Komisija trebali bi čuvati povjerljivost poslovno osjetljivih podataka i informacija. Zbog toga bi države članice ili njihovi ovlaštteni subjekti trebali objediniti te podatke i informacije na nacionalnoj razini, uz izuzetak podataka i informacija u vezi s prekograničnim transportnim projektima, prije nego što ih podnesu Komisiji. Ako je potrebno, Komisija bi trebala dodatno objediniti te podatke tako da se spriječi otkrivanje detalja o pojedinim poduzećima ili postrojenjima ili izvođenje zaključaka o njima.
- (15) Komisija, a posebno njezin Opservatorij za energetske tržište, trebala bi omogućiti redovitu, međusektorsku analizu strukturne evolucije i izgleda energetske sustava Unije te, gdje je primjereno, precizniju analizu određenih aspekata tog energetske sustava. Ta bi analiza posebno trebala doprinijeti jačanju energetske sigurnosti prepoznavanjem mogućih nedostataka u infrastrukturi i ulaganjima radi postizanja ravnoteže između energetske ponude i potražnje. Analiza bi također trebala doprinijeti raspravi na razini Unije o energetske infrastrukturi te bi se zbog toga trebala proslijediti Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te bi trebala biti dostupna zainteresiranim stranama.
- (16) Mala i srednja poduzeća u okviru svojeg investicijskog planiranja moći će profitirati od međusektorske analize Komisije te podataka i informacija koje Komisija objavi u skladu s ovom Uredbom.
- (17) Komisiji mogu pružiti pomoć stručnjaci iz država članica ili bilo koji drugi kompetentni stručnjaci radi razvijanja zajedničkog razumijevanja potencijalnih infrastrukturnih nedostataka i povezanih rizika te radi jačanja transparentnosti u pogledu budućih kretanja, što je od posebnog interesa za nove sudionike na tržištu.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- (18) Ovom bi se Uredbom trebala zamijeniti Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 617/2010⁽¹⁾ koju je Sud poništio 6. rujna 2012.⁽²⁾ i čiji su se učinci trebali zadržati do stupanja na snagu nove uredbe. Stoga bi stupanjem na snagu ove Uredbe poništenje Uredbe (EU, Euratom) br. 617/2010 u skladu s odlukom Suda trebalo proizvesti učinke. Nadalje, Uredba Vijeća (EZ) br. 736/96⁽³⁾, koja je bila stavljena izvan snage Uredbom (EU, Euratom) br. 617/2010, trebala bi biti stavljena izvan snage ovom Uredbom.
- (19) Oblik i tehnički detalji obavijesti Komisiji o podacima i informacijama o investicijskim projektima u području energetske infrastrukture utvrđeni su u Uredbi Komisije (EU, Euratom) br. 833/2010⁽⁴⁾. Uredba (EU, Euratom) br. 833/2010 trebala bi se nastaviti primjenjivati do njezine revizije koja će uslijediti nakon donošenja ove Uredbe.
- (20) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svojeg opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom uspostavlja zajednički okvir za obavješćivanje Komisije o podacima i informacijama u pogledu investicijskih projekata u području energetske infrastrukture u sektorima nafte, prirodnog plina, električne energije, uključujući električnu energiju iz obnovljivih izvora, električnu energiju iz ugljena i lignita te kogeneraciju električne energije i korisne topline, kao i u pogledu investicijskih projekata u vezi s proizvodnjom biogoriva i hvatanjem, prijevozom i skladištenjem ugljičnog dioksida koji je proizveden u tim sektorima.

2. Ova se Uredba primjenjuje na vrste investicijskih projekata navedene u Prilogu, za koje su započeli radovi na izgradnji ili stavljanju izvan pogona ili za koje je donesena konačna odluka o ulaganju.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 617/2010 od 24. lipnja 2010. o obavješćivanju Komisije o investicijskim projektima u području energetske infrastrukture u Europskoj uniji i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 736/96 (SL L 180, 15.7.2010., str. 7.).

⁽²⁾ Presuda Suda od 6. rujna 2012. u predmetu C-490/10, Parlament protiv Vijeća (ECR 2012, str. I-0000).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 736/96 od 22. travnja 1996. o obavješćivanju Komisije o investicijskim projektima od interesa za Zajednicu u sektoru nafte, prirodnog plina i električne energije (SL L 102, 25.4.1996., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU, Euratom) br. 833/2010 od 21. rujna 2010. o provedbi Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 617/2010 o obavješćivanju Komisije o investicijskim projektima u području energetske infrastrukture u Europskoj uniji (SL L 248, 22.9.2010., str. 36.).

Nadalje, države članice mogu dostaviti procijenjene podatke ili privremene informacije o vrstama investicijskih projekata koje su navedene u Prilogu, za koje se početak izgradnje planira u roku od pet godina i o onima za koje se stavljanje izvan pogona planira u roku od tri godine, ali za koje nije donesena konačna odluka o ulaganju.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „infrastruktura” znači bilo koja vrsta postrojenja ili dijela postrojenja povezana s proizvodnjom, transportom i skladištenjem, uključujući interkonekcije između Unije i trećih zemalja;
2. „investicijski projekti” znači projekti kojima je cilj:
 - i. izgradnja nove infrastrukture;
 - ii. pretvorba, modernizacija, povećanje ili smanjenje kapaciteta postojeće infrastrukture;
 - iii. djelomično ili potpuno stavljanje izvan pogona postojeće infrastrukture;
3. „konačna odluka o ulaganju” znači odluka donesena na razini poduzeća radi definitivnog određivanja sredstava za investicijsku fazu projekta;
4. „investicijska faza” znači faza tijekom koje dolazi do izgradnje ili stavljanja izvan pogona te snošenja kapitalnih troškova; ona ne uključuje fazu planiranja;
5. „faza planiranja” znači faza tijekom koje se priprema provedba projekta i koja uključuje, ako je potrebno, procjenu izvedivosti, pripreme i tehničke studije, pribavljanje dozvola i ovlaštenja te snošenje kapitalnih troškova;
6. „investicijski projekti u izgradnji” znači investicijski projekti za koje je izgradnja počela te su nastali kapitalni troškovi;
7. „stavljanje izvan pogona” znači faza u kojoj infrastruktura trajno prestaje s radom;

8. „proizvodnja” znači proizvodnja električne energije i obrada goriva, uključujući biogoriva;
9. „transport” znači prijenos izvora energije ili energetske proizvoda ili ugljičnog dioksida kroz mrežu, a posebno:
- putem cjevovoda, osim mreže proizvodnih cjevovoda i osim dijela cjevovoda koji se primarno koristi u kontekstu lokalne distribucije; ili
 - putem međusobno povezanih sustava vrlo visokog i visokog napona, osim sustava koji se primarno koriste u kontekstu lokalne distribucije;
10. „hvatanje” znači proces hvatanja ugljičnog dioksida iz industrijskih postrojenja radi skladištenja;
11. „skladištenje” znači čuvanje na trajnoj ili privremenoj osnovi energije ili izvora energije u nadzemnoj ili podzemnoj infrastrukturi ili geološkim nalazištima ili spremanje ugljičnog dioksida u podzemnim geološkim formacijama;
12. „poduzeće” znači sve fizičke ili pravne, privatne ili javne osobe koje odlučuju o investicijskim projektima ili ih provode;
13. „izvori energije” znači:
- primarni izvori energije kao što su nafta, prirodni plin ili ugljen;
 - transformirani izvori energije kao što je električna energija;
 - obnovljivi izvori energije, uključujući hidroenergiju, energiju iz biomase, bioplina, vjetra, solarnu energiju, energiju plime i oseke, valova i geotermalnu energiju; i
 - energetski proizvodi, kao što su rafinirani naftni proizvodi i biogoriva;
14. „posebno tijelo” znači tijelo kojem je bilo kojim pravnim aktom Unije iz područja energetike povjerena priprema i usvajanje višegodišnjih planova za razvoj mreže i ulaganja u energetske infrastrukturu na razini Unije, kao što je Europska mreža operatora prijenosnih sustava za električnu energiju („ENTSO-E”) iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Europska mreža operatora transportnih sustava za plin („ENTSO-G”) iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;

15. „objedinjeni podaci” znači podaci objedinjeni na razini jedne ili više država članica.

Članak 3.

Obavješćivanje o podacima

1. Pazeći na razmjernost tereta prikupljanja i izvješćivanja o podacima, države članice ili subjekti kojima one prenesu tu zadaću prikupljaju sve podatke i informacije koji se zahtijevaju na temelju ove Uredbe od 1. siječnja 2015. i nakon toga svake dvije godine.

O podacima i odgovarajućim projektnim informacijama navedenima u ovoj Uredbi oni obavješćuju Komisiju 2015. godine, koja je prva godina izvješćivanja, i nakon toga svake dvije godine. To se obavješćivanje izvršava u objedinjenom obliku, osim za podatke i odgovarajuće informacije u vezi s prekograničnim transportnim projektima.

Države članice ili njihovi ovlaštene subjekti obavješćuju o objedinjenim podacima i odgovarajućim projektnim informacijama do 31. srpnja dotične godine izvješćivanja.

2. Države članice ili njihovi ovlaštene subjekti izuzeti su od obveza navedenih u stavku 1. pod uvjetom da, i u mjeri u kojoj, na temelju pravnih akata Unije u području energetike ili Ugovora o Euratomu:

- dotična država članica ili njezin ovlaštene subjekt već su obavijestili Komisiju o podacima ili informacijama koji su jednakovrijedni onima koji se zahtijevaju na temelju ove Uredbe te su naveli datum tog obavješćivanja i točno određeni odgovarajući pravni akt; ili
- posebno je tijelu povjerena priprema višegodišnjeg investicijskog plana za energetske infrastrukturu na razini Unije te ono u tu svrhu prikuplja podatke i informacije jednakovrijedne onima koji se zahtijevaju na temelju ove Uredbe. U tom slučaju i za potrebe ove Uredbe navedeno posebno tijelo obavješćuje Komisiju o svim odgovarajućim podacima i informacijama.

Članak 4.

Izvori podataka

Dotična poduzeća obavješćuju države članice ili njihove ovlaštene subjekte, na čijem državnom području planiraju provesti investicijske projekte, o podacima ili informacijama iz članka 3. prije 1. lipnja svake godine izvješćivanja. Priopćeni podaci ili informacije odražavaju stanje investicijskih projekata od 31. ožujka odgovarajuće godine izvješćivanja.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL L 211, 14.8.2009., str. 15.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mrežama za transport prirodnog plina i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1775/2005 (SL L 211, 14.8.2009., str. 36.).

Prvi stavak ne primjenjuje se na poduzeća za koja dotična država članica odluči rabiti druge načine dostavljanja Komisiji podataka ili informacija iz članka 3., pod uvjetom da su dostavljeni podaci ili informacije usporedivi.

Članak 5.

Sadržaj obavijesti

1. Što se tiče vrsta investicijskih projekata koje su navedene u Prilogu, u obavijesti predviđenoj u članku 3. navodi se prema potrebi:

- (a) opseg kapaciteta koji je u planu ili u izgradnji;
- (b) vrsta i glavne karakteristike infrastrukture ili kapaciteta koji je u planu ili u izgradnji, uključujući položaj prekograničnih transportnih projekata, ako je to primjenjivo;
- (c) vjerojatna godina puštanja u rad;
- (d) vrste korištenih izvora energije;
- (e) postrojenja koja su u mogućnosti odgovoriti na krizne situacije u sigurnosti opskrbe, primjerice opremom koja omogućava dvosmjerne tokove ili prebacivanje na drugo gorivo; i
- (f) oprema sustava za hvatanje ugljičnog dioksida ili mehanizama nadogradnje za hvatanje i skladištenje ugljičnog dioksida.

2. Što se tiče mogućih prijedloga o stavljanju kapaciteta izvan pogona, u obavijesti predviđenoj u članku 3. navodi se:

- (a) narav i kapacitet dotične infrastrukture; i
- (b) vjerojatna godina stavljanja izvan pogona.

3. Sve obavijesti u skladu s člankom 3. uključuju prema potrebi:

- (a) ukupni opseg instaliranih proizvodnih, transportnih i skladišnih kapaciteta koji se upotrebljavaju na početku godine izvješćivanja ili koji više od tri godine nisu u radnom stanju; i
- (b) relevantne informacije o odgodama i/ili preprekama u vezi s provedbom investicijskog projekta, u slučaju da države članice, njihova ovlaštena tijela ili dotično posebno tijelo posjeduju te informacije.

Članak 6.

Kvaliteta i javnost podataka

1. Države članice, njihovi ovlaštene subjekti ili, prema potrebi, posebna tijela teže osiguravanju kvalitete, relevantnosti, točnosti, jasnoće, ažurnosti i dosljednosti podataka i informacija o kojima obavješćuju Komisiju.

Kada obavijest šalju posebna tijela, priopćeni podaci i informacije mogu biti popraćeni odgovarajućim napomenama država članica.

2. Komisija može objaviti objedinjene podatke i informacije prosljeđene sukladno ovoj Uredbi, posebno u analizama iz članka 10. stavka 3., pod uvjetom da se ne otkriju detalji o pojedinim poduzećima i postrojenjima niti da se o njima mogu izvesti zaključci.

3. Države članice, njihovi ovlaštene subjekti ili Komisija svaki za sebe čuvaju povjerljivost poslovno osjetljivih podataka ili informacija u njihovom posjedu.

Članak 7.

Provedbene odredbe

U granicama koje su utvrđene ovom Uredbom Komisija do 10. lipnja 2014. usvaja odredbe koje su potrebne za provedbu ove Uredbe u vezi s oblikom i drugim tehničkim detaljima obavješćivanja o podacima i informacijama iz članka 3. i 5. Do tada se i dalje primjenjuje Uredba (EU, Euratom) br. 833/2010.

Članak 8.

Obrada podataka

Komisija je odgovorna za razvoj, udomljavanje, upravljanje i održavanje resursa informacijske tehnologije koji su potrebni za primanje, skladištenje i obrađivanje podataka ili informacija o energetskej infrastrukturi, o kojima je obavješćena sukladno ovoj Uredbi.

Komisija također osigurava da resursi informacijske tehnologije iz prvog stavka jamče povjerljivost podataka ili informacija o kojima je obavješćena sukladno ovoj Uredbi.

Članak 9.

Zaštita pojedinaca s obzirom na obradu podataka

Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje pravo Unije, a posebno se ne mijenjaju obveze država članica u pogledu obrade osobnih podataka, kako je utvrđeno u Direktivi 95/46/EZ, kao ni obveze institucija i tijela Unije u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 u pogledu obrade osobnih podataka koju provode tijekom izvršavanja svojih dužnosti.

Članak 10.

Praćenje i izvješćivanje

1. Na temelju prosljeđenih podataka i informacija te, prema potrebi, drugih mogućih izvora podataka, uključujući podatke koje je kupila Komisija, te vodeći računa o odgovarajućim analizama kao što su višegodišnji planovi za razvoj mreža za plin i električnu energiju, Komisija prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te svake dvije godine objavljuje međusektorsku analizu strukturne evolucije i razvojnih izgleda energetskeg sustava Unije. Ta analiza ima za cilj posebno:

- (a) prepoznati potencijalne buduće nesklade između energetske ponude i potražnje, koji su značajni za energetska politiku Unije, uključujući za funkcioniranje unutarnjeg energetskog tržišta, s posebnim naglaskom na moguće buduće nedostatke i propuste u infrastrukturi za proizvodnju i transport;
- (b) prepoznati prepreke za ulaganja i promicati najbolju praksu za njihovo uklanjanje; i
- (c) povećati transparentnost za sudionike na tržištu i potencijalne nove konkurente na tržištu.

Na temelju tih podataka i informacija Komisija može osigurati i specifične analize za koje se smatra da su potrebne ili primjerene.

2. Kod pripreme analiza iz stavka 1. Komisiji mogu pomagati stručnjaci iz država članica i/ili bilo koji drugi stručnjaci, stručna udruženja sa specifičnim kompetencijama u dotičnom području.

Komisija svim državama članicama daje mogućnost da komentiraju nacrt analize.

3. Komisija raspravlja o analizama sa zainteresiranim stranama, kao što su ENTSO-E, ENTSO-G, koordinacijska skupina za plin, koordinacijska skupina za električnu energiju i skupina za opskrbu naftom.

Članak 11.

Preispitivanje

Komisija do 31. prosinca 2016. preispituje provedbu ove Uredbe i podnosi izvješće o rezultatima tog preispitivanja

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Europskom parlamentu i Vijeću. Prilikom preispitivanja Komisija među ostalim provjerava:

(a) moguće proširenje područja primjene ove Uredbe na:

- i. vađenje plina, nafte i ugljena;
- ii. terminale za komprimirani prirodni plin;
- iii. dodatne vrste skladištenja električne energije; i

(b) trebaju li se ili ne sniziti pragovi za postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora.

Prilikom ispitivanja tih mogućnosti Komisija uzima u obzir potrebu za osiguranjem ravnoteže između povećanog administrativnog opterećenja i koristi od dobivanja dodatnih informacija.

Članak 12.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 736/96 stavlja se izvan snage od 9. travnja 2014.

Članak 13.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG

INVESTICIJSKI PROJEKTI

1. NAFTA

1.1. Rafiniranje

- postrojenja za destilaciju čiji je kapacitet najmanje 1 milijun tona godišnje,
- povećanje destilacijskog kapaciteta preko 1 milijuna tona godišnje,
- postrojenja za reformiranje/krekiranje čiji je najmanji kapacitet 500 tona dnevno,
- postrojenja za odsumporavanje ostatnog loživog ulja/plinskog ulja/sirovine/drugih naftnih derivata.

Isključuju se kemijska postrojenja koja ne proizvode loživo ulje i/ili motorna goriva ili koja ih proizvode samo kao nusproizvode.

1.2. Transport

- cjevovodi za sirovu naftu čiji je kapacitet najmanje 3 milijuna metričkih tona godišnje i proširenje ili produljenje tih cjevovoda, koji su dugački najmanje 30 kilometara,
- cjevovodi za naftne derivate čiji je kapacitet najmanje 1,5 milijuna tona godišnje i proširenje ili produljenje tih cjevovoda, koji su dugački najmanje 30 kilometara,
- cjevovodi koji čine prijeko potrebne veze u nacionalnim ili međunarodnim međusobno povezanim mrežama te cjevovodi i projekti od zajedničkog interesa, prepoznati u smjernicama utvrđenima na temelju članka 171. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU”).

Isključuju se cjevovodi za vojne namjene i oni kojima se opskrbljuju postrojenja izvan područja primjene točke 1.1.

1.3. Skladištenje

- skladišna postrojenja za sirovu naftu i naftne derivate (postrojenja čiji je kapacitet 150 000 m³ ili više ili, kod spremnika, čiji je kapacitet najmanje 100 000 m³).

Isključuju se spremnici predviđeni za vojne namjene i oni kojima se opskrbljuju postrojenja izvan područja primjene točke 1.1.

2. PLIN

2.1. Transport

- plin, uključujući prirodni plin i bioplin, transportni plinovodi koji pripadaju u mrežu koja uglavnom sadrži visokotlačne plinovode, isključujući plinovode koji pripadaju u mrežu proizvodnih plinovoda i isključujući dio visokotlačnih plinovoda koji se primarno koriste u kontekstu lokalne distribucije prirodnog plina,
- „plinovodi i projekti od zajedničkog interesa”, prepoznati u smjernicama utvrđenima na temelju članka 171. UFEU-a.

2.2. Terminali ukapljenog prirodnog plina (LNG)

- terminali za uvoz ukapljenog prirodnog plina, čiji je kapacitet ponovnog uplinjavanja 1 milijarda m³ godišnje ili više.

2.3. Skladištenje

- skladišna postrojenja povezana s transportnim plinovodima iz točke 2.1.

Isključuju se plinovodi, terminali i postrojenja za vojne namjene i oni kojima se opskrbljuju kemijska postrojenja koja ne proizvode energente ili ih proizvode samo kao nusproizvode.

3. ELEKTRIČNA ENERGIJA

3.1. Proizvodnja

- toplinske i nuklearne elektrane (generatori čiji je kapacitet 100 MWe ili veći),
- postrojenja za proizvodnju električne energije iz biomase/tekućih biogoriva/otpada (čiji je kapacitet 20 MW ili veći),
- elektrane s kogeneracijom električne energije i korisne topline (postrojenja čiji je električni kapacitet 20 MW ili veći),
- hidroelektrane (postrojenja čiji je kapacitet 30 MW ili veći),
- vjetroelektrane čiji je kapacitet 20 MW ili veći,
- koncentrirane solarne elektrane i geotermalna postrojenja (čiji je kapacitet 20 MW ili veći),
- fotonaponska postrojenja (čiji je kapacitet 10 MW ili veći).

3.2. Prijenos

- nadzemni prijenosni vodovi, ako su projektirani za napon koji se obično koristi na nacionalnoj razini za interkonekcijske vodove i ako su projektirani za napon od 220 kV ili veći,
- podzemni i podmorski kabeli, ako su projektirani za napon od 150 kV ili veći,
- projekti od zajedničkog interesa, prepoznati u smjernicama utvrđenima na temelju članka 171. UFEU-a.

4. BIOGORIVO

4.1. Proizvodnja

- postrojenja koja su u mogućnosti proizvesti ili rafinirati biogoriva (postrojenja čiji je kapacitet 50 000 tona godišnje ili veći).

5. UGLJIČNI DIOKSID

5.1. Transport

- cjevovodi za ugljikov dioksid povezani s proizvodnim postrojenjima iz točaka 1.1. i 3.1.

5.2. Skladištenje

- skladišna postrojenja (skladišni prostor ili kompleks čiji je kapacitet 100 kt ili veći).

Isključuju se skladišna postrojenja namijenjena istraživanju i tehnološkom razvoju.

UREDBA (EU) br. 257/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 26. veljače 2014.****o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2368/2002 o uključanju Grenlanda u provedbu postupka certificiranja Processa Kimberley**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon dostavljanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 2368/2002 ⁽²⁾ uspostavlja Sustav Zajednice za certificiranje i kontrolu uvoza i izvoza za neobrađene dijamante s ciljem provedbe postupka certificiranja Processa Kimberley.
- (2) Grenland ne čini sastavni dio područja Unije, ali je uključen u popis prekomorskih zemalja i državnih područja navedenih u Prilogu II. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U skladu s člankom 198. UFEU-a svrha pridruživanja prekomorskih zemalja i područja Uniji jest promicanje gospodarskog i socijalnog razvoja prekomorskih zemalja i područja te uspostava bliskih gospodarskih odnosa između njih i Unije u cjelini.
- (3) Odluka Vijeća 2014/136/EU ⁽³⁾ utvrđuje pravila i postupke kojima se omogućuje sudjelovanje Grenlanda

u postupku certificiranja Processa Kimberley za neobrađene dijamante kroz njegovu suradnju s Unijom. Takva suradnja ojačala bi gospodarske odnose između Unije i Grenlanda u industriji dijamanta, a posebno bi Grenlandu omogućila da izvozi neobrađene dijamante popraćene EU certifikatom izdanim za potrebe postupka certificiranja, s ciljem promicanja gospodarskog razvoja Grenlanda.

- (4) Uredbu (EZ) br. 2368/2002 trebalo bi izmijeniti kako bi se omogućilo da Odluka 2014/136/EU stupi na snagu, a posebno da omogućiti uključenje Grenlanda u postupak certificiranja.
- (5) Sukladno tome, Grenlandu će biti zabranjeno prihvatiti uvoz ili izvoz neobrađenih dijamanta prema sudioniku ili od sudionika koji nije Unija, bez valjanog certifikata. Izmjene sadržane u ovoj Uredbi omogućit će izvoz neobrađenih dijamanta iz Grenlanda trećim zemljama ako imaju EU certifikat.
- (6) Osim toga, postojećem uvjetu za certifikaciju koji zahtijeva dokaz da su neobrađeni dijamanti zakonito uvezeni u Uniju također bi trebalo dodati alternativni uvjet za dijamante koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu, a nikada prije nisu izvezeni, posebice da pruže dokaz u tom pogledu.
- (7) Osim toga, trebalo bi izmijeniti detaljne aranžmane za dostavljanje neobrađenih dijamanta tijelima Unije na provjeru čime bi se na Grenland proširila posebna pravila za provoz i omogućilo sudjelovanje Grenlanda u Odboru za provedbu Uredbe (EZ) br. 2368/2002 i osigurala zastupljenost Grenlanda u Procesu Kimberley i suradnja s ostalim državama članicama kroz Komisiju.
- (8) Uredbu (EZ) br. 2368/2002 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 4. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. veljače 2014.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2368/2002 od 20. prosinca 2002. o provedbi postupka certificiranja Processa Kimberley za međunarodnu trgovinu neobrađenim dijamantima (SL L 358, 31.12.2002., str. 28.).

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2014/136/EU od 20. veljače 2014. o utvrđivanju pravila i postupaka kojima se omogućuje sudjelovanje Grenlanda u postupku certificiranja Processa Kimberley (vidjeti str. 99. ovog Službenog lista).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 2368/2002 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Ovom se Uredbom uspostavlja sustav Unije za certifikaciju i nadzor uvoza i izvoza neobrađenih dijamanata za potrebe provedbe postupka certificiranja Procesa Kimberley.

Za potrebe postupka certificiranja, područje Unije i područje Grenlanda smatra se jedinstvenom jedinicom bez unutarnjih granica.

Ova Uredba ne dovodi u pitanje niti zamjenjuje bilo koje odredbe na snazi koje se odnose na službene carinske postupke i na carinski nadzor.”

2. U članku 3. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Uvoz neobrađenih dijamanata na područje Zajednice (*) ili Grenlanda zabranjuje se osim ako je udovoljeno svim sljedećim uvjetima:

(*) S učinkom od 1. prosinca 2009. Ugovor o funkcioniranju Europske unije donio je određene izmjene u terminologiji, kao što je zamjena riječi ‚Zajednica‘ riječju ‚Unija.’

3. U članku 4., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Spremnici i odgovarajući certifikati podnose se na provjeru, zajedno i što je ranije moguće, tijelu Zajednice ili u državi članici u koju se uvoze ili u državi članici kojoj su namijenjeni, kako je naznačeno u pratećim ispravama. Spremnici namijenjeni Grenlandu dostavljaju se na provjeru jednom od tijela Zajednice, ili u državi članici u kojoj su uvezeni, ili u jednoj od država članica gdje je uspostavljeno tijelo Zajednice.”

4. U članku 8., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija se sa sudionicima konzultira o praktičnim rješenjima za davanje potvrde o uvozu na područje Zajednice ili Grenlanda nadležnom tijelu sudionika izvoznika koje je ovjerilo certifikat.”

5. U članku 11. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Izvoz neobrađenih dijamanata s područja Zajednice ili Grenlanda zabranjuje se osim ako je udovoljeno svim sljedećim uvjetima:”.

6. U članku 12. stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) izvoznik je osigurao uvjerljive dokaze da:

i. su neobrađeni dijamanti za koje se traži certifikat zakonito uvezeni u skladu s člankom 3.; ili

ii. su neobrađeni dijamanti za koje se traži certifikat iskapani ili izvađeni u Grenlandu u slučaju da neobrađeni dijamanti nisu prethodno izvezeni sudioniku koji nije Unija.”

7. Članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

Članci 4., 11., 12. i 14. ne primjenjuju se na neobrađene dijamante koji ulaze na područje Zajednice ili Grenlanda samo radi provoza do sudionika izvan ovih područja, pod uvjetom da se prilikom ulaska na područje i izlaska iz područja Zajednice i Grenlanda nije pokušalo utjecati ni na originalni spremnik u kojem se neobrađeni dijamanti prevoze niti na izvorni popratni certifikat koji je izdalo nadležno tijelo sudionika, u kojem je svrha provoza jasno izražena.”

8. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

1. Unija, uključujući Grenland, sudionik je postupka certificiranja PK.

2. Komisija, koja u postupku certificiranja PK zastupa Uniju uključujući i Grenland, nastoji osigurati optimalnu provedbu postupka certificiranja PK, a posebno kroz suradnju sa sudionicima. U tom smislu, Komisija osobito razmjenjuje podatke sa sudionicima o međunarodnoj trgovini neobrađenim dijamentima i, kada je primjereno, surađuje u aktivnostima praćenja te u rješavanju bilo kakvih sporova koji bi mogli nastati.”

9. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

Odbor iz članka 22. može istražiti bilo koje pitanje koje se odnosi na primjenu ove Uredbe. Takva pitanja može postaviti predsjedavajući ili predstavnik države članice ili Grenlanda.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana nakon njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/26/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 26. veljače 2014.

o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 50. stavak 1., članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) Direktive Unije koje su donesene u području autorskog prava i srodnih prava već pružaju visoki stupanj zaštite nositelja prava, a samim time i okvira u kojem se sadržaj zaštićen tim pravima može iskorištavati. Te direktive doprinose razvoju i očuvanju kreativnosti. Na unutarnjem tržištu na kojem tržišno natjecanje nije narušeno, zaštita inovacija i intelektualnog stvaralaštva također potiče ulaganje u inovativne usluge i proizvode.

(2) Širenje sadržaja zaštićenog autorskim i srodnim pravima, uključujući knjige, audiovizualnu produkciju i snimljenu glazbu te povezane usluge, iziskuje izdavanje dozvola od strane različitih nositelja autorskog prava i srodnih prava, kao što su autori, izvođači, producenti i izdavači. Obično nositelj prava bira između individualnog i kolektivnog ostvarivanja svojih prava, osim ako država članica ne odredi drugačije u skladu s pravom Unije i međunarodnim obvezama Unije i njezinih država članica. Upravljanje autorskim i srodnim pravima uključuje izdavanje odobrenja korisnicima, reviziju korisnikâ, praćenje ostvarivanja prava, provedbu autorskog prava i povezanih prava, prikupljanje prihoda od iskorištavanja

prava i raspodjelu iznosa koji pripadaju nositeljima prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava omogućavaju nositeljima prava naknadu za uporabu koju ne bi mogli sami nadzirati ili provesti, uključujući i na stranim tržištima.

(3) Člankom 167. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) od Unije se zahtijeva da u svom djelovanju uzme u obzir kulturnu raznolikost i pridonese procvatu kultura država članica, uz poštovanje njihove nacionalne i regionalne raznolikosti i istodobno isticanje zajedničke kulturne baštine. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju i trebale bi i dalje imati važnu ulogu u promicanju raznolikosti kulturnog izričaja, na način da najmanjim i manje popularnim repertoarima omogućе pristup tržištu, kao i pružanjem društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga u korist svojih nositelja prava i javnosti.

(4) Kada imaju poslovni nastan u Uniji, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi imati mogućnost uživanja sloboda predviđenih Ugovorima kod zastupanja nositelja prava koji imaju boravište ili poslovni nastan u drugim državama članicama ili izdavanja odobrenja korisnicima koji imaju boravište ili poslovni nastan u drugim državama članicama.

(5) Postoje značajne razlike u nacionalnim pravilima koja uređuju funkcioniranje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, posebice kada se radi o njihovoj transparentnosti i odgovornosti prema njihovim članovima i nositeljima prava. U više primjera to je dovelo do poteškoća, posebno za inozemne nositelje prava kada traže ostvarivanje svojih prava, te do lošeg financijskog upravljanja prikupljenim prihodima. Problemi u funkcioniranju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava vode prema nedovoljnoj iskorištenosti autorskog prava i srodnih prava na unutarnjem tržištu na štetu i članova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelja prava te korisnika.

⁽¹⁾ SL C 44, 15.2.2013., str. 104.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 4. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. veljače 2014.

- (6) Potreba za poboljšanjem funkcioniranja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava već je otprije prepoznata u Preporuci Komisije 2005/737/EZ ⁽¹⁾. U toj Preporuci naveden je niz načela, kao što su sloboda nositelja prava da biraju svoje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, jednako postupanje prema kategorijama nositelja prava i ravnopravna raspodjela tantijema. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u njoj su pozvane da korisnicima daju dovoljno informacija o cijenama i repertoaru prije pregovora s njima. Ta je Preporuka sadržavala i preporuke o odgovornosti, zastupanju nositelja prava u tijelima koja donose odluke u okviru organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te o rješavanju sporova. Međutim, smjernice iz Preporuke nisu svugdje praćene na isti način.
- (7) Zaštita interesa članova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, nositelja prava i trećih strana zahtijeva usklađenost zakona država članica o upravljanju autorskim pravima i izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela kako bi se osigurala istovjetne zaštitne mjere u cijeloj Uniji. Stoga, ova bi Direktiva pravni temelj trebala imati u članku 50. stavku 1. UFEU-a.
- (8) Cilj je ove Direktive omogućiti koordinaciju nacionalnih propisa povezanih s pristupom aktivnosti upravljanja autorskim i srodnim pravima od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, modalitetima njihovog upravljanja i okvirima nadzora te bi stoga pravni temelj trebala imati i u članku 53. stavku 1. UFEU-a. Osim toga, budući da se radi o sektoru pružanja usluga diljem Unije, ova bi Direktiva također pravni temelj trebala imati u članku 62. UFEU-a.
- (9) Cilj je ove Direktive utvrđivanje zahtjeva koji se primjenjuju na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kako bi se osigurao visok standard upravljanja, financijskog upravljanja, transparentnosti i izvještavanja. Time se, međutim, države članice ne bi trebalo spriječiti u zadržavanju ili uvođenju strožih standarda od onih utvrđenih u glavi II. ove Direktive za organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, pod uvjetom da su ti stroži standardi usklađeni s pravom Unije.
- (10) Nijedna odredba ove Direktive ne bi trebala sprječavati bilo koju državu članicu da primijeni iste ili slične odredbe na organizacije kolektivnog ostvarivanja prava s poslovnim nastanom izvan Unije, ali koje posluju u toj državi članici.
- (11) Nijedna odredba ove Uredbe ne bi trebala sprječavati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da, u skladu s pravilima tržišnog natjecanja utvrđenima u člancima 101. i 102. UFEU-a o funkcioniranju Europske unije, sklope sporazume o zastupanju s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u području upravljanja pravima kako bi korisnicima olakšale, poboljšale i pojednostavile postupke za izdavanje odobrenja, uključujući u svrhe jedinog ispostavljanja računa, pod jednakim, nediskriminacijskim i transparentnim uvjetima, te kako bi ponudile odobrenja za više državnih područja, posebno u područjima koja su različita od onih navedenih u glavi III. ove Direktive.
- (12) Iako se ova Direktiva primjenjuje na sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uz iznimku glave III. koja se primjenjuje samo na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava autorâ na glazbena djela za internetsko korištenje na više državnih područja, ne bi se trebala miješati u organizaciju upravljanja pravima u državama članicama, poput individualnog upravljanja pravima, produženog učinka sporazuma između zastupničke organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika, tj. produženog kolektivnog odobrenja, obaveznog kolektivnog upravljanja pravima, zakonskih pretpostavki o zastupanju ili prijenosu prava na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.
- (13) Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica da zakonom, propisima ili drugim specifičnim mehanizmima odluče o poštenoj naknadi nositelja prava za iznimke ili ograničenja prava umnožavanja iz Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i naknadi nositelja prava za odstupanja od ekskluzivnog prava u vezi s javnom posudbom iz Direktive 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ koja su na snazi na njihovom državnom području, kao i uvjete koji se primjenjuju na njihovo prikupljanje.
- (14) Ovom se Direktivom od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne zahtijeva poseban pravni oblik. Te organizacije u praksi posluju pod različitim pravnim oblicima poput udruženja, zadruga ili društava s ograničenom odgovornošću, koje kontroliraju nositelji autorskog prava i srodnih prava ili subjekti koji zastupaju te nositelje prava, ili su u njihovom vlasništvu. Međutim, u nekim iznimnim slučajevima element vlasništva ili kontrole nije prisutan zbog pravnog oblika organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. To je primjerice slučaj kod zaklada, koje nemaju članove. Unatoč tome, odredbe ove Direktive trebale bi se primjenjivati i na te organizacije. Jednako tako, države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere kojima bi se spriječilo izbjegavanje obveza u okviru ove Direktive odabirom pravnog

⁽¹⁾ Preporuka Komisije 2005/737/EZ od 18. svibnja 2005. o kolektivnom prekograničnom upravljanju autorskim i srodnim pravima za zakonite internetske glazbene usluge (SL L 276, 21.10.2005., str. 54.).

⁽²⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10.).

⁽³⁾ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe i određenim pravima srodnim autorskom pravu u području intelektualnog vlasništva (SL L 376, 27.12.2006., str. 28.).

oblika. Trebalo bi napomenuti da subjekti koji predstavljaju nositelje prava i koji su članovi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mogu biti i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, udruženja nositelja prava, sindikati ili druge organizacije.

- (15) Nositelji prava trebali bi biti slobodni da upravljanje svojim pravima povjere neovisnim subjektima za upravljanje. Takvi neovisni upravljački subjekti su poslovni subjekti, ali se razlikuju od organizacija za kolektivno ostvarivanje, između ostalog jer nisu u vlasništvu niti pod nadzorom nositelja prava. Međutim, ako ti neovisni subjekti za upravljanje obavljaju iste aktivnosti kao i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, trebali bi imati obvezu davanja određenih informacija nositeljima prava koje zastupaju, organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, korisnicima i javnosti.
- (16) Producenti audiovizualnih sadržaja, glazbeni producenti i organizacije za radiofuziju izdaju odobrenja za vlastita prava, u nekim slučajevima zajedno s pravima koja su na njih prenijeli npr. izvođači, na osnovi pojedinačno postignutih sporazuma i djeluju u vlastitom interesu. Izdavači knjiga, glazbe ili novina izdaju odobrenja koja su na njih prenesena na osnovi pojedinačno postignutih sporazuma i djeluju u vlastitom interesu. Stoga se producenti audiovizualnih sadržaja, glazbeni producenti, organizacije za radiofuziju i izdavači ne bi trebali smatrati „neovisnim upravljačkim subjektima”. Nadalje, menadžeri i agenti autorâ i izvođača koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ne bi se trebali smatrati „neovisnim upravljačkim subjektima” jer oni ne upravljanje pravima na način da određuju cijene, izdaju odobrenja ili naplaćuju novac od korisnika.
- (17) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi biti slobodne odlučiti da dio njihovih aktivnosti, poput izdavanja računa korisnicima ili raspodjele pripadajućih iznosa među nositeljima prava, trebaju obavljati društva kćeri ili drugi subjekti pod njihovim nadzorom. U tim slučajevima odredbe ove Direktive koje bi se primjenjivale da određenu aktivnost obavlja izravno organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi se primjenjivati na aktivnosti društava kćeri ili drugih subjekata.
- (18) Kako bi se osiguralo da nositelji autorskog prava i srodnih prava mogu imati punu korist od unutarnjeg tržišta kada se njihovim pravima upravlja kolektivno i da to ne utječe negativno na ostvarivanje njihovih prava, nužno je predvidjeti uključivanje odgovarajućih zaštitnih odredbi u statute organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Nadalje, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne bi smjela kod pružanja svojih usluga diskriminirati, izravno ili neizravno, nositelje prava na osnovi nacionalnosti, mjesta prebivališta ili poslovnog nastana.

- (19) Imajući u vidu slobode uspostavljene u UFEU-u, kolektivno ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava trebalo bi za sobom povlačiti da nositelj prava može slobodno izabrati organizaciju za kolektivno ostvarivanje svojih prava koja će upravljati njegovim pravima, bilo da su ta prava priopćavanja javnosti ili prava umnožavanja, ili kategorijama prava povezanima s oblikom korištenja, kao što su emitiranje, filmska izvedba ili umnožavanje za internetsku distribuciju, pod uvjetom da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koju nositelj prava želi odabrati već upravlja takvim pravima ili kategorijama prava.

Opća skupština članova te organizacije trebala bi utvrditi prava, kategorije prava ili vrste djela te druge sadržaje kojima upravlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, ako već nisu utvrđeni njezinim statutom ili predviđeni zakonom. Važno je da se prava i kategorije prava utvrde na način kojim se održava ravnoteža između slobode nositelja prava da raspoložu svojim djelima i drugim sadržajima i mogućnosti organizacije da učinkovito upravlja tim pravima posebno uzimajući u obzir kategoriju prava kojima upravlja i kreativni sektor u okviru kojeg posluje. Uzimajući u obzir ovu ravnotežu na odgovarajući način, nositelji prava trebali bi moći s lakoćom povući ta prava ili kategorije prava iz organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te njima upravljati pojedinačno ili upravljanje tim pravima, odnosno dijelom njih, povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili drugom subjektu neovisno o državi članici nacionalnosti, boravišta ili poslovnog nastana organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, drugog subjekta ili nositelja prava, ili pak prenijeti prava na njih. Ako država članica, u skladu s pravom Unije i međunarodnim obvezama Unije i njezinih država članica, predviđa obavezno kolektivno ostvarivanje prava, izbor nositelja prava bio bi ograničen na druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje upravljaju različitim vrstama djela i drugim sadržajima, kao što su književna, glazbena ili fotografska djela, također bi trebale omogućiti tu fleksibilnost nositeljima prava kad je riječ o upravljanju različitim vrstama djela i drugim sadržajima. Što se tiče nekomercijalnih vrsta uporabe, države članice trebale bi odrediti da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava moraju poduzeti potrebne korake kako bi osigurale da njihovi nositelji prava mogu koristiti pravo izdavanja odobrenja za te vrste uporabe. Ti koraci trebali bi, između ostalog, uključivati odluku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o uvjetima za korištenje tog prava te informiranje njihovih članova o tim uvjetima. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi obavijestiti nositelje prava o svojim izborima i omogućiti im da prava povezana s tim izborima koriste na najlakši mogući način. Nositelji prava koji su već ovlastili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava mogu se informirati preko internetske stranice organizacije. Zahtjev za suglasnost nositelja prava s upravljanjem svakim od prava, kategorijom prava ili vrstom djela te ostalim sadržajima iz ovlaštenja ne bi trebao sprječavati nositelje prava da prihvate predložene kasnije izmjene

tog ovlaštenja prešutnim sporazumom u skladu s uvjetima iz nacionalnog zakonodavstva. Ova Direktiva ne bi trebala isključivati ni ugovorne uvjete u skladu s kojima prestanak ugovornog odnosa ili povlačenje nositelja prava ima trenutačni učinak na odobrenja izdana prije tog prestanka ili povlačenja, niti ugovorne uvjete u skladu s kojima nakon takvog prestanka ili povlačenja ta odobrenja ostaju nepromijenjena. Te odredbe, međutim, ne bi smjele ometati punu primjenu ove Direktive. Ova Direktiva ne bi smjela dovoditi u pitanje mogućnost nositelja prava da svojim pravima upravlja pojedinačno, uključujući za nekomercijalne vrste uporabe.

koji članovima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava omogućuju ostvarivanje članskih prava sudjelovanjem u postupku odlučivanja tih organizacija. Neke organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu imati različite kategorije članova koje mogu predstavljati različite vrste nositelja prava, poput producenata i izvođača. Zastupljenost tih različitih kategorija članova u postupku odlučivanja treba biti poštena i uravnotežena. Djelotvornost pravila o općoj skupštini članova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava bila bi umanjena nepostojanjem odredbi o vođenju opće skupštine. Prema tome, nužno je osigurati da se opća skupština saziva redovno, barem jednom godišnje, te da se najvažnije odluke u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava donose na općoj skupštini.

(20) Članstvo se u organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava treba temeljiti na objektivnim transparentnim i nediskriminacijskim mjerilima, uključujući u odnosu na izdavače koji prema ugovoru o korištenju prava imaju pravo na dio prihoda od prava kojima upravljaju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te pravo naplatiti taj iznos od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ta mjerila ne bi smjela obvezivati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da prihvaćaju članove ako upravljanje njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima nije obuhvaćeno područjem njihova djelovanja. Svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebala bi voditi evidenciju koja omogućuje identifikaciju i lociranje njezinih članova i nositelja prava čija prava organizacija zastupa na temelju ovlaštenja tih nositelja prava.

(23) Svim članovima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebalo bi odobriti sudjelovanje i glasovanje na općoj skupštini članova. Ostvarivanje tih prava trebalo bi podlijegati samo poštenim i razmjernim ograničenjima. U nekim iznimnim slučajevima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uspostavljaju se u pravnom obliku zaklade te stoga nemaju članove. U takvim slučajevima ovlasti opće skupštine članova trebalo bi provoditi tijelo kojemu je povjerena nadzorna funkcija. Ako organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju subjekte koji zastupaju nositelje prava kao svoje članove, što može biti u slučaju da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava društvo s ograničenom odgovornošću, a njegovi članovi udruženja nositelja prava, države članice trebale bi moći odrediti da neke ili sve ovlasti opće skupštine članova izvršava skupština tih nositelja prava. Opća skupština članova trebala bi barem imati ovlast uspostavljanja okvira za aktivnosti upravljanja, posebice kad je riječ o korištenju prihoda od iskorištavanja prava od strane organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Time se, međutim, ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost država članica da odrede stroža pravila o, primjerice, ulaganjima, spajanjima ili uzimanju zajmova, uključujući i zabranu bilo koje od tih transakcija. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi poticati aktivno sudjelovanje svojih članova u općoj skupštini. Korištenje glasačkog prava trebalo bi biti pojednostavljeno za članove koji sudjeluju u općoj skupštini, kao i za one koji ne sudjeluju. Uz korištenje prava elektroničkog glasovanja, članovi bi trebali imati mogućnost sudjelovanja i glasovanja u općoj skupštini članova preko opunomoćenika. Glasovanje preko opunomoćenika trebalo bi biti ograničeno u slučajevima sukoba interesa. Istodobno, države članice trebale bi uvesti ograničenja u vezi s opunomoćenicima samo ako se time ne dovodi u pitanje odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupku odlučivanja. To znači da imenovanje opunomoćenika doprinosi odgovarajućem i učinkovitom sudjelovanju članova u postupku odlučivanja, a nositeljima prava daje realnu mogućnost da odaberu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava po svojem nahođenju neovisno o državi članici u kojoj ta organizacija ima poslovni nastan.

(21) Kako bi se zaštitili oni nositelji prava čija prava izravno zastupa organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, ali koji ne ispunjavaju uvjete za članstvo u njoj, prikladno je tražiti da se neke odredbe ove Direktive koje se odnose na članove primjenjuju i na te nositelje prava. Države članice za takve bi nositelje prava također trebale moći predvidjeti prava sudjelovanja u postupku odlučivanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(22) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi djelovati u najboljem zajedničkom interesu nositelja prava koje zastupaju. Stoga je važno predvidjeti sustave

- (24) Članovima bi trebalo biti omogućeno sudjelovanje u trajnom nadzoru upravljanja organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava. U tu bi svrhu te organizacije trebale imati nadzornu funkciju primjerenu svojoj organizacijskoj strukturi i omogućiti članovima da budu zastupljeni u tijelu koje provodi tu funkciju. Ovisno o organizacijskoj strukturi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nadzornu funkciju može provoditi zasebno tijelo, npr. nadzorni odbor, ili neki ili svi direktori upravnog odbora koji ne upravljaju djelatnošću organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Zahtjev za poštenu i uravnoteženu zastupljenost članova ne bi trebao spriječiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da imenuje treće strane koje će obavljati nadzornu funkciju, uključujući osobe s relevantnim stručnim znanjem i nositelje prava koji ne ispunjavaju uvjete članstva ili koje ne predstavlja organizacija izravno, već preko subjekta koji je član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.
- (25) U svrhu dobrog upravljanja, uprava organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mora biti neovisna. Od upravitelja, bilo da su izabrani kao direktori ili ih je organizacija zaposlila na temelju ugovora, trebalo bi se zahtijevati da prije preuzimanja dužnosti i nakon toga jednom godišnje izjave postoje li sukobi interesa između njih i nositelja prava koje predstavlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Tu godišnju izjavu trebale bi dati i osobe koje izvršavaju nadzornu funkciju. Države članice trebale bi imati slobodu zahtijevanja od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava da objave te izjave ili da ih prosljede tijelima javne vlasti.
- (26) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava naplaćuju i raspodjeljuju prihod od korištenja prava koje su im povjerali nositelji prava te upravljaju njime. Taj prihod na kraju pripada nositeljima prava, koji mogu biti u izravnom pravnom odnosu s organizacijom ili ih može zastupati subjekt koji je član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili preko sporazuma o zastupanju. Stoga je važno da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pokažu iznimnu revnost prilikom naplaćivanja i raspodjele tog prihoda te upravljanja njime. Pravilno raspoređivanje prihoda moguće je samo ako organizacije za kolektivno ostvarivanje prava vode odgovarajuću evidenciju o članstvu, obdobljima i korištenju djela i drugih sadržaja. Relevantne podatke koji se zahtijevaju za učinkovito upravljanje pravima trebali bi dati i nositelji prava i korisnici, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebala bi ih potvrditi.
- (27) Naplaćeni iznosi koji pripadaju nositeljima prava u poslovnim bi se knjigama trebali voditi odvojeno od bilo kakve vlastite imovine koju organizacija može posjedovati. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice da uvede stroža pravila o ulaganju, uključujući i zabranu da se prihodi od korištenja prava preusmjere na ulaganje, a u slučaju da se ti iznosi ulažu, to bi se ulaganje trebalo provoditi u skladu s općom politikom ulaganja i upravljanja rizikom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Kako bi se zadržala visoka razina zaštite prava nositelja prava te kako bi se osiguralo da sav prihod od korištenja takvih prava ide u njihovu korist, ulaganjima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava treba upravljati u skladu s kriterijima koji će obvezati organizaciju da postupa oprezno, ali će istodobno omogućiti da se odluči za najsigurniju i najdjelotvorniju ulagačku politiku. To bi trebalo omogućiti organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da se odluči za određivanje namjene sredstava koja odgovara točnoj naravi i trajanju izloženosti riziku bilo kojih uloženi prihoda od korištenja prava i koja ne dovodi u pitanje prihod od korištenja prava koji pripada nositeljima prava.
- (28) Budući da nositelji prava imaju pravo na naknadu za korištenje njihovih prava, važno je da upravljanje ne premaši opravdane troškove upravljanja pravima te da bi o svakom odbitku, osim u odnosu na naknade za upravljanje, primjerice odbitku za socijalne, kulturne ili obrazovne namjene, trebali odlučivati članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi biti transparentne prema nositeljima prava u odnosu na pravila kojima su ti odbici uređeni. Isti zahtjevi trebali bi se primjenjivati na korištenje prihoda od iskorištavanja prava za kolektivnu raspodjelu, poput stipendija. Nositelji prava trebali bi imati pravo na nediskriminacijskoj osnovi pristupiti društvenoj, kulturnoj ili obrazovnoj usluzi koja se financira tim odbicima. Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na odbitke u okviru nacionalnog zakonodavstva, poput odbitaka za socijalne usluge koje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pružaju nositeljima prava, ili na bilo koje aspekte koji nisu uređeni ovom Direktivom, pod uvjetom da su ti odbici u skladu s pravom Unije.
- (29) Raspodjela i plaćanje iznosa na koje pravo imaju nositelji prava ili, što je moguće, kategorije nositelja prava, trebali bi se obavljati pravovremeno i u skladu s općom politikom dotične organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o raspodjeli sredstava, uključujući i ako ih obavlja drugi subjekt koji zastupa nositelje prava. Kašnjenje u raspodjeli i plaćanju iznosa koji pripadaju nositeljima prava mogu opravdati samo objektivni razlozi izvan kontrole organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Stoga, okolnosti poput ulaganja prihoda od korištenja prava ovisno o datumu dospijeca ne bi se trebale moći okvalificirati kao valjani razlozi takvog kašnjenja. Države članice same trebaju odlučiti o pravilima za osiguravanje pravovremene raspodjele i učinkovitog traženja i identifikacije nositelja prava u slučaju da postoje takvi objektivni razlozi. Kako bi se osiguralo da su iznosi koji pripadaju nositeljima prava raspodijeljeni na odgovarajući i učinkovit način, ne dovodeći u pitanje mogućnost država članica da uvedu stroža pravila, nužno je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava zahtijevati da u

dobroj vjeri poduzmu razumne i savjesne mjere za identifikiranje i lociranje relevantnih nositelja prava. Članovi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također bi, koliko to dopušta nacionalno zakonodavstvo, trebali odlučivati o korištenju svih iznosa koji se ne mogu raspodijeliti u slučaju da se nositelji prava kojima pripadaju ti iznosi ne mogu identificirati ili locirati.

(30) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi moći upravljati pravima i naplaćivati prihod od njihovog korištenja na temelju ugovora o zastupanju s drugim organizacijama. Kako bi se zaštitila prava članova druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, određena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije praviti razliku između prava kojima upravlja na temelju ugovora o zastupanju i prava kojima upravlja izravno za svoje nositelje prava. Organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne bi trebalo biti dopušteno niti primijeniti odbitke na prihod od korištenja prava naplaćen u ime druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, osim odbitaka s obzirom na naknade za upravljanje, bez izričitog pristanka druge organizacije. Od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebalo bi se zahtijevati i da raspodjele sredstava i plaćanje drugim organizacijama vrše na temelju tih sporazuma o zastupanju istodobno s raspodjelom i plaćanjem koje izvrše u odnosu na svoje vlastite članove te nositelje prava koji nisu članovi, a koje zastupaju. Osim toga, od organizacije primatelja trebalo bi se zauzvat zahtijevati da iznose koji pripadaju nositeljima prava koje zastupa raspodijeli bez odgode.

(31) Poštenu i nediskriminacijski komercijalni uvjeti izdavanja odobrenja posebno su važni kako bi se osiguralo da korisnici mogu dobiti odobrenje za djela i druge sadržaje u pogledu kojih prava na korištenje zastupa organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, kao i da nositelji prava dobivaju odgovarajuću naknadu. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici stoga bi trebali u dobroj vjeri pregovarati o izdavanju odobrenja te primjenjivati cijene koje bi se trebale utvrditi na temelju objektivnih i nediskriminacijskih kriterija. Trebalo bi zahtijevati da je naknada za izdavanje odobrenja ili naknada koju utvrde organizacije za kolektivno ostvarivanje razumna u odnosu na, između ostalog, ekonomsku vrijednost korištenja prava u određenom kontekstu. Naposljetku, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi bez neopravdane odgode odgovoriti na zahtjeve korisnika za izdavanje odobrenja.

(32) U digitalnom okruženju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava moraju redovito dobivati odobrenja za svoj repertoar za potpuno nove oblike korištenja i poslovnih modela. U tim slučajevima te kako bi se poticalo okruženje koje pogoduje razvoju tih odobrenja, ne dovodeći u pitanje primjenu propisa zakona o tržišnom natjecanju, organizacije za kolektivno ostvarivanje trebale bi imati fleksibilnost koja je potrebna da bi se čim prije izdala pojedinačna odobrenja za inovativne internetske usluge,

bez rizika da bi se uvjeti dobivanja tih odobrenja mogli koristiti kao presedan za određivanje uvjeta dobivanja drugih odobrenja.

(33) Kako bi se osiguralo da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu poštovati obveze iz ove Direktive, korisnici bi im trebali staviti na raspolaganje relevantne informacije o korištenju prava koja zastupaju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Ta obveza ne bi se trebala primjenjivati na fizičke osobe koje djeluju izvan okvira svoje trgovačke djelatnosti, poslovne djelatnosti, obrta ili struke i koje na osnovi toga nisu obuhvaćene definicijom korisnika utvrđenom u ovoj Direktivi. Pored toga, informacije koje zahtijevaju organizacije za kolektivno ostvarivanje trebale bi biti ograničene na ono što je razumno, potrebno i dostupno korisnicima kako bi se omogućilo takvim organizacijama da obavljaju svoje funkcije, uzimajući u obzir specifičan položaj malih i srednjih poduzeća. Ta obveza mogla bi se uključiti u sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika; takvo uključivanje ne isključuje pravo na informacije iz nacionalnog zakonodavstva. Rokovi koji se primjenjuju na davanje informacija od strane korisnika trebali bi omogućiti organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava da poštuju rokove koji su određeni za raspodjelu iznosa koji pripadaju nositeljima prava. Ovom Direktivom ne bi se trebala dovoditi u pitanje mogućnost država članica da zahtijevaju od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na svojem državnom području izdavanje zajedničkih računa.

(34) Kako bi se povećalo povjerenje nositelja prava, korisnika i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u upravljanje pravima koje pružaju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebala bi biti usklađena s posebnim zahtjevima transparentnosti. Od svake organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili njezinog člana koji je subjekt odgovoran za dodjelu ili plaćanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava stoga bi se trebalo zahtijevati da najmanje jednom godišnje pojedinačnim nositeljima prava pruži određene informacije, poput iznosa koji su im dodijeljeni ili uplaćeni i odbitaka. Od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također bi se trebalo zahtijevati da dostave dovoljno informacija, uključujući financijske informacije, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava čijim pravima upravljaju na temelju sporazuma o zastupanju.

(35) Kako bi se osiguralo da nositelji prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici imaju pristup informacijama o opsegu aktivnosti organizacije te djelima ili drugim sadržajima koje ona zastupa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebala bi na propisno obrazložen zahtjev pružiti informacije i o tim pitanjima. Pitanje mogu li se i u kojoj mjeri naplaćivati razumne naknade za pružanje te usluge trebalo bi se prepustiti nacionalnom zakonodavstvu. Svaka organizacija za

kolektivno ostvarivanje prava trebala bi objaviti i informacije o svojoj strukturi i načinu provođenja svojih aktivnosti, posebno uključujući svoje statute i opću politiku o naknadama za upravljanje, odbicima i cijenama.

- (36) Kako bi se osiguralo da nositelji prava mogu nadzirati i uspoređivati rad svojih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, takve bi organizacije trebale objavljivati godišnje izvješće o transparentnosti koje sadrži usporedive revidirane financijske informacije koje se odnose na njihove aktivnosti. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava također bi trebale objavljivati godišnje posebno izvješće, koje je dio godišnjeg izvješća o transparentnosti, o korištenju sredstava namijenjenih društvenim, kulturnim i obrazovnim uslugama. Ovom Direktivom organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ne sprečava se da objavi informacije koje se zahtijevaju u godišnjem izvješću o transparentnosti u jedinstvenom dokumentu, npr. kao dio svojih godišnjih financijskih izvještaja, ili u zasebnim izvješćima.
- (37) Pružatelji internetskih usluga koji koriste glazbena djela, poput glazbenih usluga koje korisnicima omogućuju preuzimanje glazbe ili njezino slušanje u streaming načinu, kao i ostalih usluga koje omogućuju pristup filmovima ili igrama u kojima je glazba važna sastavnica, prvo moraju dobiti pravo na korištenje tih djela. Direktiva 2001/29/EZ iziskuje dobivanje odobrenja za svako od prava u internetskom korištenju glazbenih djela. U odnosu na autore ta prava podrazumijevaju ekskluzivno pravo umnožavanja i ekskluzivno pravo stavljanja glazbenih djela na raspolaganje javnosti, što uključuje pravo na dostupnost. Tim pravima mogu upravljati sami pojedinačni nositelji prava, poput autora ili glazbenih izdavača, ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje nositeljima prava pružaju usluge kolektivnog upravljanja. Različite organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu upravljati autorovim pravom umnožavanja i pravom priopćavanja javnosti. Osim toga, u nekim slučajevima više nositelja prava ima prava na isto djelo i dali su ovlasti različitim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava da izdaju odobrenje za njihove vlastite udjele u pravima na to djelo. Svaki korisnik koji želi pružiti internetsku uslugu nudeći potrošačima veliki izbor glazbenih djela treba objediniti prava na djelo od različitih nositelja prava i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.
- (38) Iako internet ne poznaje granice, internetsko tržište glazbenih usluga u Uniji još uvijek je fragmentirano, a jedinstveno digitalno tržište još uvijek nije u potpunosti ostvareno. Složenost i teškoće povezane s kolektivnim ostvarivanjem prava u Europi u mnogim su slučajevima pogoršali rascjepkanost europskog digitalnog tržišta internetskih glazbenih usluga. Ova je situacija u oštrom kontrastu s brzorastućom potražnjom potrošača za pristupom digitalnom sadržaju i povezanim inovativnim uslugama, uključujući one preko nacionalnih granica.
- (39) U Preporuci 2005/737/EZ promoviralo se novo regulatorno okruženje prilagođenije upravljanju, na razini Unije, autorskim i srodnim pravima za pružanje zakonitih glazbenih usluga na internetu. Prepoznato je da je u razdoblju internetskog korištenja glazbenih djela komercijalnim korisnicima potrebna politika izdavanja odobrenja koja odgovara posebnosti internetskog okruženja i obuhvaća više državnih područja. Međutim, ta Preporuka nije bila dovoljna za poticanje raširenog izdavanja odobrenja za korištenje internetskih prava na glazbenim djelima na više državnih područja ili za rješavanje pitanja posebnih zahtjeva izdavanja odobrenja za više državnih područja.
- (40) U internetskom glazbenom sektoru, u kojemu kolektivno ostvarivanje prava autorâ na teritorijalnoj osnovi i dalje predstavlja normu, neophodno je stvoriti uvjete pogodine za najučinkovitije prakse izdavanja odobrenja od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u sve snažnijem prekograničnom kontekstu. Stoga je neophodno osigurati skup pravila kojima se propisuju osnovni uvjeti u skladu s kojima bi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kolektivno za više državnih područja izdale odobrenja za prava autorâ na glazbena djela za internetsko korištenje, uključujući tekstove pjesama. Ista pravila trebala bi se primjenjivati na izdavanje odobrenja za sva glazbena djela, uključujući glazbena djela koja su dio audiovizualnih djela. Međutim, internetske usluge koje omogućuju pristup glazbenim djelima samo u grafičkom glazbenom obliku ne bi, međutim, trebale biti obuhvaćene tim pravilima. Odredbama ove Direktive trebala bi se osigurati nužna minimalna kvaliteta prekograničnih usluga koje pružaju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, posebice u smislu transparentnosti repertoara djela koji se zastupa i pravilnosti financijskih tokova povezanih s korištenjem prava. Njima bi se trebao utvrditi i okvir za lakše dobrovoljno objedinjavanje glazbenog repertoara i prava smanjujući tako broj odobrenja koja su korisniku potrebna za pružanje usluga koje uključuju više repertoara na više državnih područja. Tim bi se odredbama organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava trebalo omogućiti da od druge organizacije traži da zastupa njezin repertoar u više država ako sama ne može ili ne želi zadovoljiti zahtjeve. Trebala bi postojati obveza prema organizaciji kojoj je upućen zahtjev, pod uvjetom da ona već okuplja repertoar i nudi ili izdaje odobrenja za više državnih područja, da prihvati zahtjev organizacije koja je uputila zahtjev. Razvoj zakonitih internetskih glazbenih usluga diljem Unije također bi trebao pridonijeti borbi protiv internetskog kršenja autorskog prava.

- (41) Dostupnost točnih i razumljivih informacija o glazbenim djelima, nositeljima prava i pravima koja je svaka pojedina organizacija za ostvarivanje prava ovlaštena zastupati na danom državnom području od iznimne je važnosti za učinkovit i transparentan postupak izdavanja odobrenja, naknadnu obradu izvješća korisnika i povezano izdavanje računa pružatelja usluge te za isplatu dugovanih iznosa. Iz tog razloga organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju odobrenja za glazbena djela za više državnih područja trebaju moći brzo i točno obraditi takve detaljne podatke. To iziskuje uporabu baza podataka o vlasništvu nad pravima za koja su izdana odobrenja za više državnih područja, a koja sadrži podatke koji omogućuju utvrđivanje djela, prava i nositelja prava koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštena zastupati te područja obuhvaćenih ovlaštenjem. Svaka promjena tih podataka trebala bi se bez neopravdanog kašnjenja uzeti u obzir, a baze podataka trebale bi se stalno ažurirati. Te baze podataka također trebaju pomoći u povezivanju informacija o djelima s informacijama o fonogramima ili bilo kojim drugim fiksacijama u koje je djelo ugrađeno. Također je važno osigurati da potencijalni korisnici i nositelji prava te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pristup informacijama koje su im potrebne kako bi identificirale repertoar koji te organizacije zastupaju. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi biti u mogućnosti poduzeti mjere za zaštitu točnosti i potpunosti podataka, za nadzor nad njihovim ponovnim korištenjem ili za zaštitu komercijalno osjetljivih podataka.
- (42) Kako bi se osiguralo da su podaci o glazbenom repertoaru koje obrađuju što točniji, od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju odobrenja za korištenje glazbenih djela na više državnih područja trebalo bi se tražiti da redovno i bez kašnjenja po potrebi ažuriraju svoje baze podataka. Trebale bi uvesti lako dostupne postupke kojima bi se internetskim pružateljima usluga te nositeljima prava i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava omogućilo da ih se informira o mogućim netočnostima u bazama podataka organizacija u vezi s djelima koje posjeduju ili nadziru, uključujući prava – djelomično ili u cijelosti – ili državna područja za koje su ovlastili relevantnu organizaciju za upravljanje pravima, no ipak bez ugrožavanja istinitosti i cjelovitosti podataka kojima raspolažu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Budući da Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ kojom se svakoj osobi dodjeljuje pravo ispravljanja, brisanja ili onemogućivanja netočnih ili nepotpunih podataka, ovom bi se Direktivom također trebalo osigurati ispravljanje netočnih informacija u pogledu nositelja prava ili drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u slučaju odobrenja za više državnih područja bez opravdanog kašnjenja. Organizacije za
- kolektivno ostvarivanje prava trebale bi imati i mogućnost elektroničke obrade upisivanja radova i odobrenja za upravljanje pravima. S obzirom na važnost automatizacije informacija za brzu i učinkovitu obradu podataka, organizacije za kolektivno ostvarivanje podacima trebaju predvidjeti korištenje elektroničkih sredstava za strukturirano priopćavanje takvih informacija od strane nositelja prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebale bi, koliko je to moguće, osigurati da takva elektronička sredstva uzimaju u obzir dobrovoljne industrijske norme ili prakse razvijene na međunarodnoj razini ili na razini Unije.
- (43) Industrijske norme za korištenje glazbe, izvješćivanje o prodaji i izdavanje računa od ključne su važnosti za unaprjeđenje učinkovitosti razmjene podataka između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika. Pri nadziranju korištenja treba poštovati temeljna prava, uključujući pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka. Kako bi se osiguralo da ta učinkovitost na kraju dovede do brže financijske obrade i konačno do ranijih isplata nositeljima prava, od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava treba tražiti izdavanje računa pružateljima usluga i isplatu iznosa koji pripada nositeljima prava bez kašnjenja. Za djelotvornost tog zahtjeva nužno je da korisnici organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dostave precizna i pravovremena izvješća o korištenju djela. Od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne treba zahtijevati da prihvaćaju izvješća korisnika u vlastitom formatu ako su na raspolaganju standardi koji se koriste u toj industriji. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne bi trebalo sprječavati da eksternaliziraju usluge koje se odnose na izdavanje odobrenja za više državnih područja za internetska prava na glazbena djela. Podjela ili jačanje administrativnih mogućnosti treba pomoći organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u poboljšanju usluga upravljanja i racionalizaciji ulaganja u alate za upravljanje podacima.
- (44) Objedinjavanje različitih glazbenih repertoara za izdavanje odobrenja za korištenje na više državnih područja olakšava postupak izdavanja odobrenja i, čineći sve repertoare dostupnim na tržištu za izdavanje odobrenja za više državnih područja, jača kulturnu raznolikost i doprinosi smanjenju broja transakcija koje mora obaviti pružatelj usluga na internetu kako bi ponudio te usluge. To objedinjavanje repertoara trebalo bi olakšati razvoj novih usluga na internetu i dovesti to smanjenja troškova transakcija koji se prenose na potrošače. Prema tome, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje ne žele ili ne mogu izravno izdavati odobrenja za korištenje na više državnih područja u vlastitom glazbenom repertoaru trebalo bi poticati da ovlaste druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava za upravljanje njihovim repertoarom na nediskriminacijskoj osnovi. Isključivost u sporazumima o odobrenjima za više državnih područja ograničila bi izbor korisnika koji traže odobrenja za više

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

državnih područja i time ograničila izbor koji je dostupan organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje trebaju usluge upravljanja njihovim repertoarom na višegodišnjoj osnovi. Prema tome, svi ugovori o zastupanju između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje daju odobrenja za više državnih područja sklapaju se na osnovi koja nije isključiva.

(45) Transparentnost uvjeta pod kojima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava upravljaju internetskim pravima od iznimne je važnosti za članove organizacija za upravljanje pravima. Stoga organizacije za kolektivno ostvarivanje prava svojim članovima trebaju pružiti dovoljne informacije o glavnim uvjetima svakog ugovora kojim se druga organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje za zastupanje internetskih glazbenih prava tih članova u svrhe izdavanja odobrenja za više državnih područja.

(46) Također je važno od svake organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja nudi ili izdaje odobrenja za više državnih područja tražiti pristanak da zastupa repertoar bilo koje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ne odluči to izravno učiniti. Da bi se osiguralo da ovaj zahtjev nije nerazmjerni i da ne izlazi iz okvira potrebnoga, od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev treba tražiti prihvaćanje zastupanja samo ako je zahtjev ograničen na internetsko pravo ili kategorije internetskih prava koje sama organizacija zastupa. Štoviše, ova se obveza treba primjenjivati samo na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje objedinjuju repertoar i ne treba obuhvaćati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju odobrenja za više državnih područja samo za svoj vlastiti repertoar. Ne treba se primjenjivati ni na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje samo objedinjuju prava u istim djelima kako bi mogle izdati zajedničko odobrenje za pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti u pogledu takvih djela. Kako bi se zaštitili interesi nositelja prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje ovlašćuju i kako bi se osiguralo da mali i manje poznati repertoari u državama članicama mogu pristupiti tržištu pod jednakim uvjetima, važno je da se repertoarom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ovlašćuje upravlja pod istim uvjetima kao i s repertoarom ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te da je on uključen u ponude koje ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upućuje internetskim pružateljima usluga. Naknada za upravljanje koju zaračunava ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava trebala bi toj organizaciji omogućiti povrat sredstava za ostvarena potrebna i razumna ulaganja. Nijedan sporazum kojim organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu organizaciju ili organizacije za izdavanje odobrenja za više državnih područja u svom vlastitom glazbenom repertoaru za internetsko korištenje ne smije biti prepreka najprije spomenutoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u daljnjem izdavanju odobrenja ograničenih na državno područje države članice u kojoj ta organizacija ima poslovni nastan, u vlastitom i svakom drugom repertoaru koji je ovlaštena zastupati na tom državnom području.

(47) Ciljevi i učinkovitost propisa o izdavanju odobrenja za više državnih područja od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava bili bi uvelike ugroženi kada nositelji prava ne bi imali mogućnost ostvarivati svoja prava izdavanjem odobrenja za više država kada organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj su izdali svoja prava nije odobrila ili izdala odobrenja za više državnih područja i, osim toga, nije željela ovlastiti drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini. Stoga bi u takvim okolnostima bilo važno omogućiti nositeljima prava da ostvaruju pravo izdavanja odobrenja za više državnih područja traženih od strane samih pružatelja internetskih usluga ili od druge strane ili strana, tako da iz svoje prvotne organizacije za kolektivno ostvarivanje prava povuku svoja prava u mjeri u kojoj je to potrebno za izdavanje odobrenja za više državnih područja za internetsko korištenje te da ista prava ostave u svojoj prvotnoj organizaciji u svrhu izdavanja odobrenja važećih samo na jednom državnom području.

(48) Organizacije za radiodifuziju uglavnom se oslanjaju na odobrenje lokalne organizacije za kolektivno ostvarivanje prava za svoje vlastito emitiranje televizijskih i radijskih programa koji uključuju glazbena djela. To je odobrenje često ograničeno na aktivnosti radiodifuzije. Odobrenje za internetska prava na glazbena djela bilo bi obvezno kako bi se omogućila dostupnost takvog televizijskog ili radijskog emitiranja na internetu. Kako bi se olakšalo izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela u svrhe istodobnog i odgođenog internetskog prijenosa televizijskih i radijskih emisija, nužno je predvidjeti odstupanje od pravila koja bi se inače primjenjivala na izdavanje odobrenja za više državnih područja za internetska prava na glazbena djela. Takvo bi odstupanje trebalo biti ograničeno na ono što je nužno za omogućavanje pristupa televizijskim i radijskim programima na internetu i materijalu koji ima jasan i podređen odnos u odnosu na izvorno emitiranje, a koji je proizveden u svrhe poput nadopunjavanja, prethodnog pregleda ili ocjenjivanja televizijskog ili radijskog programa u pitanju. To odstupanje ne bi trebalo voditi prema narušavanju konkurencije s drugim uslugama kojima se potrošačima daje pristup pojedinačnim glazbenim ili audiovizualnim internetskim djelima, niti voditi k restriktivnim praksama kao što je podjela tržišta ili potrošača, što bi predstavljalo kršenje članka 101. ili 102. UFEU-a.

(49) Potrebno je osigurati učinkovitu provedbu odredbi nacionalnog prava donesenih temeljem ove Direktive. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava svojim bi članovima trebale nuditi posebne postupke za obradu žalbi. Ti bi postupci trebali biti dostupni i drugim nositeljima prava koje izravno zastupa organizacija i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravlja pravima u skladu sa sporazumom o zastupanju. Osim toga, i države članice trebale bi biti u mogućnosti utvrditi da se sporovi u vezi s primjenom ove Direktive između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, njihovih članova, nositelja prava ili korisnika obrađuju u okviru brzog, neovisnog i nepristranog postupka za alternativno rješavanje sporova. Konkretnije, učinkovitost pravila o izdavanju odobrenja za više državnih područja za internetska prava na glazbena djela mogla bi biti

dovedena u pitanje ako se sporovi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i drugih strana ne rješavaju brzo i učinkovito. Kao rezultat toga, neophodno je osigurati, a da se pritom ne dovede u pitanje pravo pristupa sudu, mogućnost lako dostupnog, učinkovitog i nepristranog izvanparničnog postupka poput posredovanja ili arbitraže, za rješavanje sukoba između, s jedne strane, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju odobrenja za više državnih područja, i s druge strane pružatelja internetskih usluga, nositelja prava ili drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ovom se Direktivom ne propisuje specifični način organiziranja tog alternativnog rješavanja sporova niti se određuje koje ga tijelo treba provoditi, pod uvjetom da su osigurani njegova neovisnost, nepristranost i učinkovitost. Osim toga, primjereno je zahtijevati da države članice imaju neovisne, nepristrane i učinkovite postupke za rješavanje sporova, preko tijela koja su stručna na području prava intelektualnog vlasništva ili preko sudova koji su primjereni za rješavanje komercijalnih sporova između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika u vezi s postojećim ili predloženim uvjetima izdavanja odobrenja ili u vezi s kršenjem ugovora.

- (50) Države članice trebale bi ustanoviti odgovarajuće postupke preko kojih će biti moguće nadzirati usklađenost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s ovom Direktivom. Iako nije primjereno da se ovom Direktivom ograničava izbor država članica u vezi s nadležnim tijelima, niti u vezi s prethodnom ili naknadnom kontrolom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, potrebno je osigurati da tijela mogu učinkovito i pravovremeno riješiti sva pitanja koja mogu proizaći iz primjene ove Direktive. Države članice ne bi trebale imati obvezu osnivanja novih nadležnih tijela. Osim toga, članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelji prava, korisnici, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i druge zainteresirane strane trebali bi moći prijaviti nadležnom tijelu aktivnosti ili okolnosti kojima, po njihovom mišljenju, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i, po potrebi, korisnici, krše pravo. Države članice trebale bi osigurati da nadležna tijela imaju ovlast izricanja kazni ili mjera u slučaju nepoštovanja odredbi nacionalnog prava kojima se provodi ova Direktiva. Ovom se Direktivom ne predviđaju posebne vrste kazni ili mjera, pod uvjetom da su one učinkovite, razmjerne i da odvrćaju od ponovnog kršenja. Te kazne ili mjere mogu uključivati naredbe za razrješavanje dužnosti direktora koji su postupali nemarno, inspekcije prostora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili, u slučajevima kada se za poslovanje organizacije izdalo ovlaštenje, ukidanje tog ovlaštenja. Ova Direktiva trebala bi ostati nepristrana u odnosu na mehanizme za izdavanje prethodnog ovlaštenja i nadzora u državama članicama, uključujući i zahtjev za reprezentativnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava,

ako su ti mehanizmi u skladu s pravom Unije i ne predstavljaju prepreku cjelovitoj primjeni ove Direktive.

- (51) Kako bi se osiguralo poštovanje odredbi za izdavanje odobrenja za više državnih područja, potrebno je definirati posebne odredbe o nadzoru provedbe tih odredbi. Nadležna tijela država članica i Komisija trebali bi surađivati u tom cilju. Države članice trebale bi jedna drugoj pružiti pomoć razmjennom informacija između nadležnih tijela kako bi se olakšao nadzor nad organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.
- (52) Važno je da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava poštuju prava na privatni život i zaštitu osobnih podataka svakog nositelja prava, člana, korisnika i ostalih pojedinaca čije osobne podatke obrađuju. Direktiva 95/46/EZ uređuje obradu osobnih podataka koja se provodi u državama članicama u okviru ove Direktive i pod nadzorom nadležnih tijela država članica, posebno javnih neovisnih tijela koja imenuju države članice. Nositeljima prava treba pružiti odgovarajuće informacije o obradi njihovih podataka, primateljima tih podataka, vremenskim ograničenjima za zadržavanje takvih podataka u bilo kojoj bazi podataka te načinu na koji nositelji prava mogu iskoristiti svoje pravo na pristup, ispravljanje ili brisanje svojih osobnih podataka koji se na njih odnose u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Posebno jedinstvene pokazatelje koji omogućuju neizravnu identifikaciju osobe treba obrađivati kao osobne podatke u smislu te Direktive.
- (53) Odredbe o mjerama jačanja ne smiju dovesti u pitanje sposobnost neovisnih javnih nacionalnih tijela koja su uspostavile države članice na temelju Direktive 95/46/EZ kako bi nadzirale sukladnost sa zahtjevima nacionalnih odredbi usvojenih u provedbi te Direktive.
- (54) Ova Direktiva poštuje temeljna prava te promatra načela sadržana u Povelji Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Odredbe iz Direktive u vezi s rješavanjem sporova ne bi trebale spriječiti stranke u ostvarivanju njihovog prava pristupa sudu kako je zajamčeno u Povelji.

- (55) Budući da ciljeve ove Direktive, posebno poboljšanje sposobnosti članova u ostvarivanju kontrole nad aktivnostima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, jamčenje dovoljne transparentnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te poboljšanje postupka izdavanja odobrenja važećih za više državnih područja za prava autorâ na glazbena djela za internetsko korištenje, države članice ne mogu dovoljno postići te oni stoga, zbog svojeg opsega i učinaka, mogu biti bolje postignuti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je navedeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je navedeno u tom članku, ova Direktiva ne izlazi iz okvira onog što je potrebno za postizanje tih ciljeva.
- (56) Odredbe ove Direktive ne dovode u pitanje primjenu pravila o konkurenciji, niti bilo kojeg drugog odgovarajućeg zakona u drugim područjima, uključujući povjerljivost podataka, poslovne tajne, privatnost, pristup dokumentima, pravila ugovaranja i međunarodno privatno pravo koje se odnosi na sukob zakona i nadležnost sudova, te slobodu radnika i zaposlenika na udruživanje i njihovo pravo na organiziranje.
- (57) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom od 28. rujna 2011. država članica i Komisije o dokumentima s objašnjenjima ⁽¹⁾ države članice obvezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između elemenata Direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje zakonodavstva EU-a. Uzimajući u obzir ovu Direktivu, zakonodavac prijenos takvih dokumenata smatra opravdanim.
- (58) Savjetovanje s europskim nadzornikom za zaštitu podataka, koji je donio mišljenje 9. listopada 2012., obavljeno je u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Sadržaj

Ovom se Direktivom uređuju uvjeti potrebni za osiguravanje pravilnog funkcioniranja upravljanja autorskim i srodnim pravima od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Također se uređuju uvjeti za izdavanje odobrenja važećih za više državnih područja za prava autorâ na glazbenim djelima za internetsko korištenje na unutarnjem tržištu od strane organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

⁽¹⁾ SL C 369 od 17.12.2011. str. 14.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

Članak 2.

Područje primjene

- Glave I., II., IV. i V. s izuzetkom članka 34. stavka 2. i članka 38. primjenjuju se na sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u Uniji.
- Glava III. i članak 34. stavak 2. i članak 38. primjenjuju se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u Uniji koje upravljaju pravima autorâ na glazbenim djelima za internetsko korištenje na više državnih područja.
- Relevantne odredbe ove Direktive primjenjuju se na subjekte koji su izravno ili neizravno u vlasništvu ili ih nadzire, u cijelosti ili djelomično, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, pod uvjetom da ti subjekti obavljaju djelatnost koja bi, ako je obavlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, podlijevala odredbama ove Direktive.
- Članak 16. stavak 1., članci 18. i 20., članak 21. stavak 1. točke (a), (b), (c), (e), (f) i (g) te članci 36. i 42. primjenjuju se na sve neovisne upravljačke subjekte s poslovnim nastanom u Uniji.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- „organizacija za kolektivno ostvarivanje prava” znači svaka organizacija koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom ili glavnom svrhom i koja ispunjava jedan ili oba sljedeća kriterija:
 - u vlasništvu je svojih članova ili pod njihovim nadzorom;
 - ustrojena je na neprofitnoj osnovi;
- „neovisni upravljački subjekt” znači svaka organizacija koja je u skladu sa zakonom ili prijenosom prava, odobrenjem ili drugim ugovornim sporazumom ovlaštena za upravljanje autorskim ili srodnim pravima u ime više od jednog nositelja prava u zajedničku korist tih nositelja prava kao svojom jedinom i glavnom svrhom i koja je:
 - niti u vlasništvu niti pod nadzorom, u cijelosti ili djelomično, nositelja prava; i
 - ustrojena je na profitnoj osnovi;
- „nositelj prava” znači svaka osoba ili subjekt koji nije organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je nositelj autorskog ili srodnog prava, ili koja u skladu sa sporazumom o korištenju prava ili zakonom ima pravo na dio prihoda od prava;

- (d) „član” znači nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koja ispunjavaju zahtjeve u svezi s članstvom u organizacijama za kolektivno ostvarivanje i koji su učlanjeni u organizaciju;
- (e) „statut” znači memorandum i članci udruženja, statut, pravila ili dokumenti o ustrojstvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
- (f) „opća skupština članova” znači tijelo unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo neovisno o pravnom obliku organizacije;
- (g) „direktor” znači:
- i. kada je nacionalnim pravom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđena jedinstvena uprava, svaki član upravnog vijeća;
 - ii. kada je nacionalnim pravom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđena dvojna uprava, svaki član upravnog ili nadzornog odbora;
- (h) „prihod od prava” znači prihod koji naplaćuje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u ime nositelja prava na temelju ekskluzivnog prava, prava na nagradu ili prava na naknadu;
- (i) „naknade za upravljanje” znači iznosi koje naplaćuje, odbija ili kompenzira organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od prihoda od prava ili dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava kako bi pokrila troškove svog upravljanja uslugama autorskog prava ili srodnih prava;
- (j) „sporazum o zastupanju” znači svaki sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za upravljanje pravima koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 29. i 30.;
- (k) „korisnik” znači svaka osoba ili subjekt koji provode radnje povezane s ovlašćivanjem nositelja prava, naknadama nositeljima prava ili isplatom naknade nositeljima prava i koji ne djeluju kao potrošač;
- (l) „repertoar” znači djela čijim pravima upravlja organizacija za kolektivno ostvarivanje prava;
- (m) „odobrenje važeće za više državnih područja” znači odobrenje koje pokriva državna područja više od jedne države članice;

- (n) „internetska prava na glazbena djela” znači bilo koje od prava autora na glazbeno djelo predviđeno u člancima 2. i 3. Direktive 2001/29/EZ koja su potrebna za pružanje usluge na internetu.

GLAVA II.

ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

POGLAVLJE 1.

Zastupanje nositelja prava te članstvo i ustrojstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 4.

Opća načela

Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava djeluju u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupaju i da im ne nameću obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa ili za učinkovito upravljanje njihovim pravima.

Članak 5.

Prava nositelja prava

1. Države članice osiguravaju da nositelji prava imaju prava kako je utvrđeno u stavcima 2. do 8. te da su ta prava navedena u statutu ili uvjetima članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.
2. Nositelji prava imaju pravo ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava po svom izboru da upravlja njihovim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili drugim sadržajima po njihovom izboru, za državna područja po njihovom izboru, neovisno o državi članici nacionalnosti, boravišta ili poslovnog nastana organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili nositelja prava. Osim ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nema objektivno opravdane razloge da odbije upravljanje, obvezna je upravljati takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima pod uvjetom da je upravljanje obuhvaćeno područjem njihove djelatnosti.
3. Nositelji prava imaju pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po njihovu izboru.
4. Nositelji prava imaju pravo raskinuti ovlaštenje za upravljanje pravima, kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima koje su povjerali organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ili povući iz organizacije za kolektivno ostvarivanje prava bilo koje pravo, kategoriju prava ili vrstu djela te druge sadržaje po svom izboru, kao što je određeno stavkom 2., za državna područja po njihovom izboru, nakon razumnog otkaznog roka koji nije duži od šest mjeseci. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takvo otkazivanje ili povlačenje stupa na snagu samo na kraju financijske godine.

5. Ako postoje iznosi koji pripadaju nositeljima prava za ostvarivanje prava koji su nastali prije nego što je na snagu stupilo otkazivanje ovlasti ili povlačenje prava ili u okviru odobrenja zajamčenog prije nego što je na snagu stupilo takvo otkazivanje ovlasti ili povlačenje prava, nositelj prava zadržava svoja prava iz članka 12., 13., 18., 20., 28. i 33.

6. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne ograničava korištenje prava predviđeno stavcima 4. i 5. na način da zahtijeva, kao uvjet za ostvarivanje tih prava, da se upravljanje pravima ili kategorijama prava ili vrstama djela te drugim sadržajima koji su predmet otkazivanja ili povlačenja povjeri drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

7. U slučajevima u kojima nositelj prava ovlasti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da upravlja njegovim pravima, daje pristanak posebno za svako pravo ili kategoriju prava ili vrstu djela i drugi sadržaj za koje on daje ovlasti upravljanja organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Svaki takav pristanak zaveden je u obliku dokumenta.

8. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavještava nositelje prava o njihovim pravima iz stavaka 1. do 7. kao i svim uvjetima vezanima uz pravo navedenima u stavku 3., prije dobivanja njihova pristanka za upravljanje bilo kakvim pravom ili kategorijom prava ili vrstom djela te drugim sadržajima.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavještava one nositelje prava koji su je već ovlastili za upravljanje o njihovim pravima iz stavaka od 1. do 7., kao i bilo kojim uvjetima vezanim uz to pravo navedenima u stavku 3., do 10. listopada 2016.

Članak 6.

Pravila članstva organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava poštuju pravila utvrđena u stavcima 2. do 5.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava prihvaća nositelje prava i subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava kao članove ako ispunjavaju uvjete za članstvo, koji se temelje na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Ti su uvjeti za članstvo uključeni u statut ili uvjete članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i javno su dostupni. U slučajevima u kojima organizacija

za kolektivno ostvarivanje prava odbije prihvatiti zahtjev za članstvo, nositelju prava mora pružiti jasno objašnjenje razloga za svoju odluku.

3. Statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava predviđeni su odgovarajući i učinkoviti mehanizmi sudjelovanja njenih članova u postupku odlučivanja u organizaciji. Zastupljenost različitih kategorija članova u postupku odlučivanja treba biti poštena i uravnotežena.

4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dopušta svojim članovima komunikaciju s njom elektroničkim sredstvima, uključujući u svrhu ostvarivanja članskih prava.

5. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava vodi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurira.

Članak 7.

Prava nositelja prava koji nisu članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava postupaju u skladu s pravilima utvrđenima u članku 6. stavku 4., članku 20., članku 29. stavku 2. i članku 33. u odnosu na nositelje prava koji s njima imaju izravni pravni odnos na temelju zakona, prijenosa prava, odobrenja ili bilo kojeg drugog ugovornog sporazuma, ali nisu njihovi članovi.

2. Države članice mogu primijeniti druge odredbe ove Direktive na nositelje prava iz stavka 1.

Članak 8.

Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

1. Države članice osiguravaju da je opća skupština članova organizirana u skladu s pravilima utvrđenima u stavcima 2. do 10.

2. Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

3. Opća skupština članova odlučuje o svim izmjenama statuta i uvjeta za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ako ti uvjeti nisu uređeni statutom.

4. Opća skupština članova odlučuje o imenovanju ili razrješenju direktora, ocjenjuje njihov opći rad i odobrava njihove plaće i druge pogodnosti kao što su novčane i povlastice koje nisu u novcu, mirovina, priznata prava, pravo na druge nagrade i na otpremninu.

U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava sa sustavom dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju ili razrješenju članova upravnog odbora niti odobrava njihove plaće i druge pogodnosti ako je za donošenje takvih odluka ovlašteno nadzorno tijelo.

5. U skladu s odredbama utvrđenima u poglavlju 2. glave II., opća skupština članova odlučuje barem o sljedećim pitanjima:

- (a) općoj politici raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- (b) općoj politici o korištenju neraspodjeljivih iznosa;
- (c) općoj politici ulaganja s obzirom na prihode od prava i bilo kojeg dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava;
- (d) općoj politici o odbitcima od prihoda od prava i bilo kojeg dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava;
- (e) korištenju neraspodjeljivih iznosa;
- (f) politici upravljanja rizikom;
- (g) odobrenju za kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnine;
- (h) odobrenju za spajanja i udruživanja, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata, dionica ili prava u drugim subjektima;
- (i) odobrenju za podizanje kredita, odobravanje kredita te pružanje osiguranja za kredite.

6. Opća skupština članova može prenijeti ovlasti iz stavka 5. točaka (f), (g), (h) i (i) odlukom ili odredbom iz statuta na tijelo koje izvršava nadzornu funkciju.

7. U svrhu točaka (a) do (d) stavka 5., države članice mogu zahtijevati da opća skupština detaljnije odredi uvjete korištenja prihoda od prava i dohotka koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava.

8. Opća skupština članova nadzire aktivnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje prava tako da, barem, odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 22.

Države članice mogu odobriti alternativne sustave ili načine za imenovanje i razrješenje revizora, pod uvjetom da su ti sustavi

ili načini osmišljeni kako bi osigurali neovisnost revizora od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

9. Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i pravo glasovati na općoj skupštini članova. Ipak, države članice mogu dopustiti ograničenja prava članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na sudjelovanje i izvršavanje prava glasovanja na općoj skupštini članova, na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

- (a) trajanje članstva;
- (b) iznosi primljeni ili dugovani članu,

pod uvjetom da se takvi kriteriji određuju i primjenjuju pošteno i razmjerno.

Mjerila utvrđena u točkama (a) i (b) prvog podstavka uključena su u statut ili uvjete članstva organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i javno su dostupna u skladu s člancima 19. i 21.

10. Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ima pravo imenovati bilo koju drugu osobu ili subjekt kao opunomoćenika da sudjeluje i glasa na općoj skupštini članova u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne može dovesti do sukoba interesa, na primjer, ako član koji ga je imenovao i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Ipak, države članice mogu uvesti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju ako takva ograničenja ne dovode u pitanje odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupku donošenja odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Neizravno sudjelovanje vrijedi samo na jednoj općoj skupštini članova. Opunomoćenik ima ista prava na općoj skupštini članova kao i član koji ga je imenovao. Opunomoćenik glasa u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao.

11. Države članice mogu odlučiti da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje svake četiri godine od strane članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava pod uvjetom da:

- (a) je osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupku odlučivanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; i
- (b) da je zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

Pravila utvrđena u stavcima 2. do 10. primjenjuju se *mutatis mutandis* na skupštinu predstavnika.

12. Države članice mogu odlučiti da, ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju. Pravila utvrđena u stavcima 2. do 5., 7. i 8. primjenjuju se *mutatis mutandis* na takvo tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

13. Države članice mogu odlučiti da, ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima članove koji su subjekti koji predstavljaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova treba izvršavati skupština tih nositelja prava. Pravila utvrđena u stavcima 2. do 10. primjenjuju se *mutatis mutandis* na skupštinu nositelja prava.

Članak 9.

Nadzorna funkcija

1. Države članice osiguravaju da svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije.
2. Različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava moraju biti poštene i razmjerno zastupljene u tijelu koje obavlja nadzornu funkciju.
3. Svaka osoba koja izvršava nadzornu funkciju daje općoj skupštini članova godišnju individualnu izjavu o sukobu interesa koja sadrži informacije iz drugog podstavka članka 10. stavka 2.
4. Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima barem sljedeće ovlasti:
 - (a) izvršavanje ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući u okviru članka 8. stavaka 4. i 6.;

- (b) praćenje aktivnosti i izvršavanja obveza osoba iz članka 10., uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih politika navedenih u točkama (a) do (d) članka 8. stavka 5.

5. Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju barem jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

Članak 10.

Obveze osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

1. Države članice osiguravaju da svaka organizacija poduzme sve potrebne mjere da osobe koje upravljaju njenim poslovanjem to obavljaju na dobar, razborit i odgovarajući način, pri čemu se koriste dobrim upravnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

2. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uvedu i primjenjuju postupke kako bi se izbjegao sukob interesa, a kada se takav sukob ne može izbjeći, da utvrde, upravljaju, nadziru i razotkriju stvarni ili mogući sukob interesa kako bi se spriječilo da oni negativno utječu na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa organizacija.

Postupci iz prvog podstavka uključuju godišnje individualne izjave svake od tih osoba iz stavka 1. općoj skupštini članova, a sadrže sljedeće informacije:

- (a) svaki interes za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava;
- (b) svaku naknadu primljenu u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, povlastica u naturi i drugih vrsta povlastica;
- (c) svaki iznos koji je kao nositelj prava primio u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno upravljanje pravima;
- (d) izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i onih organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i bilo kakve obveze prema drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

POGLAVLJE 2.

Upravljanje prihodom od prava

Članak 11.

Naplata i korištenje prihoda od prava

1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava poštuju pravila utvrđena u stavcima 2. do 5.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava marljivo naplaćuje prihod od prava te njime upravlja.

3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odvojeno vodi u svojim poslovnim knjigama:

(a) prihod od prava i bilo koji dohodak koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava; i

(b) bilo kakvu vlastitu imovinu i dohodak koji proizlazi iz takve imovine, iz naknada za upravljanje ili iz drugih aktivnosti.

4. Organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava nije dozvoljeno korištenje prihoda od prava ili bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava za svrhe koje nisu raspodjela nositeljima prava, osim kad joj je dopušteno odbijanje ili kompenzacija naknada za upravljanje poštujući odluku donesenu u skladu s točkom (d) članka 8. stavka 5. ili korištenje prihoda od prava ili bilo kojeg dohotka koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava poštujući odluku donesenu u skladu s člankom 8. stavkom 5.

5. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili bili koji dohodak koji proizlazi od ulaganja prihoda od prava, to radi u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općom politikom ulaganja i upravljanja rizikom iz točaka (c) i (f) članka 8. stavka 5. te uzimajući u obzir sljedeća pravila:

(a) ako postoji bilo kakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osigurava da su ulaganja isključivo u interesu tih nositelja prava;

(b) imovina se ulaže kako bi se osigurala sigurnost, kvaliteta, likvidnost i profitabilnost portfelja u cjelini;

(c) imovina se propisno razlikuje kako bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neku određenu imovinu te gomilanje rizika u portfelju u cjelini.

Članak 12.

Odbici

1. Države članice osiguravaju da, ako nositelj prava ovlasti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da upravlja njegovim pravima, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, prije no što dobije njegov pristanak za upravljanje njegovim pravima, nositelja prava treba obavijestiti o naknadama za upravljanje i odbicima od prihoda od prava i bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava.

2. Odbici trebaju biti razumni u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući po potrebi usluge iz stavka 4., te trebaju biti utvrđeni na temelju objektivnih kriterija.

3. Naknade za upravljanje ne prelaze opravdane i dokumentirane nastale iznose koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava snosi zbog upravljanja autorskim i srodnim pravima.

Države članice osiguravaju da se zahtjevi koji se primjenjuju za korištenje i transparentnost korištenja odbijenih ili kompenziranih iznosa za naknade za upravljanje primjenjuju na bilo kakve odbitke ostvarene za pokrivanje troškova upravljanja autorskim ili srodnim pravima.

4. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili obrazovne usluge koje se financiraju odbicima od prihoda od prava i od bilo kojeg dohotka koji nastaje ulaganjem prihoda od prava, takve usluge moraju se pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.

Članak 13.

Raspodjela iznosa nositeljima prava

1. Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 3. i članak 28., države članice osiguravaju da svaka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava redovito, revno i precizno raspodjeljuje i isplaćuje iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općom politikom raspodjele iz članka 8. stavka 5. točke (a).

Države članice također osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili njihovi članovi koji su subjekti koji predstavljaju nositelje prava, nositeljima prava raspodjeljuju ili isplaćuju te iznose što je prije moguće, a najkasnije devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi, posebno u vezi s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava, sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava ili, po potrebi, njezine članove da poštuju taj rok.

2. Ako iznosi namijenjeni nositeljima prava ne mogu biti raspodijeljeni u okviru roka određenog u stavku 1. zbog toga što je nemoguće identificirati ili pronaći dotičnog nositelja prava, a iznimka za rok se ne primjenjuje, ti se iznosi drže na zasebnim računima organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

3. U skladu sa stavkom 1. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzima sve potrebne mjere za identifikaciju i pronalaženje nositelja prava. Osobito najmanje tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 1., organizacija za kolektivno ostvarivanje prava učinit će dostupnim informacije o djelima i drugim sadržajima za koje jedan ili više nositelja prava nisu identificirani niti pronađeni:

(a) nositelju prava kojeg zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava, ako su takvi subjekti članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava; i

(b) svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima je sklopila sporazume o zastupanju.

Informacije iz prvog podstavka uključuju, gdje je dostupno, sljedeće:

- (a) naslov djela ili sadržaja;
- (b) ime nositelja prava;
- (c) ime relevantnog izdavača ili producenta; te
- (d) bilo koju drugu dostupnu relevantnu informaciju koja bi mogla pomoći u identifikaciji nositelja prava.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također provjerava evidenciju iz članka 6. stavka 5. i druge lako dostupne evidencije. Ako gore navedene mjere ne poluču rezultate, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava javno objavljuje taj podatak najkasnije godinu dana nakon isteka tromjesečnog razdoblja.

4. Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti, tri godine od kraja financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava i pod uvjetom da je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poduzela sve nužne mjere da identificira i pronađe nositelje prava iz stavka 3, ti se iznosi smatraju neraspodjeljivima.

5. Opća skupština članova organizacije za upravljanje kolektivnim pravima odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s člankom 8. stavkom 5. točkom (b) ne dovodeći u pitanje pravo nositelja prava da potražuje taj iznos od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu sa zakonima država članica o zastari potraživanja.

6. Države članice mogu ograničiti ili odrediti dopušteno korištenje neraspodjeljivih iznosa, između ostalog, tako da osiguraju da se takvi iznosi koriste zasebno i neovisno kako bi se financirale društvene, kulturne i edukativne aktivnosti u korist nositelja prava.

POGLAVLJE 3.

Upravljanje pravima u ime drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 14.

Prava kojima se upravlja u skladu sa sporazumima o zastupanju

Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne diskriminira nositelje prava čijim pravima upravlja u skladu sa sporazumom o zastupanju, posebno u

odnosu na primjenjive tarife, naknade za upravljanje te uvjete za naplatu prihoda od prava i raspodjelu iznosa koji se duguje nositeljima prava.

Članak 15.

Odbici i plaćanja u sporazumima o zastupanju

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, osim s obzirom na naknade za upravljanje, ne obračunava odbitke na prihode od prava, koji proizlaze iz prava kojima upravlja na temelju sporazuma o zastupanju, ili na dohotke koji proizlaze od ulaganja navedenih prihoda od prava, osim ako druga organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je stranka u sporazumu o zastupanju izričito ne pristaje na te odbitke.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava redovito, revno i precizno raspodjeljuje i isplaćuje iznose koje duguje drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.

3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava provodi takvu raspodjelu i isplaćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava što je prije moguće, a najkasnije devet mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi posebno povezani s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava sprečavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da poštuje rok.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili, ako kao članove ima subjekte koji predstavljaju nositelje prava, ti članovi raspodjeljuju i isplaćuju iznose dugovane nositeljima prava što je prije moguće, a najkasnije šest mjeseci od primitka tih iznosa, osim ako objektivni razlozi posebno povezani s izvješćivanjem korisnika, utvrđivanjem prava, nositelja prava ili povezivanjem informacija o djelima i drugim sadržajima s nositeljima prava sprečavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da poštuje rok.

POGLAVLJE 4.

Odnosi s korisnicima

Članak 16.

Izdavanje odobrenja

1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici vode pregovore u vezi s izdavanjem odobrenja u dobroj vjeri. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici jedni drugima daju sve potrebne informacije.

2. Uvjeti izdavanja odobrenja temelje se na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima. Kada izdaju odobrenja za prava, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nisu dužne koristiti uvjete izdavanja odobrenja dogovorene s korisnikom kao presedan za druge vrste internetskih usluga ako korisnik pruža novu vrstu internetske usluge koja je javnosti u Uniji dostupna manje od tri godine.

Nositelji prava dobivaju primjerenu naknadu za korištenje pravima. Tarife za ekskluzivna prava i prava na naknadu moraju biti razumne, između ostalog, u odnosu na ekonomsku vrijednost uporabe prava u trgovini imajući u vidu vrstu i raspon uporabe djela i drugog sadržaja, kao i ekonomsku vrijednost usluge pružene od strane organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava obavještavaju dotičnog korisnika o kriterijima korištenima za određivanje tih iznosa.

3. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava bez neopravdane odgode odgovaraju na zahtjeve korisnika, navodeći, između ostalog, podatke koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava treba da bi ponudila odobrenje.

Po primitku svih relevantnih informacija, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, bez neopravdane odgode, nudi odobrenje ili korisniku daje razumnu izjavu u kojoj objašnjava zašto ne namjerava izdati odobrenje za određenu uslugu.

4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava omogućuje korisnicima da s njom komuniciraju elektroničkim putem, uključujući, po potrebi, u svrhu izvješćivanja o korištenju odobrenja.

Članak 17.

Obveze korisnika

Države članice donose odredbe kako bi osigurale da korisnici organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u okviru dogovorenog ili unaprijed određenog vremena i dogovorenog ili unaprijed određenog oblika, ustupe relevantne informacije kojima raspolaze o korištenju prava koja zastupa organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, a koje su potrebne za naplatu prihoda od prava i raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava. Kada odlučuje o obliku za pružanje informacija, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici uzimaju u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde.

POGLAVLJE 5.

Transparentnost i izvješćivanje

Članak 18.

Informacije pružene nositeljima prava o upravljanju njihovim pravima

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, članak 19. ni članak 28. stavak 2., države članice osiguravaju da organizacija

za kolektivno ostvarivanje prava ustupi barem jednom godišnje svakom nositelju prava kojem je dodijelila prihod od prava ili izvršila plaćanja u razdoblju na koje se podaci odnose, barem sljedeće informacije:

- (a) sve podatke za kontakt za koje je nositelj prava ovlastio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi kako bi identificirao i pronašao nositelja prava;
- (b) prihod od prava dodijeljen nositelju prava;
- (c) iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava prema kategoriji prava kojima se upravlja i po vrsti korištenja;
- (d) razdoblje tijekom kojeg se odvijalo korištenje za koje su iznosi dodijeljeni i plaćeni nositelju prava, osim ako objektivni razlozi u vezi s izvješćivanjem korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da pruži te informacije;
- (e) odbitke s obzirom na naknadu za upravljanje;
- (f) odbitke obračunate u bilo koju svrhu osim s obzirom na naknadu za upravljanje, uključujući one koje nacionalno pravo može zatražiti radi pružanja bilo koje društvene, kulturne ili obrazovne usluge;
- (g) sve prihode od prava dodijeljene nositelju prava koji nisu plaćeni za bilo koje razdoblje.

2. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dodijeli prihode od prava i kao članove ima subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prihoda od prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje informacije iz stavka 1. tim subjektima pod uvjetom da oni nemaju te informacije. Države članice osiguravaju da subjekti ustupe barem informacije iz stavka 1., barem jednom godišnje svakom nositelju prava kojem su dodijeljeni prihodi od prava ili izvršene uplate u razdoblju na koje se informacije odnose.

Članak 19.

Informacije o upravljanju pravima prema sporazumu o zastupanju pružene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava

Države članice dužne su osigurati da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ustupi barem sljedeće informacije najmanje jednom godišnje i elektroničkim putem organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravlja pravima sukladno sporazumu o zastupanju za razdoblje na koje se informacije odnose:

- (a) dodijeljeni prihodi od prava, iznosi koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava platila po kategoriji prava kojima se upravlja te po vrsti upotrebe za prava kojima upravlja u okviru sporazuma o zastupanju, kao i svi dodijeljeni prihodi od prava koji nisu plaćeni za bilo koje razdoblje;
- (b) odbici s obzirom na naknade za upravljanje;
- (c) odbici za bilo koju svrhu osim s obzirom na naknade za upravljanje iz članka 15.;
- (d) informacije o svim dobivenim ili odbijenim odobrenjima s obzirom na djela i druge sadržaje obuhvaćene sporazumom o zastupanju;
- (e) odluke koje je donijela opća skupština članova sve dok su te odluke relevantne za upravljanje pravima u okviru sporazuma o zastupanju.
- (c) standardne autorskopravne ugovore i standardne primjenjive cijene, uključujući popuste;
- (d) popis osoba iz članka 10.;
- (e) svoju opću politiku raspodjele iznosa koji pripadaju nositeljima prava;
- (f) svoju opću politiku o naknadama za upravljanje;
- (g) svoju opću politiku o odbicima, osim onih s obzirom na naknade za upravljanje, od prihoda od prava i bilo kojeg drugog dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava, uključujući odbitke u svrhe društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga;
- (h) popis sporazuma o zastupanju koje je sklopila te nazive organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s kojima su ti sporazumi o zastupanju sklopljeni;
- (i) opću politiku o korištenju neraspodjeljivih iznosa;
- (j) postupke rješavanja prigovora i sporova koji su dostupni u skladu s člancima 33., 34. i 35.

Članak 20.

Informacije pružene na zahtjev nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i korisnicima

Ne dovodeći u pitanje članak 25. države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava na temelju propisno obrazloženog zahtjeva barem sljedeće informacije elektroničkim putem i bez neopravdane odgode stavlja na raspolaganje svakoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravlja pravima u okviru sporazuma o zastupanju ili svakom nositelju prava te svakom korisniku:

- (a) djela ili druge predmete djelatnosti koje zastupa, prava kojima upravlja, izravno ili u okviru sporazuma o zastupanju, te obuhvaćena državna područja; ili
- (b) ako se zbog opsega djelatnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje prava takva djela ili drugi predmeti djelatnosti ne mogu odrediti, vrste djela ili drugih predmeta djelatnosti koje zastupa, prava kojima upravlja i obuhvaćena državna područja.

Članak 21.

Objavljivanje informacija

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje barem sljedeće informacije:

- (a) svoj statut;
- (b) uvjete svog članstva i uvjete otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako oni nisu uključeni u statut;

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje i ažurira na svojoj javnoj internetskoj stranici informacije iz stavka 1.

Članak 22.

Godišnje izvješće o transparentnosti

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, neovisno o svojem pravnom obliku u nacionalnom pravu, sastavlja i objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti, uključujući posebno izvješće iz stavka 3., za svaku financijsku godinu najkasnije osam mjeseci nakon kraja te financijske godine.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje na svojoj internetskoj stranici godišnje izvješće o transparentnosti koje ostaje dostupno javnosti na toj internetskoj stranici najmanje pet godina.

2. Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži barem informacije navedene u Prilogu.

3. U posebnom izvješću riječ je o korištenju iznosa odbijenih u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga, a ono sadrži barem informacije navedene u točki 3. Priloga.

4. Obračunske informacije uključene u godišnje izvješće o transparentnosti revidira jedna ili više osoba zakonski ovlaštenih za revidiranje financijskih izvještaja u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).

Revizorsko izvješće, sa svim eventualnim ogradama, u cijelosti se objavljuje u godišnjem izvješću o transparentnosti.

U svrhu ovog stavka obračunske informacije sastoje se od financijskog izvještaja iz točke 1. podtočke (a) Priloga i svih financijskih informacija iz točke 1. podtočaka (g) i (h) te točke 2. Priloga.

GLAVA III.

IZDAVANJE ODOBRENJA ORGANIZACIJA ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE INTERNETSKIM PRAVIMA NA GLAZBENA DJELA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

Članak 23.

Izdavanje odobrenja za više državnih područja na unutarnjem tržištu

Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju poslovni nastan na njihovom državnom području prilikom izdavanja odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja poštuju zahtjeve iz ove glave.

Članak 24.

Kapacitet obrade odobrenja za više državnih područja

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja ima dovoljan kapacitet za učinkovitu i transparentnu elektroničku obradu podataka potrebnih za vođenje takvih odobrenja, kao i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegovog korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava i raspodjelu iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

2. U svrhu stavka 1. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava poštuje barem sljedeće uvjete:

- (a) da ima mogućnost točnog utvrđivanja glazbenih djela, u cijelosti ili djelomično, koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštena zastupati;
- (b) da ima mogućnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili djelomično te u odnosu na svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava za svako glazbeno djelo ili njegov dio koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštena zastupati;
- (c) da koristi jedinstvene identifikatore za utvrđivanje nositelja prava i glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili razini Unije;
- (d) da koristi odgovarajuće načine identificiranja te pravovremenog i učinkovitog rješavanja nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje internetskim pravima na glazbena djela za više državnih područja.

Članak 25.

Transparentnost informacija o repertoaru za više državnih područja

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja, pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava elektroničkim putem i na propisno obrazložen zahtjev pruža ažurirane informacije koje omogućuju utvrđivanje internetskog glazbenog repertoara koji zastupa. To uključuje:

- (a) glazbena djela koja zastupa;
- (b) prava koja zastupa u cijelosti ili djelomično; i
- (c) obuhvaćena državna područja.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može po potrebi poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu ponovnog korištenja podataka i zaštitu komercijalno osjetljivih informacija.

Članak 26.

Točnost informacija o repertoaru za više državnih područja

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja ima spremne postupke kojima omogućuje nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zatraže ispravak podataka iz popisa uvjeta prema članku 24. stavku 2. ili informacija iz članka 25., ako ti nositelji prava, organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i pružatelji internetskih usluga na temelju opravdanih dokaza smatraju da su ti podaci ili informacije netočni kad je riječ o internetskim pravima na glazbena djela. Ako su tvrdnje dovoljno potkrijepljene, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osigurava da su ti podaci ili informacije ispravljani bez neopravdane odgode.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u elektroničkom obliku pruža nositeljima prava čija su glazbena djela uključena u njezin glazbeni repertoar i nositeljima prava koji su joj u skladu s člankom 31. povjerali upravljanje svojim internetskim pravima na glazbena djela, informacije o njihovim glazbenim djelima, njihovim pravima u tim djelima i državnim područjima za koja nositelji prava ovlašćuju organizaciju. Pritom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzimaju u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili praksu u vezi s razmjenom podataka, koja je razvijena na međunarodnoj razini ili razini Unije, omogućujući nositeljima prava da utvrde glazbeno djelo, u cijelosti ili djelomično, da utvrde internetska prava, u cijelosti ili djelomično, te državna područja za koja ovlašćuju organizaciju.

3. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja u skladu s člancima 29. i 30., ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava također primjenjuje stavak 2. ovog članka u odnosu na nositelje prava čija su glazbena djela uključena u repertoar ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, osim ako se organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne dogovore drugačije.

Članak 27.

Točno i pravovremeno izvješćivanje te izdavanje računa

1. Države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava prati korištenje internetskih prava na glazbena djela koja zastupa u cijelosti ili djelomično, od strane pružatelja internetskih glazbenih usluga kojima je za ta prava izdala odobrenje za više državnih područja.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nudi pružateljima internetskih usluga mogućnost da elektronički izvješćuju o stvarnom korištenju internetskih prava na glazbena djela, a pružatelji internetskih usluga točno izvješćuju o stvarnom korištenju tih djela. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava mora ponuditi upotrebu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj razini ili razini Unije za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti prihvatiti izvješće pružatelja internetskih usluga u njihovom formatu ako organizacija omogućava da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

3. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nudi upotrebu barem jednog formata koji uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili razini Unije. Na računu se navode djela i prava za koja su izdana odobrenja, u cijelosti ili djelomično, na temelju podataka navedenih u popisu uvjeta iz članka 24. stavka 2. te odgovarajuće stvarno korištenje, u mjeri u kojoj je to moguće na temelju informacija koje je pružio pružatelj internetskih usluga i formata koji se upotrebljava za pružanje tih informacija. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti prihvatiti račun zbog njegovog formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava bez odgode izdaje točan račun pružatelju internetskih usluga nakon što se prijavi stvarno korištenje internetskih prava na to glazbeno djelo, osim ako to nije moguće zbog razloga koji se mogu pripisati pružatelju internetskih usluga.

5. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima spremne prikladne postupke kojima pružatelj internetskih usluga može osporiti točnost računa, uključujući ako pružatelj internetskih usluga primi račun jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za ista internetska prava na isto glazbeno djelo.

Članak 28.

Točno i pravovremeno plaćanje nositeljima prava

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenje za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja raspodjeljuje iznose koji pripadaju nositeljima prava, a koji proizlaze iz takvih odobrenja, točno i bez odgode nakon što je prijavljeno stvarno korištenje, osim ako to nije moguće zbog razloga koji se mogu pripisati pružatelju internetskih usluga.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava barem sljedeće informacije uz svako plaćanje koje izvrši u skladu sa stavkom 1.:

(a) razdoblje u kojem je došlo do korištenja za koje iznosi pripadaju nositeljima prava te državna područja na kojima je došlo do korištenja;

(b) iznosi koje je prikupila organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odbici i iznosi koje je raspodijelila za svako internetsko pravo na glazbeno djelo u pogledu kojeg su nositelji prava ovlastili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ih zastupa u cijelosti ili djelomično;

(c) iznosi koje je prikupila organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, odbici i iznosi koje je raspodijelila za svakog pružatelja internetskih usluga.

3. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja u skladu s člancima 29. i 30., ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava raspodjeljuje iznose iz stavka 1. točno i bez odgode te daje informacije iz stavka 2. organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje odgovorna je za daljnju raspodjelu tih iznosa i pružanje informacija nositeljima prava, osim ako se organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nisu dogovorile drugačije.

Članak 29.

Sporazumi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s izdavanjem odobrenja za više državnih područja

1. Države članice osiguravaju da su neisključivi svi sporazumi o zastupanju između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s kojima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da izdaje odobrenja za internetska prava na glazbena djela iz vlastitog glazbenog repertoara za više državnih područja. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upravlja tim internetskim pravima bez diskriminacije.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje obavješćuje svoje članove o glavnim uvjetima sporazuma, uključujući njegovo trajanje i troškove usluga koje pruža ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

3. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava obavješćuje organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlaštenje o glavnim uvjetima pod kojima se za njezina internetska prava izdaje odobrenje, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose na naknade za odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja i obuhvaćena državna područja.

Članak 30.

Obveza zastupanja druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s izdavanjem odobrenja za više državnih područja

1. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela iz vlastitog repertoara za više državnih područja zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da stupi u sporazum o zastupanju radi zastupanja tih prava, države članice osiguravaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je zahtjev upućen treba se složiti s takvim zahtjevom ako već izdaje ili nudi izdavanje odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja iz repertoara jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

2. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je zahtjev upućen odgovara u pisanom obliku i bez odgode organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je taj zahtjev uputila.

3. Ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 6. organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev upravlja zastupanim repertoarom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je zahtjev uputila pod istim uvjetima kakvi su oni koje primjenjuje na upravljanje svojim repertoarom.

4. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev uključuje zastupani repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je zahtjev uputila u sve ponude koje šalje pružateljima internetskih usluga.

5. Naknada za upravljanje za uslugu koju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev pruža organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je uputila zahtjev ne premašuje opravdane troškove organizacije za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev.

6. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je uputila zahtjev stavlja na raspolaganje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev informacije koje se odnose na njezin vlastiti glazbeni repertoar koje su potrebne za davanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja. Ako informacije nisu dovoljne ili su dostavljene u obliku koji ne dopušta organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev da ispuni zahtjeve iz ove

glave, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prilikom ispunjavanja tih zahtjeva ili isključiti ona djela čiji podaci nisu dovoljni ili se ne mogu upotrijebiti.

Članak 31.

Pristup izdavanju odobrenja za više državnih područja

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje ili ne nudi izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja ili ne dopušta drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da zastupa ta prava u tu svrhu do 10. travnja 2017., države članice osiguravaju da nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da zastupa njihova internetska prava na glazbena djela mogu iz te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava povući internetska prava na glazbena djela za potrebe izdavanja odobrenja za više državnih područja s obzirom na sva državna područja, a da istodobno ne moraju povući internetska prava na glazbena djela za potrebe izdavanja odobrenja za jedno državno područje, kako bi odobrenja za korištenje svojih internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja izdavali sami ili preko bilo koje druge strane koju ovlaste ili preko bilo koje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja poštuje odredbe ove glave.

Članak 32.

Odstupanja u slučaju internetskih prava na glazbena djela za radijske i televizijske programe

Zahtjevi iz ove glave ne primjenjuju se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako one, na osnovi dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava, u skladu s odredbama o konkurenciji iz članka 101. i 102. UFEU-a, izdaju odobrenja za korištenje internetskih prava na glazbena djela za više državnih područja koja kuća koja emitira djelo traži da bi prenijela ili učinila dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno s njihovim prvobitnim emitiranjem ili nakon njega te za svaki internetski materijal, uključujući najave, koji je proizvela kuća koja emitira djelo ili je materijal proizveden za nju, a dodatan je u odnosu na početno emitiranje njezina radijskog ili televizijskog programa.

GLAVA IV.

IZVRŠNE MJERE

Članak 33.

Postupci za prigovore

1. Države članice osiguravaju da organizacije za kolektivno ostvarivanje prava svojim članovima i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravljaju pravima u skladu sa sporazumom o zastupanju stavljaju na raspolaganje djelotvorne i pravovremene postupke za rješavanje prigovora, posebno u odnosu na odobrenje za upravljanje pravima i otkazivanje ili povlačenje prava, uvjete članstva, naplatu iznosa koji pripadaju nositeljima prava, odbitke i raspodjele.

2. Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u pismenom obliku odgovaraju na prigovore članova ili organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime upravljaju pravima u skladu sa sporazumom o zastupanju. Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odbije prigovor, navodi razloge za to.

Članak 34.

Alternativni postupci rješavanja sporova

1. Države članice mogu odrediti da se sporovi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, članova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, nositelja prava ili korisnika o odredbama nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima ove Direktive podnose na rješavanje brzim, neovisnim i nepristranim alternativnim postupkom rješavanja sporova.

2. Države članice u svrhu glave III. osiguravaju da se sljedeći sporovi povezani s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, koja izdaje ili nudi izdavanje odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja, mogu podnositi na rješavanje neovisnim i nepristranim alternativnim postupkom rješavanja sporova:

- (a) sporovi sa stvarnim ili mogućim pružateljem internetskih usluga o primjeni članka 16., 25., 26. i 27.;
- (b) sporovi s jednim ili više nositelja prava o primjeni članka 25., 26., 27., 28., 29., 30. i 31.;
- (c) sporovi s drugom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava o primjeni članka 25., 26., 27., 28., 29. i 30.

Članak 35.

Rješavanje sporova

1. Države članice osiguravaju da se sporovi između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika posebno u vezi s postojećim i predloženim uvjetima izdavanja odobrenja ili kršenjem ugovora mogu podnijeti sudu i, ako je potrebno, drugom neovisnom i nepristranom tijelu za rješavanje sporova ako je to tijelo stručno na području prava intelektualnog vlasništva.

2. Članci 33. i 34. i stavak 1. ovog članka ne dovode u pitanje pravo stranaka da traže i brane svoja prava pokretanjem postupka pred sudom.

Članak 36.

Usklađenost

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu nadziru usklađenost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na svojem državnom području s odredbama nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da za članove organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nositelje prava, korisnike, druge

organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i druge zainteresirane strane postoje postupci za obavješćivanje nadležnih tijela imenovanih u tu svrhu o aktivnostima ili okolnostima koje po njihovom mišljenju predstavljaju povredu odredbi nacionalnog zakona donesenog u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu imaju ovlast nametnuti odgovarajuće kazne ili poduzeti odgovarajuće mjere u slučaju neusklađenosti s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe ove Direktive. Te kazne i mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

Države članice do 10. travnja 2016. obavješćuju Komisiju o nadležnim tijelima iz ovog članka i članka 37. i 38. Komisija objavljuje primljene informacije.

Članak 37.

Razmjena informacija među nadležnim tijelima

1. Radi pojednostavljivanja nadzora primjene ove Direktive svaka država članica osigurava da nadležno tijelo imenovano u tu svrhu bez neopravdane odgode odgovori na zahtjev za dostavu informacija primljen od nadležnog tijela države članice, imenovanog u tu svrhu, zbog pitanja u vezi s primjenom ove Direktive, a posebno zbog aktivnosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na državnom području države članice kojoj je zahtjev poslan, pod uvjetom da je zahtjev propisno obrazložen.

2. Ako nadležno tijelo smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, no koja djeluje na njegovom državnom području, možda nije usklađena s odredbama nacionalnog zakona države članice u kojoj ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima poslovni nastan, a koje su donesene u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive, može poslati sve relevantne informacije nadležnom tijelu države članice u kojoj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima poslovni nastan, a može prema potrebi priložiti i zahtjev tom tijelu da poduzme odgovarajuće mjere u okviru svoje nadležnosti. Zahtijevano nadležno tijelo šalje obrazloženi odgovor unutar tri mjeseca.

3. Nadležno tijelo koje podnosi takav zahtjev predmet iz stavka 2. također može uputiti stručnoj skupini uspostavljenoj u skladu s člankom 41.

Članak 38.

Suradnja za razvoj izdavanja odobrenja za više državnih područja

1. Komisija potiče redovitu razmjenu informacija o stanju i razvoju izdavanja odobrenja za više državnih područja među nadležnim tijelima imenovanim u tu svrhu u državama članicama te između tih tijela i Komisije.

2. Komisija provodi redovita savjetovanja s predstavnicima nositelja prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, korisnika, potrošača i drugih zainteresiranih stranaka o njihovim iskustvima s primjenom odredbi glave III. ove Direktive. Komisija nadležnim tijelima pruža sve relevantne informacije koje proizlaze iz tih savjetovanja u okviru razmjene informacija iz stavka 1.

3. Države članice osiguravaju da do 10. listopada 2017. njihova nadležna tijela Komisiji podnesu izvješće za svoju državu o stanju i razvoju izdavanja odobrenja za više državnih područja. To izvješće prije svega sadrži informacije o dostupnosti izdavanja odobrenja za više državnih područja u dotičnoj državi članici, o usklađenosti organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe glave III. ove Direktive zajedno s procjenom korisnika, potrošača, nositelja prava i drugih zainteresiranih strana o razvoju izdavanja odobrenja za internetska prava na glazbena djela za više državnih područja.

4. Na temelju izvješća primljenog u skladu sa stavkom 3. i informacija prikupljenih u skladu sa stavcima 1. i 2., Komisija procjenjuje primjenu glave III. ove Direktive. Ako je nužno te po potrebi na temelju posebnog izvješća, razmatra daljnje korake za rješavanje bilo kojih utvrđenih problema. Ta se procjena posebno odnosi na sljedeće:

- (a) broj organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje ispunjavaju zahtjeve iz glave III.;
- (b) primjenu članaka 29. i 30., uključujući broj sporazuma o zastupanju koje su sklopile organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s tim člancima;
- (c) udio repertoara u državama članicama koji je dostupan za izdavanje odobrenja za više državnih područja.

GLAVA V.

IZVJEŠĆIVANJE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

Izješćivanje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

Do 10. travnja 2016. države članice na temelju informacija kojima raspolažu Komisiji dostavljaju popis organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju poslovni nastan na njihovom državnom području.

Države članice javljaju Komisiji sve izmjene tog popisa bez opravdane odgode.

Komisija te informacije objavljuje i ažurira.

Članak 40.

Izješće

Do 10. travnja 2021. Komisija ocjenjuje primjenu ove Direktive i Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni

ove Direktive. To izvješće uključuje ocjenu učinka ove Direktive na razvoj prekograničnih usluga, kulturnu raznolikost, odnose između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika te na rad u Uniji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom izvan Unije i, ako je nužno, o potrebi za revizijom. Komisija uz svoje izvješće po potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 41.

Stručna skupina

Ovime se uspostavlja stručna skupina. Sastoji se od predstavnika nadležnih tijela država članica, a njome predsjedava predstavnik Komisije. Stručna se skupina sastaje ili na inicijativu predsjednika ili na zahtjev delegacija država članica. Zadaće skupine su sljedeće:

- (a) istraživanje utjecaja prenošenja ove Direktive na funkcioniranje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nezavisnih subjekata za upravljanje na unutarnjem tržištu te isticanje bilo kakvih poteškoća;
- (b) organiziranje savjetovanja o svim pitanjima koja proizlaze iz primjene ove Direktive;
- (c) olakšavanje razmjene informacija o relevantnom razvoju u zakonodavstvu i sudskoj praksi te o relevantnom gospodarskom, društvenom, kulturnom i tehnološkom razvoju, posebno u vezi s digitalnim tržištem djela i drugim predmetima djelatnosti.

Članak 42.

Zaštita osobnih podataka

Obrada osobnih podataka provedena u okviru primjene ove Direktive podliježe Direktivi 95/46/EZ.

Članak 43.

Prijenos

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 10. travnja 2016. Komisiji bez odlaganja dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice te odredbe donose, u njima je prilikom službene objave sadržana uputa na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog zakona koji donose na području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 44.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 45.

Adresati

Ova Direktiva upućena je državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 26. veljače 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG

1. Informacije koje se pružaju u godišnjem izvješću o transparentnosti iz članka 22. stavka 2.:
 - (a) financijski izvještaj koji sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu i izvješće o novčanom toku;
 - (b) izvješće o aktivnostima u financijskoj godini;
 - (c) informacije o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 16. stavkom 3.;
 - (d) opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
 - (e) informacije o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, djelomično ili u cijelosti u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava;
 - (f) informacije o ukupnom iznosu naknade plaćene osobama iz članka 9. stavka 3. i članka 10. u protekloj godini te o drugim povlasticama koje su im dodijeljene;
 - (g) financijske informacije navedene u točki 2. ovog Priloga;
 - (h) posebno izvješće o korištenju iznosa odbijenih u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga, koje sadrži informacije iz točke 3. ovog Priloga.
2. Financijske informacije koje se pružaju u godišnjem izvješću o transparentnosti:
 - (a) financijske informacije o prihodima od prava, po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja (npr. radiodifuzija, internet, javni nastup), uključujući informacije o dohotku koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava i o korištenju takvog dohotka (je li raspodijeljen nositeljima prava, ili drugim organizacijama za upravljanje pravima, ili drugačije iskorišten);
 - (b) financijske informacije o troškovima upravljanja pravima i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki:
 - i. svih operativnih troškova i troškova financiranja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;
 - ii. operativnih troškova i troškova financiranja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje se odbijaju od prihoda od prava ili dohotka koji proizlazi iz ulaganja prihoda od prava ili se njima kompenziraju u skladu s člankom 11. stavkom 4. i člankom 12. stavcima 1., 2. i 3.;
 - iii. operativnih troškova i troškova financiranja u pogledu usluga, osim upravljanja pravima, no uključujući društvene, kulturne i obrazovne usluge;
 - iv. sredstava upotrijebljenih za pokrivanje troškova;
 - v. odbitaka od prihoda od prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja te po načinu korištenja i svrsi odbitaka, kao što su troškovi povezani s upravljanjem pravima ili s društvenim, kulturnim ili obrazovnim uslugama;
 - vi. postotka koji trošak upravljanja pravima i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava predstavlja u usporedi s prihodom od prava u dotičnoj financijskoj godini, po kategoriji prava kojima se upravlja i, ako su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s objašnjenjem metode koja se upotrebljava za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;
 - (c) financijske informacije o iznosima koji pripadaju nositeljima prava sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki:
 - i. ukupnog iznosa koji se pripisuje nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;
 - ii. ukupnog iznosa koji se plaća nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;
 - iii. učestalosti plaćanja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;

- iv. ukupnog prikupljenog iznosa koji još nije pripisan nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni;
 - v. ukupnog iznosa koji je pripisan, ali još nije podijeljen nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni;
 - vi. razloga za odgodu ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije provela raspodjelu i plaćanje unutar vremenskog roka određenog u članku 13. stavku 1.;
 - vii. ukupnih neraspodjeljivih iznosa s objašnjenjem o korištenju tih iznosa;
- (d) informacije o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s opisom barem sljedećih stavki:
- i. iznosa primljenih od drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i iznosa plaćenih drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po načinu korištenja te po organizaciji;
 - ii. naknada za upravljanje i drugih odbitaka od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava, po načinu korištenja te po organizaciji;
 - iii. naknada za upravljanje i drugih odbitaka od iznosa koje su platile druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava i po organizaciji;
 - iv. iznosa koji se raspodjeljuju izravno nositeljima prava koji potječu iz drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s raspodjelom po kategoriji prava i po organizaciji.
3. Informacije koje se pružaju u posebnom izvješću iz članka 22. stavka 3.:
- (a) iznosi odbijeni u svrhu društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga u financijskoj godini, s raspodjelom po vrsti svrhe te za svaku vrstu svrhe s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja;
 - (b) obrazloženje korištenja tih iznosa, s raspodjelom po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja iznosima odbijenima za financiranje društvenih, kulturnih i obrazovnih usluga te zasebnih iznosa koji se koriste za društvene, kulturne i obrazovne usluge.
-

ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA br. 136/2014/EU

od 20. veljače 2014.

o utvrđivanju pravila i postupaka kojima se omogućuje sudjelovanje Grenlanda u postupku certificiranja Procesa Kimberley

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 203.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon dostavljanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Europska unija je sudionik u postupku certificiranja Procesa Kimberley za međunarodnu trgovinu neobrađenim dijamentima („postupak certificiranja PK”). Kao sudionik mora osigurati da se uz svaku otpremu neobrađenih dijamanata koji se uvoze na područje Unije ili izvoze iz njega priloži certifikat.
- (2) Uredba Vijeća (EZ) br. 2368/2002 ⁽²⁾ uspostavlja sustav Unije za certificiranje i kontrolu uvoza i izvoza za neobrađene dijamente s ciljem provedbe postupka certificiranja PK.
- (3) Grenland nije sastavni dio područja Unije, ali je uključen u popis prekomorskih zemalja i područja navedenih u Prilogu II. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U skladu s člankom 198. UFEU-a, svrha pridruživanja prekomorskih zemalja i područja Uniji jest promicanje gospodarskog i socijalnog razvoja tih zemalja i područja te uspostava bliskih gospodarskih odnosa između njih i Unije u cjelini.
- (4) Danska i Grenland zatražili su da se omogući sudjelovanje Grenlanda u postupku certificiranja PK za neobrađene dijamente kroz njegovu suradnju s Unijom. Takvo

sudjelovanje ojačalo bi gospodarske odnose Unije i Grenlanda u industriji dijamanata, a posebno bi Grenlandu omogućilo da izvozi neobrađene dijamente popraćene EU certifikatom izdanim za potrebe postupka certifikacije s ciljem promicanja gospodarskog razvoja Grenlanda.

- (5) Trgovina neobrađenim dijamentima u Grenlandu trebala bi se dakle provoditi u skladu s pravilima Unije kojima se provodi postupak certificiranja PK za međunarodnu trgovinu neobrađenim dijamentima. Stoga će se, radi postupka certifikacije, područje primjene Uredbe (EZ) br. 2368/2002 proširiti Uredbom (EU) br. 257/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ na područje Grenlanda.
- (6) Konkretno, Grenland bi trebao izvoziti neobrađene dijamente ostalim sudionicima u postupku certificiranja PK samo nakon što ih certificira tijelo Unije iz Priloga III. Uredbi (EZ) br. 2368/2002. Tijela Unije također bi trebala provjeravati uvoz neobrađenih dijamanata u Grenland.
- (7) Kako bi se omogućila međunarodna trgovina neobrađenim dijamentima u Grenlandu, Grenland bi, u skladu s pravilima o trgovini u sklopu Unije, trebao prenijeti relevantne odredbe Uredbe (EZ) br. 2368/2002 u svoje nacionalno zakonodavstvo kako bi se omogućila primjena ove Odluke,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

Ovom se Odlukom utvrđuju opća pravila i uvjeti za sudjelovanje Grenlanda u sustavu certifikacije i kontroli uvoza i izvoza za neobrađene dijamente, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 2368/2002. U tu svrhu ovom Odlukom utvrđuju se pravila i postupci za primjenu postupka certificiranja Procesa Kimberley („postupak certificiranja KP”) za neobrađene dijamente koji se uvoze u Grenland ili izvoze iz njega, bilo u Uniju ili ostalim sudionicima u postupku certificiranja KP.

⁽¹⁾ Mišljenje od 4. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2368/2002 od 20. prosinca 2002. o provedbi postupka certificiranja Procesa Kimberley za međunarodnu trgovinu neobrađenim dijamentima (SL L 358, 31.12.2002., str. 28.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 257/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2368/2002 o uključenju Grenlanda u provedbu postupka certificiranja Procesa Kimberley (vidjeti str. 69 ovoga Službenog lista).

Članak 2.**Definicije**

Za potrebe ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) definicija „sudionik” znači „sudionik” kako je određeno u članku 2. točki (c) Uredbe (EZ) br. 2368/2002;
- (b) definicija „tijelo Unije” znači „tijelo Zajednice” kako je određeno u članku 2. točki (f) Uredbe (EZ) br. 2368/2002;
- (c) „EU certifikat ” znači „certifikat Zajednice” kako je određeno u članku 2. točki (g) Uredbe (EZ) br. 2368/2002.

Članak 3.**Opća pravila**

1. Grenland osigurava prijenos Uredbe (EZ) br. 2368/2002 u zakonodavne odredbe primjenjive na Grenland u pogledu uvjeta i formalnosti vezano uz uvoz i izvoz neobrađenih dijamanata, njihov provoz kroz Uniju od sudionika koji nije Unija i prema njemu, sudjelovanje Unije, uključujući Grenland, u postupku certificiranja Procesu Kimberley, obveze vezane uz postupanje s dužnom pažnjom, mjere za sprečavanje zaobilaženja obveza, razmjenu podataka te osiguravanje sukladnosti s takvim odredbama.

2. Grenland imenuje tijela odgovorna za provedbu relevantnih odredbi Uredbe (EZ) br. 2368/2002 na svojem području i priopćuje Komisiji podatke o imenovanju tih tijela i njihove podatke za kontakt.

Članak 4.**Uvoz u Uniju neobrađenih dijamanata koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu**

1. Neobrađeni dijamanti koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu smiju se uvoziti u Uniju samo ako:

- (a) su popraćeni potvrdom iz stavka 2.;
- (b) su spremljeni u koletima otpornima na neovlašteni pristup, a plomba koja je stavljena pri izvozu nije slomljena;
- (c) potvrda iz stavka 2. jasno određuje pošiljku na koju se odnosi;
- (d) neobrađeni dijamanti nisu bili prethodno izvezeni sudioniku koji nije Unija.

2. S ciljem dozvole uvoza dijamanata koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu u Uniju, nadležno tijelo za Grenland

navedeno u Prilogu II. („tijelo Grenlanda”) izdaje na zahtjev potvrdu o sukladnosti sa zahtjevima iz Priloga I.

3. Tijelo Grenlanda potvrdu dostavlja podnositelju zahtjeva te tri godine čuva njezin primjerak s ciljem vođenja evidencije.

4. Prihvaćanje carinske deklaracije s ciljem puštanja u slobodni promet neobrađenih dijamanata iz stavka 1. ovog članka, u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92⁽¹⁾, podložno je provjeri potvrde izdane sukladno stavku 2. ovog članka od strane tijela Unije navedenoga u Prilogu III. Uredbi (EZ) br. 2368/2002. U tu svrhu koleta neobrađenih dijamanata iskopanih ili izvađenih u Grenlandu prilikom uvoza u Uniju podnose se bez odgode na provjeru odgovarajućem tijelu Unije.

5. Ako tijelo Unije ustanovi da je udovoljeno uvjetima iz stavka 1., ono to potvrđuje na izvornoj potvrdi i dostavlja uvozniku ovjereni primjerak te potvrde, otporan na krivotvorenje. Taj postupak potvrđivanja teče u roku od deset radnih dana od podnošenja potvrde.

6. Država članica u koju se uvoze neobrađeni dijamanti iz Grenlanda osigurava njihovo podnošenje primjerenom tijelu Unije. Uvoznik je odgovoran za ispravno premještanje neobrađenih dijamanata te za troškove tog premještanja.

7. Carinska tijela kontaktiraju tijelo Grenlanda u slučaju sumnji u pogledu vjerodostojnosti ili ispravnosti potvrde izdane u skladu sa stavkom 2. te kada se žele dodatno posavjetovati.

8. Tijelo Unije najmanje tri godine čuva izvornike potvrda iz stavka 2. podnesene na provjeru. Ono Komisiji ili osobama ili tijelima koje imenuje Komisija osigurava pristup tim izvornim potvrdama, osobito radi odgovaranja na pitanja postavljena u okviru postupka certificiranja PK.

Članak 5.**Svaki naknadni uvoz neobrađenih dijamanata koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu u Uniju**

Neovisno o članku 4., neobrađeni dijamanti koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu smiju se uvoziti u Uniju ako:

- (a) su prethodno zakonito ponovno izvezeni iz Unije u Grenland;
- (b) su popraćeni ovjerenim primjerkom potvrde iz članka 4. stavka 2., otpornim na krivotvorenje, potvrđenim od strane tijela Unije u skladu s člankom 4. stavkom 5.;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, 19.10.1992., str. 1.).

- (c) su spremljeni uoletima otpornima na neovlašteni pristup, a plomba koja je stavljena pri izvozu nije slomljena;
- (d) potvrda iz točke (b) jasno određuje pošiljku na koju se odnosi;
- (e) neobrađeni dijamanti nisu prethodno izvezeni sudioniku koji nije Unija.

Članak 6.

Ostali uvoz u Uniju neobrađenih dijamanata iz Grenlanda

Neovisno o člancima 4. i 5., neobrađeni dijamanti iz Grenlanda mogu se uvesti u Uniju ako:

- (a) su prethodno zakonito izvezeni iz Unije u Grenland;
- (b) su popraćeni potvrdom iz članka 9. točke (b);
- (c) su spremljeni uoletima otpornima na neovlašteni pristup, a plomba stavljena pri izvozu nije slomljena;
- (d) potvrda iz članka 9. točke (b) jasno određuje pošiljku na koju se odnosi.

Članak 7.

Izvoz neobrađenih dijamanata iz Grenlanda drugim sudionicima

1. Neobrađeni dijamanti smiju se iz Grenlanda izvoziti sudioniku koji nije Unija samo ako:

- (a) su prvo zakonito uvezeni iz Grenlanda u Uniju u skladu s člankom 4. stavkom 1., člancima 5. ili 6.;
- (b) su pri uvozu u Uniju dostavljeni tijelu Unije na provjeru;
- (c) su popraćeni odgovarajućim EU certifikatom koji je izdalo i ovjerilo tijelo Unije;
- (d) su spremljeni uoletima otpornima na neovlašteni pristup koji su zapečaćeni u skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 2368/2002.

2. Tijelo Unije kojem se dostavljaju na provjeru neobrađeni dijamanti uvezeni iz Grenlanda u Uniju izdaje EU certifikat izvozniku takvih dijamanata u skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 2368/2002.

3. Država članica u koju se uvoze neobrađeni dijamanti iz Grenlanda osigurava njihovo dostavljanje na provjeru primjerenom tijelu Unije.

4. Uvoznik je odgovoran za ispravno premještanje neobrađenih dijamanata te za troškove tog premještanja.

Članak 8.

Ponovni izvoz iz Unije u Grenland neobrađenih dijamanata iskopanih ili izvađenih u Grenlandu

Neobrađeni dijamanti koji su iskopani ili izvađeni u Grenlandu smiju se ponovno izvoziti iz Unije u Grenland ako:

- (a) su prvo zakonito uvezeni iz Grenlanda u Uniju u skladu s člankom 4. stavkom 1., člancima 5. ili 6.;
- (b) su popraćeni ovjerenim primjerkom potvrde iz članka 4. stavka 2., otpornim na krivotvorenje, potvrđenim od strane tijela Unije u skladu s člankom 4. stavkom 5.;
- (c) su spremljeni uoletima otpornima na neovlašteni pristup, a plomba koja je stavljena pri izvozu nije slomljena;
- (d) potvrda iz točke (b) jasno određuje pošiljku na koju se odnosi;
- (e) neobrađeni dijamanti nisu prethodno izvezeni sudioniku koji nije Unija.

Članak 9.

Drugi uvoz u Grenland neobrađenih dijamanata od drugih sudionika

Neovisno o članku 8., neobrađeni dijamanti mogu se iz Unije izvesti u Grenland ako:

- (a) su prvo zakonito uvezeni u Uniju od sudionika koji nije Unija u skladu s poglavljem II. Uredbe (EZ) br. 2368/2002.;
- (b) su popraćeni ovjerenim primjerkom potvrđenog certifikata u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 2368/2002, otpornim na krivotvorenje;
- (c) su spremljeni uoletima otpornima na neovlašteni pristup, a plomba koja je stavljena pri izvozu nije slomljena;
- (d) potvrda iz točke (b) jasno određuje pošiljku na koju se odnosi.

Članak 10.

Izvješćivanje

1. Tijelo Grenlanda dostavlja Komisiji mjesečno izvješće o svim potvrdama izdanima sukladno članku 4. stavku 2.

2. U tom su izvješću za svaku potvrdu navedene najmanje sljedeće stavke:

- (a) jedinstveni serijski broj potvrde;
- (b) naziv tijela koje je izdalo potvrdu, kako je navedeno u Prilogu II.;
- (c) datum izdavanja;
- (d) datum isteka valjanosti;
- (e) zemlja podrijetla;
- (f) oznaka(-e) harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označivanja robe („oznaka HS-a”);
- (g) težina karata;
- (h) vrijednost (procijenjena).

Članak 11.

Ova Uredba stupa na snagu dvadeseti dan od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od dana kada Grenland obavijesti Komisiju da je u svoje nacionalno pravo proveo relevantne odredbe Uredbe (EZ) br. 2368/2002 s ciljem uključenja Grenlanda u postupak certificiranja PK.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. veljače 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
K. HATZIDAKIS

*PRILOG I.***Potvrda navedena u člancima 4., 5., 8. i 10.**

Potvrda navedena u člancima 4., 5., 8. i 10. sadržava najmanje sljedeće stavke:

- (a) jedinstveni serijski broj;
 - (b) datum izdavanja;
 - (c) datum isteka valjanosti;
 - (d) naziv, potpis i žig tijela koje je izdalo potvrdu, navedenoga u Prilogu II.;
 - (e) zemlju podrijetla (Grenland);
 - (f) oznaku(-e) HS-a;
 - (g) težinu karata;
 - (h) vrijednost (procijenjenu);
 - (i) identifikaciju izvoznika i primatelja.
-

*PRILOG II.***Nadležno tijelo za Grenland navedeno u članku 3. stavku 2., člancima 4. i 10.**

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Greenland

Tel.: (+299) 34 68 00 – Faks: (+299) 32 43 02 – E-pošta: bmp@nanoq.gl

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR